

NEON ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Έν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20.
Έν τῷ ἔσωτερικῷ » 22.
» » ἔξωτερικῷ » 25.
Ἐξάμηνος ἀπαράδεικτος.

Τὰ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
«Σεραπείου» πεμπόμενα χειρό-
γραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΙΣΔΟΧΑΙ
ΕΤΗΣΙΑΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

Μέχρι 10 γραμμῶν Φρ. 40.
Διὰ τοὺς συνδρομητάς » 20.
Ἄνω τῶν 10 γραμμῶν κατ' ἐ-
ποκοπὴν.

Δ' αἰτήσεις ἀπευθυντέον
Journal Grec SERAPEUM
Alexandrie (Egypte)

Έν Ἀλεξανδρείᾳ: Τεύχος 34.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ:

Ὁκτώβριος ἐκ τοῦ Octobri, ἕξ ἡμέρας μῆν. ἔχει ἡμέρας 31, ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.
Ὁ ἥλιος εἰς τὸν σκορπιόν. Τέλευσι τέταρτον σέληνης 3, ἡ νέα σέληνη 11. Πρώτων τέτ. 18. Πανσέλ. 25.

1 Πέμ.	Ἀγκίλου ἀποστ. Ρωμαίου μελωδοῦ	17 Σάβ.	Ἐσθὲ προφήτου, Ἀνδρέου μάρτ.
2 Παρ.	Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης μάρ.	18 Κυρ.	Λουκά τοῦ εὐαγγελιστοῦ
3 Σάβ.	Διονυσ. ἱερομάρτ. τοῦ Ἀρεοπαγίτου	19 Δευ.	Ἰωὴλ προφήτου, Οὐαρίου μάρτυρος
4 Κυρ.	Ἰεροσέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν	20 Τρίτ.	Γερασίμου καὶ Ἀρτεμίου μεγαλομάρ.
5 Δευ.	Χαριντίνης μάρτυρος	21 Τετ.	Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου
6 Τετ.	Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου	22 Πέμ.	Ἀδαρίου τοῦ θαυματουργοῦ
7 Τετ.	Σεργίου καὶ Βάκχου μάρτυρ.	23 Παρ.	Ἰακώβου ἀποστ. τοῦ ἀδελφοθέου.
8 Πέμ.	Ἡελαγίας τῆς ὁσίας	24 Σάβ.	Ἀρέθα μάρτυρ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
9 Παρ.	Ἰεζούθου Ἀλαρίου τοῦ ἀποστ.	25 Κυρ.	Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μάρτύρων
10 Σάβ.	Εὐλαρίου Εὐλαμπίας ἀδελφ. μάρ.	26 Δευ.	Δημητρίου τοῦ μεγαλομάρτυρος
11 Κυρ.	Φίλιππου τοῦ ἀποστόλου.	27 Τρίτ.	Νέστορος μάρτυρος
12 Δευ.	Πρόβου, Τυχάρχου Ἀνδρονίου μάρτ.	28 Τετ.	Τερεντίου μάρτ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
13 Τρ.	Κάρπου, Ἀγαθοῦ ἄδελφ. μάρτ.	29 Πέμ.	Ἀναστασίας Ρωμαίας, Ἀβραμίου ὁσίου
14 Τετ.	Ναζαρίου καὶ Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ	30 Παρ.	Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων
15 Τρίτ.	Λουκιανοῦ μάρτυρος	31 Σάβ.	Στάχιος καὶ Ἐπιμάχου μάρτυρος.
16 Παρ.	Λογίου μάρτ. τοῦ ἑκατοντάρχου		

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΝ.

1821. Ὁκτωβρίου 21. Εἰσὸδος εἰς Πάτρας τῶν περὶ τῶν Ἑλλήνων. Ἀποκλεισμός τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ Τούρκων.
1822 Ὀκτωβρ. 3 Μάχη ἐν Ἀποκορώνοις: ἤττα Τούρκων ἀναχώρησις τουρκικοῦ στόλου. Ὁκτωβρ. 27 Πυρπολήσις ἐν Τενέδοις τῆς τουρκικῆς ὑποναυαρχίδος ὑπὸ Κανάρη ἀποτυχία πυρπολήσεως ναυαρχίδος ὑπὸ Βρατσάνου. Πανικός καὶ φυγὴ τοῦ τουρ. στόλου. 1823 Ὁκτ. 5 Πολιορκία καὶ κανονοδοκίαις κατὰ τοῦ Αἰτωλικοῦ ὑπὸ Σαῶδρα. Ὁκτωβρ. 21. Πυρπολήσις τῆς Ἀκροκορίνθου εἰς Κολοκορίνην, μετάβασις τῶν πολιορκουμένων Τούρκων εἰς Καλαμάκινον ὑπὸ συνοδίαν τοῦ Νικητᾶ. 1823 Ὁκτ. 1. Ἐγκατάλειψις τῶν πρὸ τοῦ Μεσολογγίου χαρακωμάτων ὑπὸ τοῦ Κιουταχλή, στρατοπέδευσις αὐτοῦ εἰς τὰς ὑπορείκας. Ὁκτ. 24. Ἀφίξις εἰς Νεώκαστρον στόλου ἐξ Ἀλεξανδρείας μετὰ 10.000 Αἰγυπτίων. Ὁκτ. 25. Στρατοπέδευσις πρὸ τοῦ Μεσολογγίου Κιουταχλή καὶ Ὀμὲρ πασᾶ, πολιορκία διὰ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης αἰσῶδ. 1826 Ὁκτ. 20. Εἰσὸδος τοῦ ὑπὸ τὸν Κριεζώτην σώματος διὰ τῶν ἑθνητικῶν χαρακωμάτων εἰς τὴν ἀκροπόλιν Ἀθηνῶν. Ὁκτ. 28. Κυρίεσις τῆς Δοβραίνης καὶ πολιορκία τῶν ἐν αὐτῇ πύργων ὑπὸ Καραϊσκού. 1827 Ὁκτ. 8. Ναυμαχία ἐν Νεοκαστρῷ, παντελής καταστροφή τοῦ Τουρκοαιγυπτιακοῦ στόλου ὑπὸ τοῦ συμμαχικοῦ, διοικουμένου ὑπὸ τοῦ Κοδριγγιῶνος, Δερυγῶν καὶ Ἀἰθῶνος. Ὁκτ. 13. Συγκέντρωσις Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐν Ναυαρίνῳ μετὰ τὴν φθορὰν τοῦ στόλου. Ὁκτ. 16. Ἀπόβασις εἰς Χίον 1,000 καὶ 1 00 ἀτάκτων ὑπὸ τὸν Φαβιέρου. 1825 Ὁκτ. 15. Ἀναχωρῆ ἐν Κρήτῃ προτάξι τοῦ Ἀγγλοῦ ναυάρχου. Ὁκτ. 18. Ἄλωσις τοῦ φρουρίου Πατρῶν ὑπὸ τῶν Γάλλων.

**Η ΑΓΓΕΛΟΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ**

— ❦ —
ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ
Υπό Ε. Α.

ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΟΣΚΟΗΘΙ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φυλλ.)

Ὅτε ἀνεκλήθη ἡ Ἀμερική οἱ Σουανεῖς κατείχον τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Γεωργίας καὶ Φλωρίδος. Τοσοῦτον δὲ κατέστη ἐπιφρόνον εἰς τοὺς ἐπιλοίπους Ἰνδοὺς διὰ τοὺς φόβους καὶ τὰς ληστείας αἱ διέπραττον εἰς τὰ περὶχώρα, ὥστε γενικῶς ἐγένετο κατ' αὐτῶν συνασπισμὸς μεταξὺ τῶν ἰσχυροτέρων φυλῶν τῶν Χοκτάους, Δεροκῶς, καὶ τῶν Κρίκς πρὸς ἐξόντωσιν αὐτῶν. Τούτου ἕνεκεν καὶ ἐξώσθησαν ἐκείθεν πρὸς βορρᾶν ἔθνη ἀπεκατέστησαν εἰς τὰς παρὰ τὸν Ὀχιο γαίαν. Ἐνταῦθα ἔτυχον δεξιώσεως φιλικῆς παρὰ τῶν Γιανθῶς καὶ ἀπετέλεσαν μέγα καὶ ἰσχυρὸν ἔθνος, διατηρήσαν τὰ ἀρχαία χαρακτηρισίζοντα αὐτοὺς ἦθη καὶ ἔθιμα.

Ὡς ἀπικνῆ τὰ λοιπὰ μεγάλα ἔθνη τῶν Ἰνδῶν, οὕτω καὶ οἱ Σουανεῖς εἶσαν διηρημένοι εἰς φυλὰς ὑποδικαιουμένους καὶ ταῦτα εἰς οἰκογενεῖας. Νῦν δὲν εἶνε γνωστὰ ἢ τέσσαρες μόνον φυλαί. Οἱ Πίκουας οἱ Κισκαποκόκες, οἱ Χιλικόδες καὶ Μεκουχάκες. Πίκουα σημαίνει, ἄνθρωπον ἐκ τῆς τέρας ἀναγεννημένον. Ἀρχαία παράδοσις τοῦ λαοῦ τούτου ἐξηγεῖ τὴν παραγωγὴν ταύτην.

Οἱ διασρευνηταὶ μας ἐν τούτοις ἀποπερατώσαντες τὰς προετοιμασίας των, τὰς ἄλλως τε λίαν ἀπλᾶς, ἐντὸς ὀλίγων ὥρων ἀνεχώρησαν εἰς τὴν ἐπικίνδυνον καὶ ἐπίπονον ἐκδρομὴν των.

VI.

ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΩΡΙΣΙΣ.

Ὁ Πέτερσων ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν ἀποικίαν διηυθύνθη πρὸς ἀνατολὰς ἀπερχόμενος τὸν

Ὀχιον μέχρις οὗτου κατέφθασαν εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Σιώβα, κατόπιν ἐπροχώρησε πρὸς βορρᾶν μόνος καὶ πεζός. Ἀφίσωμεν αὐτὸν προχωροῦντα καὶ ἀκολουθήσωμεν τοὺς δύο ἐτέρους συνοδοιπόρους.

— Νὰ παρ' ὁ διάβολος ναι! Δὲν δύνανται νὰ ἐννοήσω τί σοὶ ἐπῆλθε νὰ μὲ προσλάβῃς ὁμοῦ, ἠρώτησεν ἀθύμως ὁ Ζένκενς ἅμα εἰσῆλθον εἰς τὸ δάσος.

— Πῶς; δικτὶ . . . Ἄλλ' ὅπως κατασκοπεύσωμεν τοὺς κελούς ἡμῶν φίλους Σουανεῖς καὶ ἐξερευνήσωμεν τὰς χώρας των, τὰς ιδιότητάς των κτλ. κτλ.

— Ναι! οὕτω σκέπτομαι; Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ τὸν πρῶτον ὃν ἔβλεψα ἀπκνήσωμεν τὸν φρονεῖω.

— Πολὺ καλὰ! Ὡ! ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο, δὸς τὴν χεῖρα σου, γενναῖος Ζένκενς. Ἦμην βέβαιος ὅτι ἐξέλεξκ τὴν γενναϊότητα προσωποποιημένην ἐν σοί.

— Καὶ τί θέλεις νὰ εἶπῃς μὲ τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ Ζένκενς μετὰ θυμοῦ.

— Τίποτε, μόνον, ἡ ἱκανότης ἦν ἐδειξκς κρυπτόμενος καὶ ἔρπων κατὰ τὴν προσέγγισιν τῶν ἐρυθροδέρμων, ἀπήντησεν ὁ συνοδοιπόρος τοῦ εἰρωνευόμενος. . .

— Ἀκουσον, τώρα, εἶπεν ὁ Ζένκενς, τιθέμενος ἐνώπιον τοῦ κυνηγοῦ καὶ ἀτενίζων αὐτὸν ἀπὸ κορυφῆς μέχρι ποδῶν· θέλω νὰ μάθω τί ἐννοεῖς ταῦτα λέγων, ἂν ἀμφιβάλλῃς περὶ τῆς γενναϊότητός μου εἶνε παρὰ ποτε καιρὸς νὰ σοὶ ἀποδείξω τὸ ἐναντίον.

Ὁ Δέγγλ δὲν ἔκρινεν εὐλογον νὰ τὸν ὠθήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ πλέον ἐφ' ᾧ καὶ τῷ εἶπεν.

Ἦθελα νὰ εἶπω περὶ τῆς πτώσεώς σου μόνον ὅτε ἡ Ἀγγελοσ τῶν Συνορῶν ἔσους τὸ θέλος τῆς κατὰ σοῦ.

— Καὶ γνωρίζεις τί μὲ ὠθήσῃ νὰ τὸ πράξω Δέγγλ.

— Ναι ἐνθυμοῦμαι, τὰ νεύρα σου νομίζω.

— Ἐχει καλῶς τότε λοιπόν. Οὔτε λέξιν πλέον περὶ αὐτοῦ. Σοὶ ἐξήγησα ἐπαρκούντως

καὶ κατηγορηματικῶς τὴν φύσιν τῶν νευρικῶν καὶ ἔπρεπε νὰ τὸ ἐνθυμῆσαι.

— Ἔστω δὲν βλάπτει, Ζένκενς!

— Μήπως νομίζεις ὅτι θὰ μᾶς παραφυλάττουν ἐκ τοῦ πλησίον; Δικ; εἶπεν ὁ πτωχὸς Διάβολος, οὔτινος ἢ φωνὴ κατέπαυσεν αἴφνης ὑπὸ δειλίας.

Ὁ Δικ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποκρύψῃ τὸ μαιδίμα του.

« Πολλὰ πλησίον μάλιστα, ἀγαπητέ μου, ὡς μέλλεις νὰ ἴδῃς.

— Ἀλλοίμονον! Πολὺ ἀποστρέφομαι αὐτοὺς τοὺς Ἰνδοὺς, ὅπως καὶ ἂν τοὺς καλωπίσῃς.

— Καὶ ἐγὼ ὁμοίως. Διὰ τὸν λόγον δ' αὐτὸν πρέπει νὰ σπεύσωμεν ὅπως τελειώσωμεν ἐνωρίτερον.

Ἡ ὁδοιπορία ἐγένετο ἐν σιωπῇ. Διεθόντες τὸν Ὀχιο κατέφθασαν περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου εἰς χεῖμαρρόν τινα ὃν διήλθον κολυμβητὴ. Γευματίσαντες δὲ λιτῶς ἐξηκολούθησαν τὴν πορείαν των μέχρι τοῦ φρουρίου ἀποικίας τινός. Ὁ σκοπὸς παρατηρήσας τὸν Δέγγλ ἅμα ἐμφανισθέντα πρὸ τοῦ φρουρίου, ἀντήλλαξε λέξεις τινὰς μετ' αὐτοῦ συνθηματικῶς καὶ εἰσῆγαγεν ἐν τῷ φρουρίῳ τοὺς δύο ὁδοιπόρους; γενομένου; δεκτοῦ; μετὰ τῶν ἐγκαρδιωτέρων ἐνδείξεων χαρῆς. Ὁ Λουδοβίκος Ρουέτσελ, ὃν ἤδη ἀνεφέραμεν ὡς τὸν διασημότερον τῶν κυνηγῶν ἦτον ἐν τῷ φρουρίῳ, εὐκόλως δ' ἐννοεῖται, πόσον ἐγκάρδιος ὑπῆρξεν ἢ χαρὰ ἀμφοτέρων τῶν κυνηγῶν συναντηθέντων. Ἐώρτασαν δὲ τὴν ἀφίξιν τῶν ὁδοιπόρων μας διὰ ποτηρίου Γουίικη. Ἄπαντες, ἐκτὸς τοῦ Ζένκενς, ὅστις μαθητευόμενος ὢν ἠκολούθει διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄπαντα τὰ κινήματα τοῦ Δέγγλ, διήλθον ὅλην τὴν νύκτα διηγούμενοι τὰ ἄθλα των, ἐνῶ ὁ Ζένκενς κατάκοπος ἐκ τῆς ὁδοιπορίας κατεκλίθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ παρεδόθη εἰς νῆδον ὕπνου, ὅτε ὁ Ρουέτσελ ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ τῆς διηγήσεώς των ἀνεφώνει, ἰδοὺ ἐγὼ ἔτοιμος καὶ πάλιν τὴν στιγμὴν αὐτήν. Ὡς

κατέβηλον δὲ καὶ ἄρκτον καὶ Ἰνδὸν θ' ἀπέπνιγον ὅπως ἀποσπάσω τὴν κόμην του καὶ ταῦτα λέγων ἔδωκε λάκτισμα διὰ τοῦ ποδός εἰς τὸν ἀθῶως ὑπνόπτοντα Ζένκενς τοσοῦτω ἰσχυρὸν ὥστε ἀφύπνησεν αὐτὸν ἐν τῷ ἅμα.

« Θεέ μου! τί τρέχει, ἀνεφώνησεν ὁ φυγόδικος ἐγειρόμενος πάραυτα.

— Ἡ ἡμέρα ἀνέτειλε καὶ εἶνε καιρὸς νὰ πάρω μεν δρόμον εἶπεν ὁ Δέγγλ.

— Ναι προσέθεσεν ὁ Ρουέτσελ, πρέπει νὰ ἀνέλθω τὸν παταμόν ἵνα ἴδω τοὺς δαίμονας αὐτοῦ.

Ὁ Ρουέτσελ ἦτον ἀνὴρ ἐξωτερικοῦ ἀξιοσημειώτου, τὸ ἀνάστημά του μᾶλλον μέτριον τὸ στήθος του εὐρὸν, οἱ ὄμμοι καὶ οἱ ἰσχυροὶ βραχίονες αὐτοῦ ἐνέφαντον ἄνδρα ἰσχυρὸς οὐχὶ κοινῆς. Χρώματος ἦτο σχεδὸν μελαχροίνου ὡς τὸ τῶν Ἰνδῶν, τὸ πρόσωπον ὅμως ἔφερε στίγματα εὐφλογίας. Οἱ σπινθηροβολοῦντες ὀφθαλμοὶ του ἦσαν καταπληκτικῶς μέλανες. Ὀλίγιστοι δὲ τῶν ἀνθρώπων ἠδύναντο ν' ἀτενίσωσιν αὐτῷ ἐν ὄρα θυμοῦ. Τὴν κόμην εἶχεν μακρὰν, καὶ καταπίπτουσαν κάτω τῶν γονάτων.

Μετὰ τὸν συνῆθη ἀποχαριστιμῶν πρὸς τοὺς φίλους του ὁ Δέγγλ εἰσεχώρησεν εἰς τὸ δάσος ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς Ζένκενς. Οὐδὲν ἀξιοσημειώτων γεγονόσ διατάραξε τὴν ὁδοιπορίαν των μέχρι τῆς ἐσπέρας. Οὐδὲν ἀποκλειστικῶς πρόσωπον οὔτε λευκοῦ οὔτε Ἰνδοῦ συνήντησαν. Περὶ λύχνων δ' ἄρα; κατέφθασαν τὸν χεῖμαρον Μαμη.

« Θεέ μου! ἔκραξεν ὁ Ζένκενς, μήπως θὰ διαπεράσωμεν καὶ τοῦτον κολυμβῶντες;

— Ὁχι· θὰ κωπηλατήσωμεν νομίζω.

— Ὡς κωπηλατήσωμεν, καὶ ποῦ ἢ λέμεος;

— Ἐμπρός! ὀλιγωτέρως ἐρωτήσεις, πολυρακαλῶ, τώρα θὰ ἴδῃς.

Καὶ ταῦτα λέγων ὁ Δέγγλ, ἀνῆλθε βήματα τινα πρὸς τὴν αὐτὴν τοῦ βέματος διεύθυνσιν καὶ ἐξήγαγεν ἐκ παχείας σωρείας ὕλων χόρτων μικρὸν ἀκάτιον ἐλαφρὸν ὡς ὁ

χάρτης και ἐφωδιασμένον διὰ δύο μακρῶν κωπῶν, ἔσπρωξε πρὸς τὸ ὕδωρ τὴν ἐλαφρὰν λέμβον, ἥτις ἀνεπήδησεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ὡς φλοῖδος καρύου.

— Πόθεν ἐξήγαγες τὴν μικρὰν λέμβον ταύτην; ἠρώτησεν ὁ Ζένκεν.

— Εἶναι τὸ ἀκάτιον τῆς Ἀγγέλου τῶν Συνόρων· ἐντὸς αὐτοῦ ἐκάμαμεν τοὺς ἐρωτικούς μετ' αὐτῆς ποτὲ περιπάτους μας.

— Δὲν βαρύνεσαι! ἀστειεύεσαι, ἀπήντησε δυσπιστῶν ὁ Ζένκεν.

— Ἐνόμιζα ὅτι μὲ γνωρίζεις ἀκούωντας καλὰ, ὅτι δὲν ἀστειεύομαι ὁσάνκις διατρέχω τὰ δάση, μάστρο Ζένκεν. Ἐμπρός, γρήγορα, εἰς τὴν λέμβον.

Εἰ τις ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας εἶδε ποτε Ἰνδικὸν ἀκάτιον ἠθελεν εὐκόλως ἐννοῆσαι ὅτι ὁ Δέγγλ κατεχράτο τῆς ἀπειρίας τοῦ συνοδοιπόρου του προσκαλὼν αὐτὸν νὰ εἰσπηδήσῃ εἰς τὸ ἀκάτιον ὅπερ βεβαίως θὰ ἐβυθίζετο ἀμέσως. Ἄλλ' ὁ Ζένκεν ἦτον λίαν εὐήθης ἕνα συλλάδῃ τὴν παρμικρὰν ὑποψίαν ὅτι ὁ Δέγγλ ἠστεύετο καὶ δι' ἐνὸς ἄλλματος ἔκρουσε διὰ τοῦ ποδὸς τὴν μικρὰν λέμβον καὶ ἐβυθίσθη ἐν τῷ ὕδατι μετὰ μεγάλου πατάγου.

— Κατηραμένον ἀκάτιον! Ποῖος διάβολος τὸ ὤθησε πρὸ τῶν ποδῶν μου οὕτω πως;

— Εἶσαι ἐπιδέξιος, τῷ εἶπεν μετ' ἀπειρηγράφτου φλέγματος ὁ ἀδησώπητος Δέγγλ, σὲ προτρέπω μόνον νὰ γυμνασθῆς ὀλίγον τι, ἐὰν αἱ ἀσχολίαι σου τὸ ἐπιτρέπουν. Ἐμπρός, βλέπω ὅτι διὰ πρώτην φοράν πρόπει νὰ σὲ μάθω τὸν τρόπον, καὶ ἐνόων τῷ λόγῳ τὴν πράξιν ἔλαβε τὸ ἀκάτιον διὰ τῆς χειρὸς καὶ ἐκράτησεν αὐτὸ στερεῶς ἄχρις οὗ ὁ Ζένκενς ἐνεθρονίσθη πρὸς τὰ ἔμπρός, εἶτα δὲ καθήσας καὶ οὗτος εἰς τὸ μέσον ἔλαβε τὰς κώπας ἀνὰ χεῖρας καὶ ἐκωπηλάτησεν πρὸς τὴν ἀντίπεραν ἀκτὴν.

Τὸν Δέγγλ ἀντικατέστησεν ὁ Ζένκενς εἰ καὶ κακῶς κατ' ἀρχῆς καὶ οὕτω ἐναλλάξ ἐκωπηλάτησαν ἄχρι πρῶτας καὶ ἀπέβησαν εἰς

τὴν ξηρὰν ἀφοῦ προηγουμένως ὁ Δέγγλ ἐφρόντισε νὰ κρύψῃ τὸ ἀκάτιον εἰς τὴν ἀκτὴν, καὶ ἐπανελάθον τὴν διὰ τῶν δασῶν πορείαν τῶν πρὸς τὸν ποταμὸν Μάδ.

Ὁ Δέγγλ ἦδη ὡς πεπειραμένος κυνηγὸς ἤρξατο τῶν κυνηγετικῶν αὐτοῦ τεχνασμάτων πότε μὲν ἔρπων, πότε εἰσδύων ἐντὸς τοῦ πυκνοῦ δάσους ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Ζένκενς ἐπαναθέτοντος τοὺς μετατοπιζόμενους κλάδους καὶ χόρτα πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν ἰχνῶν των. Λαθόντες τὰς δεούσας προφυλάξεις κατεκλίθησαν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ἀοράτου καταφυγίου των καὶ ἀπεκοιμήθησαν ἀμφοτέρω.

Ὁ Δέγγλ κατεῖχε τὸ προτέρημα τῆς κατὰ βούλησιν ἐγέσσεως, περὶ μεσημβρίαν λοιπὸν ἠγέσθη καὶ ἀφυπνήσας δι' ἰσχυροῦ ποδολακτίσματος τὸν Ζένκενς προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐπανακλάθουν τὴν πορείαν των ἀφοῦ προηγουμένως ἐγευματίσαν καλῶς.

Ὅσῳ δὲ ἐπλησίαζαν εἰς τὸν πρὸς ὄρον τόσῳ περισσότερον ὁ Δέγγλ ἐδιπλασίαζεν τὰς προφυλάξεις ἐνῶ ὁ Ζένκενς ἔφρισεν ὑπὸ ζωνροτάτου δέους.

« Μὴ μένης ὀπίσω, τουλάχιστον! τῷ ἔλεγε μετὰ σκληρᾶς σχεδὸν εἰρωνείας ὁ δασωρευνητής.

— Μὰ τὸν ἅγιον Μαρτίνον, δὲν ἔχει οὕτω τὸ πράγμα ὁσάνκις στέκεις προσκρούω κατὰ σοῦ, ἀπόδειξις ἢ αἱματωμένη ρίς μου. — Ἀδιάφορον! φθάνωμεν ἀπὸ στιγμὴν εἰς στιγμὴν.

— Τὸ βλέπω, τοῦτο, ἴσῃ α ἴσῃ α μὲ ἀνησυχεῖ. Ἐὰν τουλάχιστον ἐβαδίζαμεν πρὸς τὸ ἀντίθετον τοῦ σκοποῦ μας μέρους θὰ ἠσθανόμην ἑαυτὸν μᾶλλον ἤσυχον.

Πολλάκις ἦδη ἀνεῦρον ἰχνη Ἰνδῶν, τινῶν μάλιστα ἦσαν τοσοῦτω νωπῶς ἐκτυπωμένα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ὥστε ὁ Δέγγλ ἔκαμε διαφορὸς ἐλλιγμοὺς πρὸς ἀποφυγὴν συναντήσεως τῶν ἐκεῖσε διελθόντων, ὅπερ ἐκάστοτε ἐπροξένει νέας φοικιάσεις τῷ περιδεῖ Ζένκενς. Μετὰ μι-

ἄς ὥρας πορείαν διελθόντες ὕψωμα ἔφθασαν ἐπὶ λοφίσκου ὅτε ὁ Δέγγλ ἔσπη.

« Ρίψον ἔν βλέμμα πρὸς τὰ κάτω ἐκεῖ » εἶπεν, ἀπομακρύνων τὸ πρὸ αὐτοῦ φύλωμα.

Ὁ Ζένκενς ἠκολούθησε διὰ τοῦ βλέμματος τὴν διεύθυνσιν τοῦ δακτύλου του καὶ εἶδεν ἐν τῇ κοιλάδι πρὸ τῶν ποδῶν του τὸ χωρίον τῶν Ἰνδῶν ἐκτεινόμενον καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μήκος.

— Θεέ! πόσον παράδοξον εἶνε; ἔκραξε.

— Θὰ σοὶ ἐνέσπειρεν διαφορετικὸν ἴσως αἶσθημα, ἂν ἠνῶεις τίς ὁ σκοπὸς τῆς ταραχῆς ταύτης.

— Βεβαίως δὲν θὰ τολμήσῃς νὰ μοῦ εἰπῆς ὅτι εἶνε διὰ λ)σμὸν μας.

— Ἄλλὰ βεβαίως δι' ἡμᾶς εἶνε.

— Τότε ἄς φύγωμεν δρομαῖοι.

— Δὲν ἐννοῶ δι' ἡμᾶς τοὺς δύο μόνον, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀποικίαν μας, διὰ τὸ φρούριόν μας.

— Εὐτυχῶς! ἐνόμιζα κατὰ τοὺς λόγους σου ὅτι ἔμελλον νὰ μᾶς ἐκτοπίσωσιν ἐντεῦθεν.

Ἀναμφισβήτητον ἦτον ὅτι οἱ ἄγριοι ἠτοιμάζοντο εἰς ἐχθρικήν ἐκστρατείαν. Ὁ Δέγγλ πληροφορηθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀγγέλου τῶν Συνόρων ἐπρόβλεπεν ὅτι ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἀπέβλεπε τὸ χωρίον των. Οἱ πολυαριθμότεροι τῶν πολεμιστῶν ἦσαν συνηθροισμένοι εἰς μίαν τῶν ἄκρων τοῦ χωρίου ὑπεράνω δέκρομοῦ δένδρου, ρήτωρ ἐδημηγόρει εἰς τὸ προσεκτικὸν πλῆθος.

Αἱ κινήσεις τῶν χειρῶν, τῶ κεφαλῶν, λέξις τις καταφθάνουσα μέχρι τῶν ἀποκρῶφων μας θεατῶν ἐπεξήγουν αὐτοῖς ἐν τῇ κρύπτῃ των τὴν ἐννοίαν τῶν πολεμικῶν ἐκείνων δημηγοριῶν. Οἱ Ἰνδοὶ νωπῶς κεχρωματισμένοι καὶ κεκαλυμμένοι ὑπὸ τῶν εἰδεχθῶν αὐτῶν κοσμημάτων ἐδήλουν διὰ τῶν κραυγῶν των τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν ὃν ἐνέσπειραν αὐτοῖς οἱ δημηγοροῦντες. Ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον οἱ συνερχόμενοι κῦζανον Κινήσεις ἀδιάκοπος ἐβασίλευεν ἀνὰ τὸ δάσος

καὶ τὴν πεδιάδα, ἐπὶ τέλους δὲ ἅπαν τὸ χωρίον ἐφαινετο παραδεδομένον εἰς τὴν μάλλον ζωηρὰν ἐξαψιν. Ὁ Δέγγλ εἶχεν ἤδη ἀρκούντως παρατηρήσει τὰ δέοντα καὶ ἠδύνατο ἂν ἤθελε, νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκοι καὶ πληροφορήσει ἀμέσως τὴν ἀποικίαν ὅτι οἱ Σουανεῖς ἦσαν ἤδη ἔτοιμοι πρὸς ἔφοδον καὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα, ἡ μανία των θὰ ἐστρέφετο κατὰ τοῦ φρουρίου των, ἀλλ' ἐπεθύμει νὰ γνωρίσῃ τὰ καθέκαστα πρὶν ἢ ἐπιστρέψῃ.

Παρά τὴν λάμπουσαν σελήνην, τὸ δάσος ἦτον τοσοῦτω πυκνὸν ὥστε ὁ κατάσκοπός μας δὲν ἐδίστασεν, νὰ πλησιάσῃ τὸν ἐχθρόν. Ἐρποντες ἐπὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, ἀφίκοντο εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων ἀπὸ τῶν ἐρυθροδέρμων καὶ ἔμειναν ἐκεῖ ἀκίνητοι.

— Μείνε ἐνταῦθα ἡσυχῶς ἐνόςῳ ἰχνηλατῶ τὰ πέριξ. Στῆθι Δέγγλ, πόσον καιρὸν θὰ ἀπουσιάσῃς; ἀπήντησεν ὁ Ζένκενς, μετὰ παραιναιτικῆς φωνῆς, καὶ προσεπάθει νὰ κρατήσῃ ἀπὸ τοῦ ἐπενδύτου τὸν Δέγγλ.

— Δὲν γνωρίζω τίποτε! Σιωπή!

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην θόρυβος ἠκούσθη ἐντὸς τῶν φυλωμάτων, οἱ φίλοι μας ἔπεσαν πρηνεῖς ἀλλὰ διέκριναν ἐν τῷ σκότει τὴν ζωφώδη φυσιογνωμίαν Ἰνδοῦ, ὅστις ἐφαινετο τρεπόμενος πρὸς τὸ χωρίον.

« Διάβολε! ἰδοὺ αὐτὸς προχωρῶν πρὸς ἡμᾶς, εἶπεν μετ' ἀγωνίας, ὁ φυγάδικος, ποῦ εἶναι ἡ καρὰσίνα μου;

— Σιωπή, ἄλλως τε τὴν θραύω κατὰ τῆς κεφαλῆς σου. Ταῦτα λέγων, ἀπέσπα τὴν μάχιράν του ἀπὸ τῆς ὀσφύος του ἐπειδὴ ἡ συνάντησις ἐφαινετο ἀναπόφευκτος. Ὁ Ἰνδὸς ἐπροχώρει κατ' αὐτῶν κατ' εὐθείαν· ἀλλ' ὅτε ἔφθασεν εἰς δέκα βημάτων ἀπόστασιν ἔστρεψεν πρὸς ἀριστερά καὶ ἐγένετο ἀφαντος.

« Μὴ κινηθῆς ποσῶς ἐντεῦθεν πρὸ τῆς ἐπανάδου μου, εἶπεν ἐκ νέου ὁ Δέγγλ εἰς τὸν συνοδοιπόρον του.

— Μίαν ἔτι στιγμὴν Δέγγλ, μίαν μόνον ἔτι ἐρώτησιν.

— Ὡμίλει λοιπὸν ἀλλὰ ταχέως.

- Πόσον καιρόν θά μείνης μακράν;
- Τί γνωρίζω! μίαν, δύο ώρας.
- Τί θά κάμω ἐν τῷ μεταξύ τούτω.
- Οὐδέν, μόνον μένε ἡσυχος, μὴ κινήθῃς οὐδὲ βῆμα ἀν θέλῃς; νὰ ζήσης.

Ἄν θέλω νὰ ζήσω; καὶ πολὺ μάλιστα, δὲν ἐννοῶ ν' ἀποθάνω ποσῶς. Ἄλλ' ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι οἱ Ἴνδοὶ τυχὸν ἔρχονται ἐνταῦθα τί πρέπει νὰ κάμω;

— Μένε ἡσυχος σοὶ ἐπαναλέγω, δὲν θά ἔλθουν πιθανῶς, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἔλθουν ἴσως δὲν θά σ' ἀνακαλύψουν. Δεδόσθω ὁμῶς ὅτι ἀνακαλύπτεσαι, τότε ἐπιτίθεσαι θαρραλέως κατὰ τοῦ πρώτου μὲ τὴν μάχαιραν ἀνά χεῖρας καὶ κατόπιν φεύγεις πρὸς τὸ δάσος δρομαῖος. Δύνασαι νὰ τρέξῃς ἀρκούντως ταχέως ὅπως μὴ συλληφθῇς. Φυσικῶς τῷ λόγῳ δὲ πρέπει ν' ἀναπτύξῃς ἅπαν τὸ θάρρος σου καὶ τὴν ἐπιτηδειότητά σου καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θά τὸ κατορθώσης.

— Ἔστω, θά προσπαθῶ, Δίκ, ἀλλὰ μὴ ἤρρεσκεν κάλλιον νὰ σὲ ἔχω πλησίον μου.

— Εἶνε ἀδύνατον! Ἐμπρός, μὴ μὲ σκοτίζεις περισσότερο. Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας ὁ Δέγγλ εἰσῆλθε λαθραίως εἰς τὸ δάσος καὶ μετὰ πολλοὺς ἐλιγμούς πρὸς ἐκλογήν καταλλήλου μέρους πρὸς θέαν εἶδεν πᾶν ὅτι ἐπεδίωκεν, ὅτε κρότος καρβίνας καὶ πολλαὶ κραυγαὶ ἀπέσπασαν τὴν προσοχήν των ἐκ τοῦ μέρους ἔνθα ἄφισεν τὸν Ζένκεν. Ἡκρόασατο τῶν ταχέων ἀνά μέσων τῶν πυκνοτήτων τοῦ δάσους βημάτων καὶ τῶν δοθέντων συνθηματικῶν τοῦ κινδύνου σημείων.

«Ὁ κατηραμένος αὐτὸς τρελλὸς θά ἐνέπεσεν εἰς ἀμηχανίαν τινα» εἶπεν καθ' ἑαυτὸν ὁ κυνηγός· καὶ ριφθεὶς πρὸς τὰ ὀπίσω διηυθύνθη κατεσπευμένως πρὸς τὸν συνοδοιπόρον του. Ἀφίκετο δὲ ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν ἀλλὰ τὰ σημεῖα εἶχον παύσει, σιγῇ ἔκτακτος ἐθασίλευεν εἰς τὸ χωρίον. Ἐκάμε καὶ αὐτὸς συνθηματικὰ σημεῖα τῷ φίλῳ του ἀλλ' ἀνωφελῶς· οὐδεμίαν ἔλαβεν ἀπάντησιν· ἐπανῆλθεν

εἰς τὸ μέρος ἔνθα τὸν ἄφησεν, ἀλλ' οὐδὲν ἔχων αὐτοῦ εὖρεν.

«Ὁ θεότρελλος θά ἐνέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ· εἶναι βέβαιον· ἀλλὰ καλὰ νὰ πάθῃ, θά λάβῃ πείραν τῶν πραγμάτων πρὸ τῆς εἰς τὴν ἀποικίαν ἐπάνοδόν του.

VIII.

ΨΥΧΗ ΕΝ ΑΓΩΝΙΑ

— Ὁ Δέγγλ διέμεινεν ἐν τῷ δάσει ἀναμένων τὸν Ζένκεν μέχρις τῆς πρωῆας, ἐξακολουθῶν ἀλλ' ἐπιματαίω, τὰς προσκλήσεις του καὶ τὰ σημεῖα. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι θά διέφευγε, ἀλλ' ἀφοῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον μετὰ πλείστης προσοχῆς ἐξερεύνησε τὸ χωρίον καὶ τὰ περίξ, ἐπέισθη κατ' ἀνάγκην ὅτι ὁ ταλαίπωρος φίλος του εἶχε συλληφθῇ. Ἐγνώριζε λίαν καλῶς τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν Σουανῶν ὅπως ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς τύχης τοῦ φίλου του.

«Ἔστω! Δέγγλ! εἶπε καθ' ἑαυτὸν, καταφυγὼν καὶ πάλιν εἰς τὸ πεφλημένον αὐτοῦ σύστημα τοῦ μονολόγου, εἰς τὰς κρίσιμωτέρας περιστάσεις τοῦ βίου του. Ἔστω! τί μέλλεις νὰ πράξῃς φίλε μου; . . Ὁ ταλαίπωρος εὐρίσκειται εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν δαιμόνων, τοῦτο εἶναι γεγονός· νὰ τὸν ἐγκαταλείψω δὲν εἶνε γενναῖον. Ἄς ἴδωμεν καλῶς λοιπόν. Τὸ κύριον ζήτημα ἐν τῇ παρουσίᾳ περιπτώσει εἶνε τὸ ἀκόλουθον, τίς ὁ σωθησόμενος ἐκεῖνος ἢ ἡ ἀποικία; Ἐὰν διαμείνω περιτρέχων ἐνταῦθα, θά συλληφθῶ ἀφεύκτως καὶ ἐγὼ, ὅπερ δὲν πρέπει νὰ συμβῇ.

— Ὁχι, ὄχι, δὲν συλαμβάνεται ὁ Δίκ, Δέγγλ! Οἱ ἐρυθρόδερμοι ὁσονοῦπω ἐξέρχονται εἰς θήραν ἀνθρωπίνων κεφαλῶν, τοῦτο εἶναι ἔτι βέβαιον, καὶ θά ἀφίσωμεν ἐκεῖ τὸν Ζένκεν ὅπως λάβωσιν τὴν ἡδονὴν νὰ τὸν ψήσωσιν ὡς ὀρεκτικόν, οἱ σίβασται! Κατὰ συνέπειαν ὁ Μαστρο-Ζένκεν θά δυνήθῃ ἀνέτως νὰ λάβῃ πλήρη γνῶσιν παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τοὺς φίλους του, καὶ ἴσως μάλιστα ἐπ'

ἀδείξῃ δυνήθῃ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ αὐτούς. Ἐύρον, Ριχάρδε Δέγγλ φίλε μου, πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃς διὰ τὴν ἀποικίαν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τὸ ἐπιτρέπουσιν αἱ κημαι σου.

Ἀφίσωμεν αὐτὸν σπεύδοντα πρὸς τοὺς ἀποίκους φίλους του καὶ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ἐπιπόλαιον καὶ δειλὸν φίλον μας. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Δέγγλ ὑπήκουεν ὁ Ζένκενς κατὰ γράμμα εἰς τὰς παραγγελίας του ἐξηπλώθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἀπεκοιμήθη βαθέως. Θά διέμεινεν δὲ ὑπνώτων οὕτω εὐτυχῆς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μέχρι τῆς ἐπάνοδου τοῦ Δέγγλ, ἐὰν περιπτώσει τις πάντῃ ἔκτακτος δὲν ἐλάμβανε χρόαν. Ὡς ἔχων τὸν ὕπνον λίαν βαρὺν τὸ σῶμα του μετετοπίσθη καὶ ἐξηπλώθη καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸ μήκος, αἱ δὲ χεῖρες του μεταφερθεῖσαι πρὸς τὰ ὀπισθεν ἤγγισαν τυχαίως ἓνα λαγῶν ὅστις ἔκειτο δύο βήματα μακρὰν αὐτῶν. Τὸ ἀθῶον ζῶον πτοηθὲν δι' ἑνὸς ἁλματος ἐπέπεσε ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ Ζένκενς, ὅστις δυσανασχέτων ἐπὶ τῇ ἀφυπνίσει του καὶ ἐπιλήσμων τοῦ μέρους ἔνθα εὐρίσκειτο, ἤρξατο ὑψηλῇ τῇ φωνῇ μονολογῶν.

«Πολὺ ἤθελον νὰ γνωρίζω, εἶπεν, τίς ὁ αὐθαδῶς; κτυπήσας με οὕτω . . Ὁ αὐθαδῆς μ' ἔρριψεν σχεδὸν κάτω τῆς κλίνης μου, . . Οὐδεὶς ἄλλος ἢ ὁ Δέγγλ θά ἦν, . . Ναί! τὰ συνειθίζει αὐτά. . . Ἐχω τὴν ρίνα παγωμένην . . . Εἶναι ἐν τούτοις παράδοξον, νὰ μὴ δύναται τις νὰ κοιμηθῇ κατ' ἀρέσκειαν. Πόσον κακότροπον νὰ ἐνοχλῇ τις τοὺς ἀνθρώπους. . . Ἐμπρός, Δίκ, κοιμήσου λοιπόν καὶ σὺ. Ποῦ στὸ διάβολο εἶμαι λοιπόν;

— Ἐρρίψε περὶ αὐτὸν βλέμμα ἔμπλεον δέους καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐνεθυμήθη τὴν θέσιν του· τότε δὲ ἐκέρθη ὅτι πιθανὸν νὰ ἐπροδῶθῃ μόνος του· ἠκρόασατο μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τινα λεπτά καὶ μὴν ἀκούων τίποτε καθυσήχασε, καὶ ἀπεκοιμήθη αὖθις.

Ἄλλ' ἡ ἡσυχία του ὀλίγον ἐμελλε νὰ διαρκέσῃ.

Πράγματι δὲ δύο Σουανεῖς ἐκείθεν διερχόμενοι ἤκουσαν τὴν φωνὴν του καὶ ἔρποντες ἐπὶ τῆς γῆς ἐπλησίασαν αὐτὸν τὴν στιγμὴν καθ' ἣν κατεκλίνατο ἐκ νέου. Ἀφ' ἐτέρου μικροῦ κύων κυνηγετικὸς ἔκαμεν τὸ αὐτὸ εὐρημα καὶ ἐπιτεθεὶς γενναίως κατὰ τοῦ κοιμώμενου ἐθώπευσεν αὐτὸν διὰ τῆς ρινός. Ὁ Ζένκενς ἠλεκτρισθεὶς καὶ ἐνθυμηθεὶς τοὺς λόγους τοῦ Δίκ. «Ἐν περιπτώσει ἀφηνιδίου συλλήψεως πυροβόλησε καὶ τρόπου εἰς φυγὴν» ἔλαβεν ἀνά χεῖρας τὸ ὄπλον ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ κυνὸς καὶ ἐτόραπῃ εἰς φυγὴν.

Ἄνευ δὲ τοῦ κατηραμένου μικροῦ ἐκείνου κυνὸς, θά ἐσώζετο, καθότι οἱ Ἴνδοὶ ἐκλαθόντες αὐτὸν ὡς πρόσκοπον καὶ καταπληγέντες ἐκ τῆς ἀφηνιδίου προσβολῆς του, ἐδίστασαν καὶ ἔδωσαν αὐτῷ τὸν καιρὸν νὰ ἀπομακρυνθῇ. Ἄλλ' ὁ μικρὸς κύων μὴ προσβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πυροβόλου, ἔτρεχε περὶ αὐτὸν καὶ ἐπρόσκοπτε τὴν πορείαν του. Ὁ Ζένκενς ἀφ' ἐτέρου λίαν ἀπησχολημένος δὲν ἐπρόσεξεν εἰς αὐτὸν καὶ προσκόψας ἐπὶ τοῦ κυνὸς κατέπεσε, σπληνηθεὶς ἀμέσως ὑπὸ τῶν θριαμβευτικῶς κραυγαζόντων Ἴνδων.

«Μὴ ἀντισταθῇ . . . οἱ . . . ἀποθάνῃ. Σὲ μὴ τρέχα . . . εἶπεν αὐτῷ εἰς τῶν ἀγρίων εἰς διεφθαρμένην ἀγγλικὴν διάλεκτον.

— Μὰ τὴν Ἱερουσαλήμ! Μὴ μὲ φονεύσετε καλοὶ μου φίλοι, τίνι τρόπῳ θέλετε ν' ἀντισταθῶ ἐναντίον τῶν δύο σας, ἀλλὰ μὴ μὲ φονεύσετε.

— Ἐμπρός, τελείωνε καὶ γρήγορα μάλιστα.

— Βεβαίως . . . ναί . . . εὐχαρίστως . . ἀλλὰ μὴ μὲ φονεύσετε.

Εἰς ἐκ τῶν δύο ἀγρίων τῷ ἀφῆρεσε τὴν καρβίναν του καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ ἄλλου ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ χωρίον προσλαμβάνοντες καθ' ὅδον τοὺς ἐντυγχάνοντας καὶ μετὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς κραυγῶν, συνώδυσαν τὸν φίλον σας Ζένκενς ἐν θριαμβευτικῇ συνοδίᾳ εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ἰνδικοῦ χωρίου, ὅπου φθάσαντες ἐνέκλεισαν αὐτὸν εἰς δωμάτιον

δέσαντες αὐτῷ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.

« Τί διάβολο! ἔλεγεν εἰς τοὺς δημίους του, πρὸς τι μὲ μεταχειρίζεσθε τοσοῦτον θανατώσας; Ἄφου σὰς λέγω ὅτι δὲν θ' ἀποδράσω! Δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλητε εἰς τὸν λόγον μου; »

Δεκάς φυλάκων ἐτέθησαν πρὸς φρουρὰν ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπρόσεχεν εἰς τὰς παρακλήσεις του.

« Ἐ! σύ, παλαιόγερος ἄπιστε, εἶπεν ὁ Ζένκενς ἀποτεινόμενος εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν, ἐλθέ νὰ λύσης τὰ δεσμά μου, παρὰ νὰ κάθησαι μορράζων πρὸ τῆς θύρας.

Ὁ Ἰνδὸς ὅμως ἔμεινεν ἀπαθὴς ὅσον καὶ αἱ συνάδελφοί του, ὅθεν καὶ ὁ Ζένκενς ὑποθέσας ὅτι ἀγνωροῖ τὴν Ἀγγλικὴν ἐπανάστασιν τὰς αἰτήσεις του κραυγάζων δι' ὅλων τῶν δυνάμεών του, ὡς εἰ ἡδύνατο οὕτω νὰ καταστήσῃ καταληπτοτέρα τὰς ἐκφράσεις του, μὴ λαμβάνων ὅμως οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἐφώνησεν ὡς τὰ μικρὰ παιδιὰ!

« Ἐ! ἔστω! ὄχι, δὲν θέλω νὰ λύσητε τὰ δεσμά μου, καὶ ἐὰν τώρα σεῖς τὸ θελήσετε ἐγὼ δὲν θὰ σὰς ἀφίσω. »

Ἐν τοσοῦτῳ ὁ Ζένκενς ἀπεδέχθη τὰ γεγενημένα καὶ ἐκὼν ἄκων ἀπεφάσισε νὰ σιωπήσῃ.

Τὴν νύκτα διήλθε σκυθρωπὸς ὁ ταλαίπωροφ αἰχμαλώτος ἄνευ οὐδεμιᾶς καλλιτερέσεως τῆς θέσεώς του. Ἄλλ' ἐνῶ τοιαύτη αὐστηρὰ ἐπαγρύπνησις ἐλάμβανεν χώραν εἰς τὴν καλύβην τοῦ αἰχμαλώτου μας, εἰς ἐτέραν ὀλίγον τι μακρότερον ἡγρύπνουν ἔτι πλείω. Ἐκεῖ ἦτον ἡ ἔδρα δικαστηρίου οὗτινος αἱ ἀποφάσεις εἶχον τὴν μεγαλητέραν δι' αὐτὸν σημασίαν. Ἐν τῇ καλύβῃ τοῦ ἀρχηγοῦ ἦσαν συνηθροισμένοι ὑπὲρ ταύς πεντήκοντα πολεμάρχους οἵτινες συνεζήτουν περὶ ζωῆς ἢ θανάτου, τοῦ θύματός των ἢ μᾶλλον περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς προκαταδεδικασμένου ἤδη ὄντος τοῦ θύματός των, ἀνεξαιρέτως ὑπὸ πάντων.

Ἐκδοθείσης τῆς εἰς τὸν διὰ πυρὸς θάνατον ἀποφάσεως τῶν ἀμειλικίων δικαστῶν ἐκείνων, γέγον ἐτέθη ζήτημα περὶ ἀναβολῆς ἢ ἀμέσου

ἐκτελέσεως. Δηλ. Ἔδει νὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν πρὸ τῆς ἐστρατείας των καὶ οὕτω θὰ ἐχρησίμευεν, ἐπειδὴ ὤφειλε νὰ γείνη ἡ ἐκτέλεσις μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των. Ἐνταῦθα ἔκειτο τὸ ζήτημα. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἰνδοὶ προὔτιθεντο νὰ ἐστρατεύωσιν ἀπὸ τῆς πρώτης, κατὰ τῆς ἀποικίας, ἐκριναν εὐλογον νὰ ἀναβάλωσιν τὴν ἐκτέλεσιν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των ἵνα μὴ δώσωσι καιρὸν εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ ἐτοιμασθῇ.

Εὐτύχημα διὰ τὸν Ζένκενς ὑπῆρξεν ἡ ἰδέα τοῦ αὐτομόλου Μὰκ Κάβλ ἐν τῷ συμβουλίῳ ἐπειδὴ ἐὰν οὗτος ἦτο παρὼν ὁ ταλαίπωρος αἰχμαλώτος δὲν θὰ ἐβλεπεν ἀνατέλλουσαν τὴν ἡμέραν. Ὁ Μὰκ Κάβλ πρὸ δύο ἡμερῶν κατεσκόπευε τὰ χωρία Κουλάθος καὶ Σίικτα τοῦτου ἐνεκεν ἐτύγγανεν ἐξετάζων κατὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ζένκενς περὶ ἧς οὐδὲν ἐγνώριζεν.

Περὶ τὴν αὐγὴν μεγάλη κίνησις ἐπεκράτει ἐν τῷ χωρίῳ διὰ τὰς τελευταίας προετοιμασίας. Ὁ Ζένκενς ὀλίγον προσεῖχεν εἰς τὰς θορυβώδεις ταύτας διαδηλώσεις στωϊκῶς καταστάς μετὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ φόβου ὑπ' οὗ εἶχε κατευνασθῆ.

Κατάρρα! Ὁλίγον φροντίζω περὶ τῶν προετοιμασιῶν ἃς μὲ καύσωσι καὶ ἃς μὲ καταφάγωσι κατόπιν, ἀλλ' ἃς μὲ εἰδοποιήσωσιν τοῦλάχιστον.

Ἡμέρας δὲ γενομένης, οἱ μαχηταὶ ἔφθασαν ἀφέντες δωδεκάδα ἐξ αὐτῶν πρὸς φρούρησιν τοῦ αἰχμαλώτου καὶ τοῦ χωρίου. Πληθὺς γυναικῶν κραυγάζουσῶν ὡς δαίμονες ἐκφυγόντες τῆς κολάσεως. Ἐπλήρωσαν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὸ οἶκημα καὶ τὰ περίξ ἔνθα ὁ αἰχμαλώτος ἐκρατεῖτο. Οἱ φύλακες του κατ' ἀρχὰς ἄφησαν τὴν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὸ πλῆθος ἐκεῖνο, ὅπερ ἐπέπεσεν ἐπὶ τοῦ αἰχμαλώτου ἀκίζων καὶ σκληρῶς βασανίζον τὸ θυμά των. Ἐστυρον αὐτὸν ἐκ τῆς κόμης, ἄλλοι ἐράβδιζον αὐτὸν ὥστε ἀπωλέσας τὴν ὑπομονὴν ἔκραξε μεγαλοφώνως.

« Μὰ τὸν θεόν! ἐὰν δὲν ἐκδιώξητε τὰ κτήνη ταῦτα εἶπεν ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς φύλακὰς του θὰ τὰ φονεῖσω τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἅπαντα.

Ἡ θυμώδης αὐτῇ διαδήλωσις ὅπως ἀνίσχυρος ἐνέσπειρε τὸν γέλωτα εἰς τοὺς Σουανεῖς ἀπάσης ἡλικίας καὶ γένους. ἀλλ' ἐπὶ τέλους καὶ αὐτοὶ οἱ φύλακες κορεσθέντες ἐκ τῶν ἐπανελλημένων αὐτῶν σκηρῶν καὶ ἐνοχλούμενοι ὑπὸ τοῦ συρρέοντος συρρατοῦ πρὸς ἀτομικὴν μᾶλλον ἢ συγγίαν ἐξέβαλλον τὸ πλῆθος ἐκ τῆς καλύβης.

« Καλῶς ἐπράξατε, ἄλλωστε θὰ ἔθραυον τὴν κεφαλὴν τινῶν ἐξ αὐτῶν τῶν λυσόντων κυνῶν.

Τὴν μεσημβρίαν καταβροχθήσας ὡς πιναλέος λυκος τὸ προσπερθεὶν αὐτῷ γεῦμα καὶ ἀναλαβὼν θάρρος, ὠρρίζετο ἑαυτῷ νὰ ἀπελευθερωθῇ ἀλλὰ χωρὶς νὰ κοπιήσῃ οὔτε διανοητικῶς νὰ ἐφεύρη τρόπον ὑπεκφυγῆς.

Μέχρι τῆς ἐσπέρας οἱ φρουροῦντες αὐτὸν ἔμεινον παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς ἐπελθοῦσης τὸ πλῆθος εἰσῆλθεν ὡς ρεῦμα θαλάσσης εἰς τὴν καλύβην καὶ ἀπεμάκρυνεν αὐτοὺς ἐκίντας ἄκοντας ἀφ' οὗ προηγουμένως κατεκρίμνησαν ἓνα τῶν τοίχων τῆς καλύβης. Ἐν τῇ τραγικῇ ἐκείνῃ συγχύσει καθ' ἣν καὶ τὰ φῶτα ἐσβέσθησαν, ὑπὸ τῆς ὀρυθῆς τῶν συρρέοντων ὀρδῶν τῶν Σουανῶν, ὁ Ζένκενς προσεπάθη νὰ λύσῃ παντοίους τρόποις τὰ δεσμά του ὑπερασπιζόμενος συνάμα καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεων ἀλλ' ἐνδῶσας ἐπὶ τέλους εἰς τὴν ἀνωτέραν δύναμιν ἔμεινεν ἀκίητος καὶ καταβεβλημένος, ὅτε ἡσθάνθη ἐγγερίδιον ψαῦον τὴν ἐπιθεριίδα του ὅπερ πρὸς μεγίστην του ἐκπληξιν ἀπηλευθέρωσε τὰ καθηματωμένα μέλη του ἀπὸ τῶν δεσμῶν του.

Ἐπωφελούμενος τῆς εὐτυχοῦς περιπτώσεως ταύτης ἐξῆλθε διὰ τοῦ ρήγματος τῆς καλύβης. Τὴν στιγμὴν δ' ἐκείνην μικρὰ χεῖρ προσομοία παιδὸς ἤγγισε τὴν ἰδικὴν του καὶ ἤκουσέ τινα λέγοντα αὐτῷ εἰς τὸ οὖς. « Οὐδὲ στιγμὴν μὴ χάσης ἀλλὰ τρέξον ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον σοὶ ἐπιτρέπουσιν αἱ κνήμαι σου »

« Εὐχαριστῶ, μὴ ἀμφιβάλῃς, » ἀπεκρίθη οὕτως. Βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ σκότους ἐγκαίρως

διέφυγε τῶν χειρῶν τῶν ἀγρίων οἵτινες μετὰ τινος στιγμᾶς μὲ λαμπάδας ἀνά χεῖρας ἔτρεχον πρὸς τὴν καλύβην καὶ ἐδιπλασίασαν τὴν φρουρὰν φοβούμενοι μήπως ἐν τῇ συγχύσει διαφύγῃ ὁ αἰχμαλώτος εἰ καὶ εἶχον πεποιθῆσιν ὅτι ἦτον ἀδύνατος ἡ φυγὴ.

Ἀποκατασταθείσης τῆς ἡσυχίας, ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς τῶν Σουανῶν ἀνακαλυφάντων τὴν φυγὴν τοῦ αἰχμαλώτου. Μεμακρυσμένος ἄγριος κρωγμὸς ἤγγειλε διὰ τῆς ἡχοῦς εἰς τὰ περίξ τὴν θλιβερὰν εἰδήσιν τῆς φυγῆς ἐνὸς λευκοῦ διαδοθείς μέχρι τοῦ δάσους.

Ἄλλὰ μετὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ἐσκέφθησαν ἀμέσως νὰ τὸν καταδιώξωσι καὶ ἤρξαντο διὰ λαμπάδων νὰ περιτρέχωσι τὸ δάσος.

Οἱ ἄγριοι μετὰ ζήλου φρενιτώδους ἐπελάβαντο τῆς καταδιώξεως ἰχνηλατοῦντες τὸ δάσος, προσόμοιοι κοινεγετικαῖς κυσὶ. Ἐθεντο δὲ εἰς χρῆσιν ἅπαντα τὰ μέσα τῶν σπηλαίων καὶ ἄλλων τεχνασμάτων τῆς τῶν ἀγρίων στρατηγικῆς, ἀλλ' εἰς μάτην, ἐπειδὴ ὁ Ζένκενς προκειμένου περὶ ζωῆς ἐγίνωσκε πληρέστατα τὴν χρῆσιν τῶν κνημῶν του, οὕτω, ὁ ταχύτερος τῶν Ἰνδῶν θὰ ἀπηλπίζετο καταδιώκων αὐτόν.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς νυκτὸς ἔτρεχε, τὴν δὲ αὐγὴν μόλις ἔστη στιγμᾶς τινος ὅπως ἀναπνεύσῃ, ὅτε δ' ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα ἀποκαμῶν ἐκ τοῦ κόπου κατέπεσε παρὰ τὴν ρίζαν δένδρου καὶ ἀπεκοιμήθη βαθείως ἄχρι μεσημβρίας, καὶ θὰ ἐκοιμάτο ἴσως ἀκόμη ἐὰν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ παραδόξου καὶ μυστηριώδους ὄντος, τοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα « ἡ Ἀγγελοῦ τῶν Συνόρων » δὲν ἐπανεφέρεν αὐτὸν εἰς τὴν πραγματικότητα τῆς θέσεώς του. Αὕτη ἔστεικεν εἰς ἀπόστασιν τινα καὶ ἐνητένηζεν αὐτὸν μὲ φυσιογνωμίαν ἐμφαίνουσαν τὴν χαρὰν καὶ γλυκύτητα, κρατούσα ἀνά χεῖρας καραθίαν ἣν ὁ Ζένκενς ἀνεγνώρισεν ἀμέσως ὅτι ἦτον ἡ ἰδική του.

« Πτωγὲ Ζένκενς! ἰδοὺ λοιπὸν σὺ σωθεῖς! »

τῷ εἶπεν αὐτῇ, βλέπουσα ὅτι ἐσιώπα.

— Ἄ! ἦσαι σὺ! πῶς ἔχεις; Χαίρω ποῦ σὲ βλέπω. . . Καὶ πῶς ἔχουσιν ἐκεῖ κάτω οἱ Ἴνδοὶ μας; Καλῶς δὲν ἔχει οὕτω; ἠρώτησεν ὁ Ζένκενς ἐπανευρίσκων, ἀσφαλῆς ἤδη ὢν, τὴν εὐγένειαν τῶν τρόπων του καὶ τὴν εὐφράδειάν του.

Ἡ Ἄγγελος, μὴ δίδουσα προσοχὴν εἰς τοὺς χαριεντισμοὺς καὶ φλυαρίας του ἐπανελάβε' Ἄ! Ἰδοὺ σὺ λοιπὸν σωθεῖς. »

— Πολὺ καλὰ, εὐχαριστῶ. . . . καὶ σὺ πῶς ἔχεις;

— Διέφυγες; σὲ ἐρωτῶ.

— Ἄ! ναί. . . εἶναι ὠραῖος καιρὸς.

Ἡ Ἄγγελος τῶν συνόρων ἔστη καὶ ἔβλεπεν αὐτὸν μετ' ἐκπλήξεως. Τὸ ἀληθές ἦτον ὅτι ὁ ταλαίπωρος Ζένκενς ἠσθάνετο τοιαύτην σύγχυσιν ὥστε δὲν ἠνόησε ὁ ταλαίπωρος λέξιν τῶν ὄσων αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔλεγε. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἡ Ἄγγελος ἐπανελάβε τὴν ἐρώτησίν της.

— Ἄ ναί, ἠρώτας τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὀπίου διέφυγον; δὲν ἔχει οὕτω; . . . ἀλλὰ μάλιστα, ὡς βλέπετε ἠδυνήθη νὰ λυτρωθῶ ἀπὸ τοὺς ὄνυχάς των.

— Καὶ δὲν ἦσο δεδεμένος;

Ἄ! ναί, μὲ σχοινία. . . καὶ χονδροειδέστατα μάλιστα.

— Καὶ πῶς κατόρθωσας νὰ τὰ λύσῃς;

— ὦ! διέρρηξα τὰ δεσμά μου δι' ἐνὸς μόνου τουάγκατος, εἶμαι ἀθλητικῆς δυνάμεως ὑπερανθρώπου, ἐγὼ τὸν ὅποιον βλέπεις.

— Λανθάνεσαι φίλε μου.

— Μήπως σὺ εἶσαι ἤτις τὰ ἔκοψες ἐν τῇ ταρχῆ! εἶπεν οὕτως δι' ὕφους εἰρωνικοῦ.

— Πράγματι ἐγὼ εἶμαι ἡ κόψασα ταῦτα καὶ ἡ συμβουλευσασέ σε νὰ φύγῃς. . . . Δὲν εἶνε δίκαιον νὰ ἀποδίδῃς εἰς σαυτὸν μόνον ἅπασαν τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεώς σου, ἀπάντησεν αὐτῇ μετ' ὕφους γλυκότητος.

— Δὲν ἐγνώριζον ὅτι σὺ ἦσο πράγματι ἄλλως τε δὲν θὰ ἐπέτρεπον ἑαυτῷ νὰ εἶπω. .

Καὶ ὁ ταλαίπωρος νεανίας ἦτο τόσον πε-

φοβισμένος ὥστε δὲν ἠδυνήθη ν' ἀρθρώσῃ ἄλλο τι.

— Τίνι τρόπῳ σὲ συνέλαβον; εἶπεν αὐτῇ προσηλοῦσα ἐπ' αὐτοῦ τοὺς μελανοὺς αὐτῆς ὀφθαλμοὺς.

Ἐδέησε νὰ υποκύψῃ εἰς τὸν ἀριθμὸν. Τίς θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιστῆ εἰς 43 Σουανεῖς.

— Ἐ! Πῶς! ἦσαν τοσοῦτοι Ἴνδοὶ ἐναντίον σου;

— Βέβαιον! δὲν δύναμαι ὅμως νὰ σοὶ εἶπω ἐπακριθῶς τὸν ἀριθμὸν, ἄνευ ὑπερβολῆς ἦσαν περὶ τοὺς 42.

— Καί! . . . Ποῦ εἶνε ἡ σύντροφός σου; ὅστις ἦτον ὁμοῦ.

— Ποῖος; ὁ Δικ Δέγγλ; Δὲν ἠθέλησεν ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος ἄνθρωπος, νὰ ἀντισταθῆ καὶ μὲ ἐγκατέλειψε μόνον νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον.

— Εἶσθε, ἄρα, πρόσκοποι σταλέντες ὅπως κατασκοπεύσασαι τοὺς Ἴνδοὺς; Ὑποθέτω δὲ ὅτι ἐκπληρῶν τὴν ἐντολὴν ταύτην συνελήφθης, ἐνῶ ὁ συναίτερός σου διέφυγεν. Ἀλλὰ χάριτι θεῖα, καὶ σὺ ἔτι ἐλυτρώθης ἀπὸ βέβαιον θάνατον. Γνωρίζω ὅτι ὁ φίλος σου συνέλεξε πληροφορίας ἱκανὰς περὶ τῶν Ἴνδῶν καὶ θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἀποίκους κάλλιον ἐμοῦ.

— Ἄν ἀμφιβάλλῃς, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἄρα ἐπιστρέψω θὰ ἦμαι εἰς θέσιν καὶ ἐγὼ ὁμοίως, νὰ δώσω αὐτοῖς πληροφορίας ἅς τινὰς οὐδεὶς ἕτερος εἶνε εἰς θέσιν νὰ τοῖς μεταδώσῃ.

— Ἠκολούθησα τὰ βήματά του, φίλε μου, ὅπως βεβαιωθῶ ὅτι σωθεῖς ἔχεις καλῶς, νῦν δὲ ὅτε βεβαιώθην ὅτι τὰ πάντα ἔχουσι καλῶς, διὰ νὰ σὲ ἀποχαιτίσω. Μὴ χάσῃς καιρὸν δὲ, διότι καίτοι τὸ Ἰνδικὸν χωρίον ἀπέχει πολλὸ, πιθανὸν ὅμως εἶνε νὰ ἐξαπέστειλαν ταχυδρόμους ἐπιδεξίους ἐπὶ τὰ ἴχνη σου.

— Ἄναχωρεῖς! ὦ! μίαν ἔτι στιγμὴν, ἔκραξεν ὁ Ζένκενς: τείνων καὶ κατόπιν ἀποσύρων τὴν χεῖρα ἐνθυμηθεῖς τὰ διηγούμενα περὶ τῶν καταστρεπτικῶν ἀποτελεσμάτων

ἄτινα ἠδύνατο νὰ τῷ ἐπισυμβῶσι ἐπὶ τοιαύτη μετὰ τοῦ πνεύματος οικειότητι.

— Τί μὲ θέλεις; ἀπεκρίθη ἡ Ἄγγελος στραφείσα πρὸς αὐτόν.

Τὸ ἀληθές ἦτο, ὅτι ὁ Ζένκενς ἠῤῥατο ἤδη τοῦ μυστηριώδους ὄντος, ὅπερ ἐνδεδωμένον διὰ τοῦ φανταστικοῦ τῶν Ἴνδῶν τρόπων, ἦτον ἐκτάκτου καλλονῆς καὶ μαγευτικῆς θέας.

Βλέπων, στρεφομένην αὐτὴν ὁ Ζένκενς πλέον ἢ ποτε τὰ ἔχασεν, ἐν τούτοις αἰσθανόμενος ὅτι ὀλίγος τῷ ἀπέμενε καιρὸς, εἶπεν, εὐσταθῶς.

« Πρέπει γὰρ σοὶ εἶπω τι.

— Ὁμίλει.

— Γνωρίζεις τὸν Δικ Δέγγλ, τὸν σύντροφόν μου ὅστις τόσον ἀνάνδρος μὲ ἐγκατέλειπε;

— Ναί, ἀπεκρίνατο αὐτῇ, καὶ χωρὶς νὰ παύσῃ ἀτενίζουσα αὐτόν.

— Ἐ! Καλὰ; ἤθελα μόνον νὰ σοὶ εἶπω. . . ὅτι ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου, θὰ ἔπαυα πᾶσαν μετ' αὐτοῦ σχέσιν, εἶναι κάκιστος ἄνθρωπος καὶ δὲν θὰ τοῦ ὀμιλήσω ποτέ.

— Διατί; ἠρώτησεν αὐτῇ μετὰ τὸ αὐτὸ ἤρεμον ὕφος.

— Εἶναι λίαν βάνανυσος! Δὲν σοὶ τῷ εἶπα χιλιάκις.

— Ἐ! . . . καὶ τοῦτο μόνον;

— Ναί. . . ὄχι. . . στάσου. . .

— Τί μὲ θέλεις ἀκόμη;

— Ἔθελα ἀκόμη νὰ γνωρίζω, ἂν δὲν τὸν ἀγαπᾷς;

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ νεανίς ἔλαβεν στάσιν ἀλλόκοτον, οἱ ὀφθαλμοὶ της ἐσπινθηροβόλουν, τὰ χεῖλη της ἔτρεμον, καὶ ἐφάνετο ὅτι κατέβαλε δυνάμεις ὅπως ἐκφέρῃ λέξεις τινὰς, αἵτινες δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τῶν χειλέων της. Ἀλλὰ συγχρόνως κατέστειλε τὴν συγκίνησίν της καὶ σφογγίσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τῆς χειρὸς ἐνητένισε τὸν συνδιαλεγόμενον αὐτῇ ἀλλὰ χωρὶς γὰρ καταδεχθῆ νὰ τῷ ἀπαντήσῃ.

« Δὲν μὲ ἀγαπᾷς; δὲν ἔχει οὕτω. Ἐγὼ σὲ

ἀγαπῶ! » Ἐκραξεν ὁ Ζένκενς ὅστις ἐγονυπέτησε πρὸ τῶν ποδῶν της μετὰ ἐρωτοτροπίας γελοιωδестаτίας.

Ἡ Ἄγγελος τῶν Συνόρων, ἐνητένισεν αὐτῷ ἐπὶ τινὰ χρόνον δι' ἠρέμου ὕφους, ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς, τῷ ἔστρεψε τὰ νῶτα καὶ ἐγένετο ἄφαντος ἐν τῷ δάσει.

« Αὐτῇ! δὲν μὲ μέλλει πλέον περὶ αὐτῆς οὐδὲ ἄσπρον, . . . ἀπλῶς ἠστιευόμην· ἂν δὲ ἐγονυπέτησα ἦτο ἀπλῶς ὅπως ἐξετάσω τὴν καρδίαν μου.

Ἐπεθύμουν πολὺ νὰ μάθω ποῦ εὗρηκε τὴν καρδίαν μου. Ἀληθῶς εἶναι αὐτῇ λίαν ἄσχημος, ὄχι ἡ καρδία μου, ἀλλ' ἐκεῖνη.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ Δέγγλ θὰ μὲ ἐσυκοφάντησεν. Ἐ, διὰ τὸν θεόν, ἂν ἐσεκπτόμην νὰ ἐνθυμηθῶ ὅτι αὐτῇ μοὶ εἶχεν ἄλλοτε ρίψει βέλος, θὰ τὴν ἐξεπάστρευα θεθαίως. Εἶμαι περίεργος νὰ γνωρίζω ἂν ἔχηται ἀληθείας, ὅτι ὁ ἐγγίζων αὐτὴν ἀποθνήσκει. Ἄλλως τε δὲν εἶνε κακόν, ἀλλ' ἀδιάφορον. Ὅπερ ἐπεθύμουν νὰ μάθω εἶναι ποῖα εἶναι ἐπακριθῶς. Ἐμπρὸς, Ζένκενς εἶνε ἤδη καιρὸς νὰ εἰσέλθῃς ἄλλως τε θ' ἀρχίσωσι νὰ ἀνησυχῶσι περὶ σοῦ εἰς τὸν οἶκον.

Καὶ οὕτω μονολογῶν ὁ Ζένκενς ἔλαβε τὴν καρδίαν του ἣν εὗρηκεν ἔτι πλήρη καὶ ἐπανελάβε τὸν δρόμον του. Ἄς προηγηθῶμεν αὐτοῦ ὀλίγων στιγμῶν.

— Ὡς γνωρίζομεν, ὁ Δέγγλ, ἐγκαταλείψας πρὸς τὸ κοινὸν ὄφελος, τὸν Ζένκενς, ἐσπευσε εἰς τὴν ἀποικίαν ἔνθα ἀφίκετο ἄνευ οὐδενὸς ἐπεισοδίου.

— Ἐκλαυσαν ὀλίγον ἐν τῇ ἀποικίᾳ τὸν Ζένκενς εἰ καὶ δὲν ἦτον ἀξιαγάπητος ἐνεκὰ τῶν ἀρετῶν του καὶ κατόπιν ἔστρεψαν τὴν προσοχὴν των εἰς τὰς διδομένας ὑπὸ τοῦ Δέγγλ περὶ τῶν Σουανῶν, πληροφορίας.

Χρωματίζονται, εἶπεν, καὶ ἀλοϊφρονται δι' ἐλαίου, ὅπως καταστήσωσιν ἐλαστικώτερα τὰ μέλη των. Σημεῖον ὅτι σκοπεύουσιν νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῆς ἀποικίας.

Ἦδη δὲ, φρονῶ, ὅτι θὰ εὕρισκονται καὶ

εις την ενταῦθα ἀγούσαν ὁδόν.

— Πόσοι εἶναι; ἠρώτησεν ὁ διοικητὴς τοῦ φρουρίου.

— Δὲν δύναμαι ἐπακριβῶς νὰ σὰς ὀρίσω, διοικητὰ μου, ἀλλ' εἶναι πολυάριθμοι, ὑποπεύομαι δὲ ὅτι, ἐκτὸς τῶν Σουανῶν τῆς ἄνω κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ Μὰδ, θὰ λάβωσι μέρος καὶ ἕτεροι φυλαί.

— Ὡ ἐνοεῖται οἴκοθεν, αἱ εἰδήσεις του ἦτον πᾶν ἄλλο ἢ καθησυχαστικά. Οἱ ἀποικοί, τοὺς ὁδόντας ἐσφιγμένους· καὶ τὸ μέτωπον συνοφρυωμένον, μετακόμιζον τὰ πολυτιμώτερα πράγματά των ἐν τῷ φρουρίῳ, αἱ δὲ γυναῖκες ἔτρεχον τῆδε κικεῖσε μὲ τὰ χεῖλη ὀχρῶντα.

— Ὅσον ἀφορᾷ ὁμως τοὺς στρατιώτας τῆς ἀποικίας, ἦσαν ἐν πλήρει ἐορτῇ. Καιρὸς πολὺς εἶχε παρέλθει ἀφ' οὗτου οὐδὲν ἔκτακτον εἶχε διακόψει τὴν μονοτονίαν τῆς ὑπάρξεώς των, οὕτω δὲ ὑπεδέχθησαν μετὰ χαρᾶς τὴν περίστασιν τῆς κατὰ τοῦ κινδύνου ἀντιστάσεως.

— Ὁ Πέτερσον ἀφίκετο ἀφ' ἐτέρου, ἀλλὰ οὐδεμίαν ἀνησυχαστικὴν εἶδησιν ἐκόμισεν ἐκεῖθεν. Οἱ Ἴνδοί τῆς κοιλάδος τοῦ Σιώτᾶ ἠρέμων. Ἡ προβλεφθεῖσα ὄθεν ὑπὸ τοῦ Δέγγλ καὶ τῆς ἀγγέλου τῶν Συνόρων ἐφοδος ἐμελλε πιθανώτατα νὰ γείνη ὑπὸ τῶν τοῦ χωρίου Πίκα Ἴνδῶν.

Ἀπάντων τῶν προπαρασκευῶν περαιωθεισῶν ὁ Ἀβὲτ ἔλαβε κατὰ μέρος τὸν Δικ καὶ ἠρώτα αὐτὸν περὶ τοῦ Μὰκ Κάβλ.

Οὐδὲν, περὶ αὐτοῦ οἶδα, οὗτος δὲν ἦτο ἐν τῷ χωρίῳ.

— Εἶσαι βέβαιος;

— Ναί, ἐπειδὴ ἕκκα τὸν γῦρον τοῦ χωρίου, δύο, τρεῖς φορὰς, ὥστε ἐὰν ἦτο ἐκεῖ, θὰ τὸ ἐμάνθανον. Ἀνεγνώρισα μάλιστα ἕνα ἕκαστον τῶν ἀρχηγῶν καὶ μοι ἦτον εὐκολὸν νὰ φρονέσω ὄντινα ἤθελον εἶξ αὐτῶν.

— Τὰ αὐτὰ καὶ παραπλήσια μοι λέγει ὁ Πέτερσον, ἀλλὰ τότε ποῦ διάβολο ἐκρούθη.

— Συνήθως διακρίνει εἰς τὸ παρά τὰς πη-

γὰς τοῦ μικροῦ Μιάμε κείμενον χωρίον, ἐκεῖ βεβαίως θὰ ἦναι τῶρα. . .

— Καὶ φρονεῖς, ὅτι θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκστρατεῖαν τῶν Ἴνδῶν.

— Πιθανόν· ἀλλ' ὁμως δὲν δύναμαι νὰ τὸ βεβαιώσω. Μὴ ἀνησύχει ὁμως οὔτε ἐγὼ οὔτε ὁ Τζμ ἐλησημονήσαμεν ὅτι πρέπει νὰ τὸν συλλάβωμεν, ἅμα δὲ κανονίσωμεν τοὺς λ)σμούς μας μετὰ τῶν Ἴνδῶν, θὰ κανονίσωμεν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ.

— Ἐλπίζω εἰς τὸν θεόν, ὅτι θὰ μάθωμέν τι περὶ τῆς τύχης καὶ τῆς ταλαιπώρου Μαριάνης μου.

— Ἀλλὰ! ἔκραξεν ὁ Δικ, ὡς ἐμπνευσθεὶς αἴφνης, δὲν ἔχωμεν τὴν Ἀγγελον τῶν Συνόρων, ἥτις γινώσκει τὰ καθέκαστα παρὰ τοῖς Ἴνδοῖς. Δὲν θὰ μὴ φανῇ παράδοξον νὰ μᾶς διαφωτίσῃ περὶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ πῶς, νὰ μὴ τὸ σκεφθῶ ἐνωρίτερον.

— Ἡ Ἀγγελος τῶν Συνόρων! Ἀλλὰ τί πράγμα εἶνε αὐτό; Ἀ! . . . νομίζω ὅτι ἤδη εἶχα ἀκούσει περὶ αὐτῆς, ὡς περὶ νέας Ἴνδοῦ ἀγνώστου διαγωγῆς, ἐκτὸς τῆς γνωστῆς πρὸς τοὺς λευκοὺς διακεκριμένης φιλίας.

— Εἶνε ἀληθές! . . . ἢ καθαρὰ ἀλήθεια. . . Ἐὰν δὲν ἐπηγρύπνει ἐφ' ἡμῶν, ποῖα τρομερὰ δυστυχήματα, ὁπόσα σπαραξικάρδια σφαγαὶ δὲν θὰ ἐπέπιπτον ἐφ' ἡμῶν! Γινώσκει νὰ ἀνακαλύπτῃ τὰ διαβολικὰ στρατηγήματά των καὶ φρονεῖ ὅτι εἶνε καθῆκον τῆς νὰ εἰδοποιῇ τοὺς λευκοὺς.

— Γνωρίζεις, ποῦ εὐρίσκειται τὴν στιγμὴν ταύτην.

— Λίαν πιθανὸν εἶνε νὰ περιτρέχῃ τὰς ἀποικίας εἰδοποιούσα τοὺς φίλους μας νὰ ἐπαγρυπνώσι. Ἴσως ἀνῆλθε διὰ τινὰς στιγμὰς εἰς οὐρανοὺς. . . Μὴ γελαῖς, εἶναι πνεῦμα, εἰς ἀγγελος. . . Οὐδὲν βεβαιώτερον τούτου. Ὁ Λουδοβίκος Γουέττελ μοι τὸ εἶπεν, ἄλλως τε, τὸ γνωρίζω καὶ ἐγώ.

— Ἀλλὰ τί σὲ κάμει νὰ φρονεῖς, ὅτι αὐτὴ εἶνε Πνεῦμα, ἀγγελος, καὶ ὑπεράνθρωπον ὄν;

— Καὶ πρῶτον, ὁμοιάζει τοῖς ἀγγέλοις, ἐκ τοῦ κάλλους ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτῆς, καὶ δεύτερον, οὐδεὶς γινώσκει, ποῦ θάινει, μῆτε πῶθεν ἔρχεται.

Βαδίζει πάντοτε μόνη καὶ δὲν ἐξέρχεται ἢ τὴν νύκτα, οὐδένα φοβεῖται, προξενεῖ δὲ φόβον εἰς ἅπαντας.

— Καὶ τίνι τρόπῳ, θὰ πληροφορηθῆς παρ' αὐτῆς τὰ κατὰ τὴν Μαριάνην;

— Θὰ τὴν ἐρωτήσω ἀπλοῦστατα, τὴν πρῶτην φορὰν καθ' ἣν θὰ τὴν συναντήσω. Μὲ γνωρίζει ἐπειδὴ πολλάκις ἔτυχε νὰ συνδιαλεχθῶμεν.

— Ἐ! τότε ἔχει καλῶς Δέγγλ, λάβε ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρας πληροφορίας καὶ δὲν ἀμφάλο ὅτι θὰ κατορθωθῇ κατὰ. Ὁ Μάνσφιλδ νομίζω, ὅτι ἐπεθύμει νὰ σοὶ ὁμιλήσῃ. Ἴδου αὐτὸς ἔρχεται.

Ὁ Μάνσφιλδ ἠρώτησεν περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων περίπου καὶ ἔλαβε τὰς αὐτὰς ἀπαντήσεις, ἐπρόσθεσε δὲ

α Πότε φρονεῖς ὅτι θὰ γείνη ἡ ἐφοδος.

— Τὴν νύκτα ταύτην ὑποθέτω.

— Ὁ Πέτερσον μοι ἔδωκε τὴν αὐτὴν ἀπάντησιν καὶ φρονῶ ὅτι δὲν ἀπατάσαι. Ἐφρονεῖς δὲ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος;

— Μὰ τὸν θεὸν δὲν φοβοῦμαι. Οἱ Σουανεῖς προσβάλλουσι πάντοτε τὴν νύκτα, γινώσκω καλῶς τὴν τακτικὴν των.

— Ἐὰν θὰ μᾶς προσβάλλωσι τὴν νύκτα ταύτην πρέπει νὰ εὐρίσκωνται ἤδη πλησίον.

— Πράγματι, δὲν πρέπει νὰ ἀπέχωσι πολὺ. Εἶνε μεσημβρία περίπου, ὥστε πρέπει νὰ προσέμψωσι τοὺς προσκόπους των ἐὰν οἱ κατάσκοποι των τοὺς εἰδοποιήσωσιν ὅτι τοὺς ἀναμένωμεν ἀνυπομόνως, θὰ ἐπισπεύσωσι τὴν πορείαν των, ὅπως φθάσωσιν ἐνταῦθα πρὸ τῆς νυκτός.

— Ποῖος ὁ σκοπὸς αὐτῶν οὕτω πρακτόντων;

— Ὅπως μᾶς ἀπατήσωσι περὶ τοῦ ἀριθμοῦ των, θὰ ἴδητε ὅσον οὕτω ὅτι θὰ μᾶς

προκαλέσωσιν, ἐβάλλοντες μεγάλας φωνὰς ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ των, θὰ μᾶς καλέσωσι νὰ καταθέσωμεν τὰ ὅπλα μας ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ μᾶς ἐκφοβίσωσιν προσθέτοντες, ὅτι ἄλλως θὰ μᾶς κατακόψωσιν. Θὰ ἴδητε, θὰ ἴδητε;

Ἐν τούτοις ἡ ἡμέρα ἐπροχώρει καὶ οἱ λόγοι τοῦ Δέγγλ, ἐπαλήθευον καθ' ὅλα.

— Οἱ ἐν τῷ δάσει τοποθετημένοι σκοποὶ τῶν ἀποίκων ἀνεκάλυψαν τὸ πρῶτον Ἴνδους κατασκόπους. Ἀπαντες οἱ ἀποικοὶ κατέφυγον ἐν τῷ φρουρίῳ. Οἱ ἄνδρες ὀπλισμένοι ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν ἀνέμενον ἀνυπομόνως τὴν μάχην. Ὁ Δέγγλ καὶ ὁ Πέτερσον προσεφέρθησαν νὰ διερευνήσωσιν τὸ δάσος, κατασκοπεύσωσι τὰ κινήματα καὶ νὰ μαντεύσωσι τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ ὁ διοικητὴς δὲν παρεδέχθη, φρονῶν ὅτι δὲν ἤθελον διαφύγει τὴν προσοχὴν τῶν Ἴνδῶν.

Περὶ τὰς 4 μ. μ. εἶδον πέντε ἢ ἕξ Ἴνδους πλησιάζοντας ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον καὶ παρουσιαζομένους αὐθαδῶς εἰς διάφορα σημεία. Κατεσκόπευον τὸ φρούριον καθ' ἅπαντα αὐτοῦ τὰ σημεία καὶ ἐπέισθησαν ὅτι οἱ λευκοὶ ἦσαν ἐπαρκῶς προητοιμασμένοι ν' ἀποκρούσωσι τὸν ἐχθρόν. Λαβῶν δὲ θάρρος ἐκ τῆς βασιλευούσης ἡσυχίας ἐν τῷ φρουρίῳ τῶν Ἴνδῶν προῦχώρησεν τις εὐτόλμως μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ χωρίου καὶ ἀναρριχόμενος ἐπὶ καρμοῦ δένδρου, διὰ κινήσεων γελοίων καὶ μορφασμῶν ἐκφοβιστικῶν ἠπέλπει τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ. Ἀλλὰ σφαῖρα καρβίνης εὐστόχως βληθείσης ἔρριψε αὐτὸν χαμαὶ ἀναίσθητον πρὸς μεγάλην εὐχαρίστησιν τῶν παλιορκουμένων.

— Τεμάχιον ξύλου θὰ τῷ ἐνεπήχθη βεβαίως, εἶπεν ὁ Πέτερσον, ὅστις ἦτον ὁ ἐκπυροκροτήσας.

— Ἡ θὰ ἐλησημόνησε τὸ ρινόμεκτρον του χυμαί. . .

— Διάβολε! φίλοι μου, ἴδου οἱ ἐρυθρόδερμοι!

— Πράγματι, ἀδικήτως οἱ Ἴνδοὶ κατέ-

φθανον και το δάσος εφαινετο πληρούμενον
εξ αυτών

Αφισθέντες δε παρὰ τῷ ἀραιώματι τοῦ
δάσους ἔστησαν και συνεσωματώθησαν:

« Θεέ μου! Εἶπεν ὁ Μάνσφιλδ ἐκθαμβω-
θεις, πρέπει νὰ ὑπερβαίνουσι τοὺς πεντακο-
σίους.

— Δὲν θαρύνεσαι, ἀπεκρίνατο ὁ Πέτερ-
σον γελῶν, δὲν γνωρίζεις ἀκόμη τὰ τεχνά-
σματά των.

Θὰ ἐξακολουθοῦσι μετακινούμενοι οὕτω
μῶς ἐπὶ πέντε και ἐξ φορᾶς, ὅπως μᾶς ἐκφο-
βίσωσι, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ παραδοθῶμεν. Τὸ
πολύ πολύ ἄς εἶνε ἕκαστον και φρονῶ μάλι-
στα ὅτι ἤρξαντο ἤδη καταλαμβάνομενοι ὑπὸ
φόβου.

— Ποῖος εἶνε ἄρα ὁ ἀρχηγός των;

— Βλέπεις τὸν ἀχρεῖον ἐκείνον ὅστις
ἴσταται ὀλίγον κατὰ μέρος, κρυμμένος ὀπι-
σθεν τοῦ δένδρου ἐκεῖ;

— Ναι, ἀλλὰ δὲν φέρει στολὴν ἀρχηγῶ.

— Ἐν τούτοις εἶνε ἀρχηγός· ἀλλὰ δὲν
τὸν γνωρίζεις;

— Ὅχι, πώποτε δὲν εἶδον αὐτὸν ἄλλοτε.

— Ἐκ φήμης ὅμως τὸν γνωρίζεις, ὁ πα-
τριώτης ἐκείνος, εἶναι ὁ κύριος Θωμᾶς Μὰκ
Κάβλ, τὸν ὁποῖον τοσοῦτω διακαῶς και πρὸ
τοσοῦτου χρόνου ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσης.

— Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τοῦ
ἀτίμου Μὰκ Κάβλ ἅπαντες οἱ λευκοὶ ἐτα-
ράχθησαν. Ὁ Ἀββὸτ, ὁ Μανσφιλδ και οἱ
περὶ αὐτοὺς ἔδραμον νὰ τὸν ἴδωσι διὰ τῶν
θυρίδων, και ἅπαντες δ' ἐν γένει ἐφαίνοντο
καταληφθέντες ὑπὸ βδελυγμίας εἰς τὴν θέαν
του.

— « Καὶ ἐν τούτοις δύναμαι πολὺ καλὰ
νὰ τὸν σκοπεύσω ἐντεῦθεν, ὑπεντοθύριζεν ὁ
Πέτερσον τῷ Μανσφιλδ, και ἠκολούθει διὰ
τοῦ βλέμματος τὴν καραβιναν του.

— Μὴ προθῆς εἰς οὐδὲν κίνημα κατ' αὐ-
τοῦ, ἐνθυμήθητι, τὴν πρὸς τὸν Ἀββὸτ ὑπό-
σχυσίν σου.

— Μὴ φοβεῖσαι! Ὁ τουφεκισμὸς δι' αὐ-

τὸν εἶνε λίαν γλυκεῖα τιμωρία! Δέον πρὸ τοῦ
εἰς τὸν ἕδην ταξιδεῖοι του νὰ γνωρίση, τί
περὶ αὐτοῦ φρονοῦσιν οἱ λευκοί.»

Πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου οἱ ἐλιγμοὶ και
τὰ κινήματα τῶν Ἰνδῶν διήρουν, ὅτε ὁ
διοικητής τοῦ φρουρίου ἐκραξε: Προσοχή!
Μέλλωμεν ν' ἀκούσωμεν νέον τι.

— Ἐπακριβῶς τὸ ἐπερίμενα, εἶπεν ὁ
Δέγγλ, ὁ Μὰκ Κάβλ πρόκειται νὰ μᾶς κατα-
χήση.

— Πράγματι, ὁ ἐξωμότης προσέθη ἐντὸς
τοῦ ἀραιώματος, λευκὸν τεμάχιον ὑφάσμα-
τος ἔχων εἰς τὴν ἄκρην τῆς ράβδου του, ἣν
ἐκίνει ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του. Ἀνελθὼν δὲ
κεκομένου κορμοῦ δένδρου ἤρξατο ὀμιλῶν
Και πρῶτον συνεβούλευε τοῖς λευκοῖς, φί-
λος αὐτῶν τυγχάνων, νὰ παραδοθῶσιν ὑπο-
δεικνύων αὐτοῖς ὅτι πᾶσα ἀντίστασις ἦτο
τρέλλα και ἀνωφελὴς κατὰ δυνάμειν ὑπερ-
τέρων τῶν ἰδικῶν των, ὑπέσχετο δὲ λόγῳ
τιμῆς νὰ μεταχειρισθῆ ἡπίως και φιλανθρω-
πως, τοὺς φρουροῦντας τὸ φρούριον. Ἐρεθι-
ζόμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ εὐγλωττίας
ἀπηρίθμει τοῖς λευκοῖς τὰ κατορθώματά
του και τὰς δάφνας ἃς ἤρατο εἰς τὰς κατὰ
τὸν βίον του πολυκρίθιμους μάχας. Ἐπὶ τέ-
λους, περαινὼν διὰ λίαν ἐντέχνου ἐπιλόγου
τὸν λόγον προέτρεπεν, ὁ αὐτοσχέδιος οὗτος
ρήτωρ τῶν ἐρυθροδερμικῶν συμφερόντων τὴν
ἄνευ ἀντιστάσεως παράδοσιν ἁπάντων, ἥτις
μὴ γενομένη, θὰ ἐπέσυρον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτῶν τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου και τὸν ἐν στό-
ματι μαχαίρας θάνατον, πάντων τῶν ἐν τῷ
φρουρίῳ, ἀνδρῶν γυναικῶν, και τέκνων.

Παραλείπομεν χάριν συντομίας ν' ἀναγρά-
ψωμεν ἅπαντα τὸν λόγον τοῦ εὐφροδῶς
τούτου τῶν δασῶν ρήτορος περιοριζόμενοι
εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα.

— Οὕτως ὁ ἐξωμότης περαιώσας τὸν λό-
γον του ἐκαθέστη μεγαλοπρεπῶς και ἀνέμενε
τὴν ἀπάντησιν τοῦ διοικητοῦ, ὅστις προχω-
ρήσας ἄνευ περαιτέρω παρακλήσεων, εὐτόλ-
μως ἐπὶ τοῦ προχώματος διὰ στενωρίας φω-
νῆς ἐφώνησε.

« Θωμᾶ Μὰκ Κάβλ, δύνασαι νὰ διατά-
ξης τὴν ἔφοδον, ὅσον διὰ τὰ ἐπίλοιπα, πη-
γαίνε εἰς τὸν διάβολον!

X.

Οἱ ΣΟΥΑΝΕΙΣ Οἱ ΔΗΜΗΓΟΡΟΙ
ΚΑΙ Ο ΖΕΝΚΕΝΣ.

Μετὰ τὴν λακωνικὴν ταύτην τοῦ διοικη-
τοῦ ἀπόκρισιν, ὁ Μὰκ Κάβλ ἠγέρθη και οὐ-
δὲν προσειπὼν ἀπεσύρθη εἰς τὸ δάσος.

Μετὰ τινὰς δὲ στιγμὰς σκέψεως, οἱ Ἰνδοὶ
ἀπισθοχώρησαν και κατέλυσαν ἐν τῷ δάσει.

Τί τοῦτο σημαίνει πάλιν; ἠρώτησεν ὁ
Μάνσφιλδ.

— Ἀπεσύρθησαν και ὁ ἀναμείνωσιν νὰ
νυκτώσῃ πρὶν ἢ ἄρξονται ἐκ νέου τὰς δια-
πραγματεύσεις των, εἶπεν ὁ Πέτερσον.

Οἱ καλῶς γνωρίζοντες τὰς συνθηκὰς τῶν
Ἰνδῶν ἦσαν περὶ τούτου σύμφωνοι. Ὅσον δ'
ἀφορᾷ τοὺς ἰθαγενεῖς, οὗτοι ἦσαν καλῶς προ-
ητοιμασμένοι και ἐπεθύμουν ὑπὲρ τὸ δέον τὴν
ἐναρξιν τῆς ἐπιθέσεως.

Ἡ νῦν προσημνηστο ζωφερὰ, ὁ δὲ καιρὸς
ψυχρὸς και θυελλώδης. Ἡ βροχὴ ἐπιπτε κρου-
νηδὸν και ὁ ἄνεμος ἔφερε βιαίως αὐτὴν ἐπὶ
τῶν τειχῶν τοῦ φρουρίου. Οἱ θλιβεροὶ ἤχοι
τοῦ δάσους σὺν τῷ ψυθιρισμῷ τῶν ὑδάτων
τοῦ Ὅχιο καθίστων τὴν σκηνὴν ταύτην
ἔτι ζοφερωτέρην. Ὁ καιρὸς ὅθεν ἤθελεν εἶ-
σθε ὁ καταλληλότερος πρὸς ἐπίθεσιν διὰ
τοὺς Ἰνδοὺς ἐὰν αἱ συνεχεῖς ἀστραπαὶ δὲν
προὔξενουν αὐτοῖς τρόμον. Πράγματι δὲ τό-
τε δάσος και τὸ ἀραιώμα ἐφωτίζοντο ὡς ἐν
πλήρει ἡμέρᾳ, ἀδιάσκοποι δὲ θρονταὶ και κε-
ραυνοὶ ἐπλήρουν καταπληκτικῶν κρότων τὴν
ἀτμοσφαιραν. Ἐν τούτοις τὸ οὐράνιον τοῦ-
το πυροβολικὸν ἐνέπνεε θάρρος εἰς τὸν μάλλα
δειλὸν τῶν λευκῶν και ἐνέσπειρεν εἰς πάντας
εἶδος γενναιότητος· εἰς πᾶσαν ἄλλην περι-
πτώσιν ἀγνώστου.

— Ὁ Δέγγλ, ὁ Πέτερσον και οἱ μάλλον
γεγυμνασμένοι περὶ τὰ πολεμικὰ δὲν ἐγκατέ-

λειπον τὰς θυρίδας, καιτοὶ ἐγίνωσκων ὅτι ἡ
θύελλα τοῖς ἦτο λίαν βοηθητικὴ, ἐμποδίζου-
σα τὸν ἐχθρὸν νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν ἐν τῶν
τρομερωτέρων και σκληροτέρων μέσων ἐφό-
δου τὴν πυρκαϊάν.

Παρὰ τὴν κακοκαιρίαν ταύτην, οἱ σκοποὶ
ἐξηκολούθουν φρουροῦντες τὸ τε ἀραιώμα και
τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ δάσους, καλῶς ἐπι-
στάμενοι, ἅτι ἡ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν παρατε-
ταμένη σιγὴ αὕτη ἐνέκρυπτε πλείονας κινδύ-
νους κατ' αὐτῶν ἢ φανερὰ ἐπίθεσις. Ἀναμ-
φιβόλως σχεδιῶν τι συνελαμβάνετο και ἀνα-
πᾶσαν στιγμὴν ἀνέμενον τὴν ἐκτέλεσίν του.

Ἐν τῷ φρουρίῳ ἐκτὸς τῶν ὀλίγων ἀντα-
λασσομένων μεταξὺ γειτόνων λέξεων βαθεῖα
ἐβασίλευε σιγὴ και σκότος, τῶν φώτων σεσο-
θέντων ἁπάντων. Καὶ οἱ μὲν ἄνδρες παρεκά-
θηντο ἐν σειρᾷ οὐδόλως σκεπτόμενοι νὰ ἀλ-
λάξωσι θέσεις, ἐκ τῶν γυναικῶν δὲ τινες και
οἱ παῖδες ὑποκύπτοντες εἰς τὴν κόπωσιν πα-
ρεδώθησαν εἰς ὕπνον βαθὺν και πυρετώδη.

Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς συνηθί-
ζουσι νὰ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐ-
τῶν μεταξὺ τοῦ μεσονυκτίου και τῆς αὐγῆς.
Τὸ ἰδιάζον τοῦτο ἀνθρώπινον ὄν ὑπὸ πολλὰς
ἐπόψεις πολλὰ ἔχει τὰ κοινὰ μὲ τὰ ἐλεφαν-
τωειδῆ ζῶα. Ὡς αὐτὰ βρυχᾶται ὑπὸ λύσσης
ἀποκρουόμενον, ἐπιμένει εἰς τὴν ἰχνηλασίαν
τοῦ ἐχθροῦ του, ὑπομένει ἐνεδρεῦσάν αὐτὸν ἐν
σιγῇ, και ὑδύνηται ἐκδικούμενος και θύων
ἐν τῷ αἵματι.

Ἐπὶ τέλους τὰ αὐτὰ μὲ τὰ ἄγρια θηρία
ταῦτα ἔχει ὁ Ἰνδὸς πάθη.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ Δέγγλ ἐπέσυρε τὴν
προσοχὴν τῶν ἀδιαφορούντων στρατιωτῶν
ἐπὶ τῆς προσπελάσεως Ἰνδῶν τινῶν ἐν τῷ
ἀραιώματι πρὸς τὰ ὀπισθεν τοῦ φρουρίου,
ἐνῷ ἄφ' ἑτέρου συγχρόνως ὁ Πέτερσον ἀνεκά-
λυπτε ἑτέρους πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἡ τακτικὴ
των αὕτη ἀμέσως ἐνεπαίχθη. Σκοπὸν εἶχον
ἐπισύροντες τὴν προσοχὴν τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ
πρὸς τὰ ὀπισθεν, νὰ προητοιμασθῶσιν εἰς τὴν
κυρίως ἔφοδον ἥτις ἐμελλε νὰ γείνη κατὰ

τοῦ μετώπου τοῦ προφυργίου τοῦ ὁποίου τὰ ὄχυράματα ὤφειλον νὰ ὑπερπηδήσωσι.

Ἄπαντες οἱ ἄποικοι ἦσαν ἐπὶ ποδῶς καὶ ἔτοιμοι εἰς ἀμυναν, ὑποβοηθούμενοι ὡς ἐκ θείας προνοίας ὑπὸ τῶν φωτιζουσῶν πᾶν βήμα τοὺς Ἰνδῶν ἀστραπῶν.

Εἰκοσὶς Ἐρυθρόδερμων ἀνέμεινε παρὰ τῆ εἰσόδῳ τοῦ δάσους ἑτοίμη νὰ ἐπιπέσῃ εἰς πρώτην στιγμὴν σκοτίας.

« Ἴδου αὐτός! ἴδου αὐτός! » ἔκραζεν ὁ Πέτερσον.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν, οἱ Σουανεῖς ἐξῆλθον τῆς κρύπτῃς των καὶ ἐφώρμησαν ἐν ἀρκούντως καλῇ τάξει μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ ἀραιώματος· ἀλλὰ παρατεταμένον πῦρ ἐκ τῶν θυρίδων ἐπήνεγκε τὸν θάνατον εἰς τοὺς ἡμίσεις σχεδὸν ἐκ τῶν ἐφορησάντων.

Οἱ ἐπίλοιποι ἐδίστασαν ἐπὶ τινα χρόνον ἀλλὰ κατόπιν τραπέντες εἰς φυγὴν ἐπανέκαμψαν εἰς τὸ δάσος κατεσπευμένως.

« Ἄλλ' ἴδου αὐτοὶ καὶ πάλιν ἐρχόμενοι σπουδαίως » εἶπεν ὁ Δικ Δέγγλ.

Πράγματι δ' αὕτη ἦτον ἡ πραγματικὴ ἐφοδος. Μέγα πλῆθος Ἰνδῶν ἐφώρμησεν ἐπὶ τῶν προχωμάτων μεθ' ὄρμῃς ἀκατασχετοῦ καὶ προσεπάθει νὰ ἀναρριχηθῆ ἑκκριγνύμενον εἰς βρυχηθμοὺς ἀπεχθεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἐδέησε νὰ ὀπισθοχωρήσωσιν ἄπρακτοι, διότι οἱ λευκοὶ προστατευόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν ἀστραπῶν τὴν ἀπαίσιον σφαγὴν φωτιζουσῶν, ἐσκόπευον μετὰ ψυχροῦ αἵματος καὶ κατέρριπτον πᾶσαν ἀναφαινομένην κεφαλὴν διὰ τῶν εὐστόχων βολῶν των αἵτινες ἐξεριγνύοντο τακτικῶς καὶ δίκην ἀστραπῶν μεθ' ὧν συγχόμεναι ἐπήνεγκον τὸν τρόμον παρὰ τοῖς ἐχθροῖς.

Ἄλλ' ἡ γενναϊότης τῶν Σουανῶν ἦτο παροιμιώδης. Ἐρεθιζόμενοι ὑπὸ τῆς πάλης ἀνελάμβανον θάρρος καὶ ἐπανήρχοντο ἐπὶ τὴν ἐφοδὸν ἀκατάσχετοι καὶ γαυριῶντες. Ὁ Μὰν Κὰβλ πλέον ἢ ἀπᾶξ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν μας ὑπεξέφευγε τὸ ἐκτοξευόμενον κατ' αὐτοῦ πῦρ, χάρις εἰς τὸν προστατεύοντα αὐτὸν ἀστέρα.

Τὸ ἐν τῷ σκότει φρουρίον ἐξέπεμπεν ἐφ' ὁρᾶς φλόγας ἀνὰ μέσον τῶν θυρίδων δίκην γιγαντιαίου ζώου πολιορκουμένου ὑπὸ φανταστικῆς στρατιᾶς καὶ τοῦ ὁποίου οἱ ἑκατὸν ὀφθαλμοὶ ἐξήμεσον καταστρεπτικὸν πῦρ ἐπὶ τῶν πολυαριθμῶν πολιορκούντων.

Ἐν τούτοις οἱ Σουανεῖς καθιστάμενοι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μανιώδεις ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῶν λυσσωδῶν ἐφοδῶν των καὶ κατατρυχόμενοι ὑπὸ τῆς δίψῃς τῆς ἐκδικήσεως ἐφώρμων ἐπανειλημένως ἀνανεοῦντες ἐκάστοτε τὴν ἐπικίνδυνον ἐφοδὸν των κατὰ τῶν προχωμάτων. Ἀλλὰ τὸ ἀδιάκοπον καὶ ἤρεμον τῶν λευκῶν πῦρ κατεκραύωνεν αὐτούς.

Ἐπὶ τέλους ἀπηυδῆσαντες ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον πρὸς τὸ δάσος φυγὴν.

« Ἐ! Τί θὰ πράξωσιν, τώρα; ἠρώτησεν ὁ Μάνσφιλδ.

— Ὅθ' ἐπιστρέψωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον τοῖς τὸ ἐπιτρέπουσιν αἱ κνηματιων, εἰς τὰ μέρη των, τῷ ἀπεκρίθη ὁ Δικ Δέγγλ.

— Καλά! Τότε, ἡ ἐπιτυχία μας ἦτο μεγαλύτερα ἢ ὅσον δὲν ἐτολμῶμεν νὰ τὴν ἐλπίζωμεν.

— Ἀλλὰ μὴ σπεύδῃς, δὲν εἴμεθα δὲ καὶ βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθωσι.

— Μὰ εἶνε ἀδιάφορον, ἐπανέλθωσιν ἢ μὴ. Οὐδένα ἀπωλέσαμεν ἄνδρα ἐνῷ οὗτοι ἀπώλεσαν ἄνω τῶν εἰκοσι. Δὲν δύνανται δὲ νὰ ἀνανεώσωσιν ἐφοδὸν μᾶλλον τῆς προλαβούσης ἀκατάσχετον καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἀπεκρούσθησαν ὀλοσχερῶς.

— Ἐγὼ σοὶ λέγω, ὅτι ἄνευ τοῦ ἐκ τῶν ἀστραπῶν φόβου των, ἡ ὑπόθεσις ἠδύνατο νὰ ἀποβῆ διαφορετικὴ. Καὶ πρῶτον θὰ μὰς ἔλειπε τὸ φῶς ὅπως σκοπεύωμεν, ἔπειτα οἱ ἄγριοι οὔτοι, οὓς εἶδες θὰ ἐπωφελῶντο τοῦ πυρὸς καθ' ἡμῶν, περίπτωσιν ἧς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι ἕνεκα τῆς θεῆλλης.

Δύω περίπου ὥρας, μετὰ τὴν ζωηρὰν ἀψιμαχίαν ταύτην, ἡ ἡμέρα ἤρξατο ὑποφώσκουσα, ἀλλὰ ὀμιχλώδης. Ἡ βροχὴ ἐπαύσατο. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἡ ἀπαίσιος σκη-

νὴ ἀνεφάνη ἐν ὄλῃ αὐτῆς τῇ τρομερότητι. Τὰ πάντα καὶ αὐτοῦ τοῦ δάσους τὰ δένδρα πρὸς τὰ κάτω νεύοντα, ἐνέσπειρον τὴν θλίψιν καὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Οἱ ἄγριοι ἐν τούτοις ἐφαίνοντο γενόμενοι ἄφρατοι, οὐδὲν ἔχον αὐτῶν ἐγκαταλείψαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν τοὺς τε νεκροὺς καὶ τραυματίας αὐτῶν εἶχον παραλάβει μεθ' ἑαυτῶν.

Ὁ Δέγγλ καὶ ὁ Πέτερσον ἦσαν ἤδη ἐν τῷ δάσει.

Ἦθελον νὰ βεβαιωθῶσιν ἂν οἱ Σουανεῖς ἀπεσύρθησαν πράγματι ἢ μὴ. Ἐπανῆλθον δὲ πεπεισμένοι ἐν τῷ φρουρίῳ, ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἦσαν ἤδη μακρὰν καὶ ὅτι πᾶς φόβος ἐξέλιπε. Οἱ ἄποικοι, εὐγνωμονοῦντες καὶ χαίροντες ἐπανεφέρουν τὰ ἐπιπλα καὶ τὰ πολυτιμώτερα πράγματά των καὶ πάλιν εἰς τὰς καλύβας των καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν τὰ πάντα ἐπανελάβον τὴν συνήθη αὐτῶν ὄψιν.

Συγχρόνως σκοπὸς τις διηγήτο τῷ διοικητῇ, ὅτι παρετήρησεν ἐν τῷ δάσει Ἰνδὸν τινα, ὅστις θεθαίως δὲν εἶχε σκοποῦς καλοῦς.

« Σκόπευσον αὐτὸν εἰς πρώτην περίπτωσιν καὶ κάρφωσέ τῳ μίαν βολὴν εἰς τὴν κάρφον του » εἶπεν αὐτῷ ὁ διοικητής.

Ὁ σκοπὸς καθησυχάσας ἐκ τῆς διαταγῆς ταύτης ἐπανῆλθεν ἠρέμω· εἰς τὴν θέσιν του.

Ἦτο δὲ ὁ μόνος σκοπὸς ὅστις καὶ ἔμενεν εἰς τὴν θέσιν του, τῶν ἐπιλοίπων κατὰ διαταγὴν τοῦ διοικητοῦ κατακλιθέντων· πρὸς ἀνάγκησιν, κατόπιν τῆς κοπιώδους νυκτὸς ἦν διήλθον.

Ἀπὸ κειροῦ εἰς καιρὸν, ὁ σκοπὸς προσεπάθη νὰ σκοπεύσῃ τὸν ἐκάστοτε ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον προχωροῦντα ὑποτιθέμενον ἐχθρὸν ἀλλ' ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν τὸ κατόρθωσε. Ἐπὶ τέλους ἀπωλέσας τὴν ὑπομονήν, ἐσκόπευσε κατὰ τοῦ ὑποτιθεμένου ἐχθροῦ.

« Γιὰ πέ μου! πηλήγερε, κατὰ τίνος πυροβολεῖς; τῷ ἔκραζεν ὁ φίλος μας Ζέγκενς ἀγχανακτῶν καὶ προχωρῶν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ ἀραιώματι.

Ὁ σκοπὸς ἐκπληκτος γενόμενος ἀφῆκε νὰ τῷ καταπέσῃ ἡ καρβίνα του καὶ προσήλωσε, μὲ χαῖνον στόμα, τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἐκστομίαντος τὰς λέξεις ἐκείνας. Ὁ Ζέγκενς νομίσας ὅτι ὁ φόβος κατέλαβε τὸν συνέταιρόν του, ἀνέλαβε τὸ θρασύδειλον ὕφος του κατὰ τὴν συνήθειάν του, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ κινδύνου καὶ ἐπανελάβε τὴν ἐρώτησίν του.

« Εἰπέ μοι, παρακαλῶ κατὰ τίνος ἐπυροβόλησας, ἢ διὰ ποῖον μὲ ἐξέλαβες; ὑπόθεσις ὅτι ἡ βολὴ ἐπετύγχανε τὸν σκοπὸν της, ἠθελος καυχᾶσαι ἐπὶ τούτῳ; » Ἐ; Ἐμπρός! μὴ κάμῃς τὸν ἀθῶον ἵνα μὲ πείσης ὅτι δὲν ἦσ' οὐδ' ἐκπυροσκορησῆς. Σὲ εἶδον νὰ μὲ σκοπεύῃς ἰδίως ὄμμασι. Νὰ μὲ πάρουν χίλιοι διάβολοι, ἂν δὲν σοὶ ἀποδώσω τὰ ἴσα ἡμέραν τινα. »

Διαρκούντος τοῦ διαπληκτισμοῦ αὐτοῦ, ὁ Πέτερσον καὶ τινες ἄλλοι ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ τοῦ προχώματος γελῶντες μέχρι δακρύων ἐπὶ τῇ γελοῖᾳ ἀμφοτέρων τῶν διαπληκτιζομένων στάσει. Καὶ ὄντως ὁ Ζέγκενς εἶχεν ὄψιν κωμικωτάτην καὶ περιεργωτάτην συνάμα, ὑψηλὸν ἀνάστημα καὶ ὀστεῶδες ἔχων ἐκ φύσεως ἐφαίνετο ἔτι ὑψηλότερος ἐν τοῖς καθύπευκτοις ἐκ τῆς βροχῆς ἐνδύμασιν αὐτοῦ, ἅτινα προσεκολλῶντο ἐπὶ τοῦ ὀστεώδους αὐτοῦ σώματος. Μεγαλοπρεπῶς δὲ προχωρῶν κατὰ τοῦ ἀντιπάλου του ἔκραζεν ἐξ ἀγχανακτῆσεως.

« Ὅθ' μοὶ ἀποκριθῆς ἐπὶ τέλους, κατὰ τίνος ἐπυροβόλησας; »

— Ἦως! Ἐρώτησιν θέλει, τέκνον μου, κατὰ σοῦ » εἶπεν ὁ διοικητής, ὅστις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα διατηρήσῃ τὴν σπουδαιότητά του.

Ὁ Ζέγκενς ἀπολιθωθείς, ἀπεκρίθη διὰ φωνῆς ὑποκώρου καὶ ὑποσκελίσας τὴν ζώνην, εἰσῆλθεν ὡς βέλος ταχὺς εἰς τὸ φρουρίον ποιῶν σχήματα καὶ κινήσεις λίαν ἐμφαντικὰς τῶν χειρῶν. Ὁ σκοπὸς ὅστις προσ-

εποιείτο σπουδαιότητα ἄχρις ὥρας, διελύθη εἰς γέλωτα ὡς καὶ οἱ ἐπίλοιποι καὶ παρεδέχθη νὰ παρατείνῃ τὴν κωμωδίαν.

Προσποιούμενος τὸν δειλὸν ἔστη κρυπτόμενος ὀπίσθεν τῶν συνεταίρων του· ἅμα δὲ εἶδε τὸν Ζένκεν ἐπὶ τοῦ προχώματος ἀποτεινόμενος αὐτῷ τὸν λόγον.

« Σὺ εἶσαι; Σὺ ἐκεῖ πέραν;

— Ναί, τέκνον μου, ἔλθε ἐνταῦθα, πρέπει νὰ σὲ φονεύσω κατὰ τὸ ἥμισυ.

— Ὁραξί! Ζήτω ὁ Ζένκεν, δόσε τῷ ἓνα καλὸ μάθημα, διὰ νὰ γείνη προσεκτικώτερος ἄλλοτε, εἶπεν ὁ Δέγγλ παρεμβαίνων καὶ προσποιούμενος τὸν θυμωμένον.

Οὕτω πρέπει νὰ γείνη· ἐπανελάβον οἱ ἐπίλοιποι· πλήρωσέ τον καθὼς πρέπει.

— Ἐλθέ λοιπόν! ἔλθε λοιπόν! εἶπεν ὁ σκοπὸς προχωρῶν κατ' αὐτοῦ.

— Ἐπυροβόλησας κατ' ἐμοῦ, δὲν ἔχει οὕτω;

— Ναί, ναί, χιλιάκις ναί.

— Ἀλλὰ δὲν ἔπραξες καλῶς; ἐγὼ δὲν θὰ τὸ ἔπραττον κατὰ σοῦ.

— Διότι φοβεῖσαι.

— Ὁχι, ἀληθῶς...

— Καλὰ, κατόπιν;

— Ὑποθέτω λοιπόν ὅτι δὲν τὸ ἔκαμες ἐπίτηδες καὶ κατὰ συνέπειαν σὲ συγχωρῶ διὰ τὴν φορὰν ταύτην, ἀλλὰ πρόσεχε εἰς τὸ μέλλον.

— Ἐγὼ σοὶ λέγω ὅτι τὸ ἔπραξα ἐπὶ τούτῳ καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ τὸ ἐπαναλάβω, διότι νομίζω ὅτι μὲ ἐφοβέρισας, ὅτι θὰ μὲ δείρῃς.

— Ναί, Ζένκεν, ἐμπρός, δὸς αὐτῷ ἓν καλὸν μάθημα, τὸ ὑπεσθῆης, ἔκραξαν ἄπαντες.

— Ἄ! φίλοι μου, μάθετε ὅτι ὁ κύριος ἐδῶ, δὲν τὸ ἔπραξεν ἢ ἐξ ἀγνοίας. Εἶμαι πεπεισμένος περὶ τούτου.

— Ἀλλ' ἀπεναντίας, σοὶ λέγω ὅτι τὸ ἔπραξα ἐπὶ τούτῳ καὶ θὰ τὸ ἐπαναλάβω.

— Βέβαια, εἶπεν ὁ Ζένκεν, ἐνθαρυνόμενος ὑπὸ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἀκρατηρίου, ἔλθε ἐδῶ νὰ σοὶ δείξω ἐγὼ, γέρον ἄνδρῃ.

Καὶ ταῦτα λέγων ὁ γενναῖος μας φίλος ἔλαβε στάσιν ἀπειλητικὴν.

Οἱ στρατιῶται ὤθησαν τὸν προσποιούμενον τὸν πεφοβισμένον σκοπὸν καὶ ἄφησαν αὐτοὺς μόνους.

Ὁ σκοπὸς ὅστις ἤδη ἤρξατο ἀποκάμων ἐκ τῆς κωμωδίας, εἶπεν ἀποτόμως εἰς τὸν Ζένκεν.

— Ἐ! λοιπόν, τί ἀγαπάτε;

— Ἀγαπῶ... Ἀγαπῶ... νὰ μείνης ἡσυχος, ὅπως δυνηθῶ καὶ σὲ δείρω μὲ τὴν ἡσυχίαν μου, ἐδῶ, πλησίον.

— Ἀρχήσον λοιπόν. Ἀλλὰ ὑπόσχομαι νὰ πληρώσω εἰς ὅλους ἐδῶ νὰ πῶμεν ἓαν εἰς δύο λεπτά δὲν σοὶ ἀνοίξω τὴν κάρραν.

Εἰς τὴν αἰφνίδιον ταύτην μεταβολὴν, ἡ ἐκπληξίς τοῦ Ζένκεν ἐκορυφώθη, αἱ χεῖρες του κατέπεσον κατὰ μῆκος τῶν πλευρῶν του προφασιζόμενος δὲ εἰς τὸ διάβροχον τῶν ἐνδυμάτων του ἀπῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κοινοῦ γέλωτος. (ἀκολουθεῖ.)

ΚΑΖΩΤΤΗΣ.

Μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες ἔκλινον ἤδη πρὸς τὸν τάφον, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἐπαναστατικὴ θύελλα ἐπελοῦσα ὤθησεν αὐτοὺς βιαίως, ὁ δικαιότερον τὴν προσοχὴν τοῦ φιλοσόφου ἐπισπώμενος εἶναι ὁ Ἰάκωβος Καζώττης.

Γεννηθεὶς ἐν Διζῶν τῷ 1720 καὶ ἀποπερατώσας τὰς πρώτας αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῷ λυσεῖ τῶν Ἰησουϊτῶν, ἦλθεν ἔπειτα εἰς Πα-

ρισίους ἵνα συμπληρώσῃ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ. Νέος προσελήφθη εἰς τὴν διέθυνσιν τῶν ναυτικῶν, μόλις δὲ τὸ ἑβδομὸν πρὸς τῷ εἰκοστῷ τῆς ἡλικίας ἔτος ἄγων, ἐπεβιάσθη διὰ τὴν Μαρτινίκαν ὡς ἐλεγκτὴς τῶν νήσων τοῦ Vent. Ἐπειδὴ δὲ μικρὸν μετὰ τὴν ἄφιξιν αὐτοῦ οἱ Ἄγγλοι προσέβαλον τὴν ἐκεῖ πόλιν Ἁγιον Πέτρον, ὁ Καζώττης διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐτοιμότητος τοῦ πνεύματός του ἐπέτυχε νὰ ματαιώσῃ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.

Ἡ διακεκριμένη δὲ συμπεριφορὰ καὶ ὁ ζωηρὸς καὶ δηκτικὸς λόγος αὐτοῦ προσεέλκυσαν ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν εὐνοίαν πλουσίας καὶ ὠραίας μιγάδος, ἣτις καὶ τῷ προσέφερε τὴν χεῖρα τῆς. Καίπερ δὲ ἐπιθυμῶν νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν τῇ νήσῳ ἐν ἣ εὔρε τὴν εὐτυχίαν, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐγκλιματισθῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑγεία του καθ' ἐκάστην ἐξησθῆναι ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους ἀφοῦ ἐπώλησε καὶ τοὺς μαύρους καὶ τὰς γαίας του εἰς τὸν Πατέρα Λαβαλέτην ὄντα ἐκ τῶν ἀρχαίων/καθηγητῶν ὁ Ἰησουϊτῆς οὗτος ἐδῶκεν αὐτῷ ἀντὶ χρημάτων συναλλάγματα πρὸς τὴν ἐταιρίαν, ἐπειδὴ δὲ ἐπτώχευσε τὰ συναλλάγματα διεμαρτυρήθησαν, καὶ ἠκυρώθησαν, καὶ ὁ Καζώττης ἀπώλεσε τὸ πᾶν. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμὴν ἀπεβιάζετο εἰς Γαλίαν ὁ ἀδελφός του ἀποθνήσκων ἀφήκεν αὐτὸν κληρονόμον σπουδαίας περιουσίας.

Ὁ Καζώττης λίαν ἀπλοῦς τὰς ἐρέξεις καὶ φίλος θερμὸς τῆς ἡρεμίας προσέφερε τὴν ἀπὸ τοῦ ὑπουργήματος ἀποχώρησιν ἧς ἐπέτυχε μετὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γενικοῦ ἐπόπτου τοῦ ναυτικοῦ.

Οὕτω δὲ ἠδυνήθη νὰ ἐπιδοθῇ ἄνευ διακοπῆς εἰς τὴν πρὸς τὰ γράμματα κλίσιν αὐτοῦ. Εἶχε δὲ ἤδη συνθέσει πληθὺν μύθων καὶ ἀσματίων, ἅπερ ἐπέτυχον καὶ παρὰ τῇ Αὐλῇ ἐν οἷς καὶ τὸ θαυμάσιον παραμῦθιον ὅπερ πλείστοι τῶν Γάλλων ἤκουσαν ἐν τῇ παιδικῇ αὐτῶν ἡλικίᾳ ἀδόμενον.

Tout au beau milieu des Ardennes est un château sur le haut des rochers.

Ἦτοι: ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἀρδέννων, κεῖται πύργος ἐπὶ βράχων.

Ὁ Καζώττης διανύων ἤδη τὴν ὄριμον τῆς διανοίας αὐτοῦ ἀκμὴν ἐδημοσίευσεν τὸν Ὁλιβιέρον, ἐν ᾧ ὡς ἐν ταῖς ἀρχαίοις μυθιστορήμασι παρίστανται ἀκόλουθοι καὶ ἰππῶται περιπλανώμενοι ἑριπποὶ, κυρίαὶ δὲ καὶ δεσποινίδες παίζουσαι ἐπιχαρίτως. Καθ' ἅπαν τὸ σύγγραμμα ἐπικρατεῖ ἀταξία εὐάρεστος ἢ μᾶλλον τέχνη ἐντελής διακόπτουσα μὲν ἀποτόμως τὴν διήγησιν, ἐπαναλαμβάνουσα δὲ αὐτὴν περαιτέρω καὶ εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν ἐξεγείρουσα τὴν περιέργειαν τοῦ ἀναγνώστου· ἐπανθεὶ δὲ ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ζωηρότης καὶ εὐθυμίας ὑπερβαλόντως δόκιμος.

Τὸν Ὁλιβιέρον διεδέξατο ὁ Ἐρωτευμένος Διάβολος ἔργον φαντασίας, πλήρες ζωηρᾶς κινήσεως καὶ ἀπροόπτων σκηνῶν ὁ ἀναγινώσκων εὐρίσκειται ἐν πλήρει μαγεῖᾳ. Ἐπικλήσεις δὲ διαβολικαὶ καὶ φάσματα ἀναθρώσκουσι περὶ ὑμᾶς. Ἀλλ' ἐκ τοῦ μέσου τῆς καταχθονίου λεγεῶνος, ἀναλαμβάνουσιν ἔστιν ὅτε τόνοι τερψίθυμοι καὶ ἐπιφαίνονται μορφᾷ θαυμασίως φέρουσαι ἐπανθοῦσαν τὴν δρόσον τῆς νεότητος, ὧν τὸ πνεῦμα, σπινθηροβολεῖ, γελῶσι δὲ τὸν λεπτότερον γαλατικὸν γέλωτα. Δι' ὅλου δὲ τοῦ μικροῦ τούτου διηγήματος ἐπιτρέχει ὕψος ῥέον ἀπερίττον, καὶ χάρις μέγα προσάπτουσα τὸ θέλημα εἰς τὰ ἔργα τοῦ Καζώτου.

Ἐν γένει δὲ τὸ μὲν ὕψος καὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος αὐτοῦ καθίστων αὐτὸν περιζήτητον ὑπὸ τοῦ ἀνθους τῆς παρισίνης κοινωνίας ἐνῷ ἡ ἀπλοϊκότης τὸ ἀφιλοκερδὲς καὶ ἡ γλυκεῖα παρρησία καθίστων αὐτὸν προσφιλεῖ τοῖς μετ' αὐτοῦ ἐν οἰκειότητι διαβιῶσι.

Εἰ καὶ συχναὶς ἐφοῖτα εἰς τὰς αἰθούσας τῆς πρωτεύουσας, ἡγάπα οὐχ ἦττον τὴν τερπνὴν καὶ γαληνιαίαν τοῦ Περρῦ κατοικίαν ἣν κατέλιπεν αὐτῷ παρὰ τῷ Ἐπερνάλ ὁ συγγενὴς του Ἀββᾶς Καζώττης. Ἐκεῖ κατὰ μόναν ἐ-

μελίτα περί τε τῶν ἀνθρωπίνων καὶ θεῶν πραγμάτων. Ἐκεῖ ἐν τῷ μέσῳ τῆς οἰκογενείας του ἤρθετο πρὸ πάντων καλλιεργῶν τὸ πνεῦμα τῆς θυγατρὸς του Ἐλισάβετ, ἧς ἡ ὠραιότης καὶ εὐπροσηγορία ἐκίνουν τὸν θαυμασμὸν πάντων ὅσοι ἐφοίτων εἰς τὸ ἐρημητήριον.

Πλείστοι ἤρχοντο πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Καζώττου ἐν τῷ ἀναχωρητηρίῳ αὐτοῦ οὐ μόνον φίλοι ἀλλὰ καὶ πνεύματα καὶ δαίμονες καὶ ἄγγελοι. Ὁ Καζώττης ἐβλεπεν αὐτοὺς πανταχοῦ καὶ ἐν πλήρει μεσημβρία μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ἐρωτευμένου Διαβόλου.

Ὅτε δὲ ἐφάνη ἡ διήγησις αὕτη εἰς τὸ δημόσιον ὁ μὲν Καλλιόστρος ἦτο εἰς τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς δόξης του, ὁ δὲ Μέσμερος ἐπεσπᾶτο τὴν προσοχὴν τῶν ἰατρῶν ἐπὶ τῆς παρδοξοτέρας τῶν ἀβαρῶν δυνάμεων, ὅθεν μόλις ὁ Καζώττης ἐδημοσίευσεν τὸ βιβλίον καὶ ἰδοὺ θὴ τι μυστηριώδες ἀλλόκοτα ποιοῦν σχήματα, ἐπαρουσιάσθη παρ' αὐτῷ τὰ ἀκατανόητα αὐτοῦ σχήματα διεδέχθησαν λέξεις οὐχ ἦτον ξένοι αὐτῷ, ζωνῆ δὲ συνομιλία ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ ἀγνώστου καὶ τοῦ συγγραφέως τοῦ Ἐρωτευμένου Διαβόλου ὁ δὲ Καζώττης ἐθέληθη εἰς ὅσον εἶδε καὶ ἤκουσεν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας δὲ ἐκείνης ἠθέλησε νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ ἀοράτου κόσμου, ἡ δὲ σπουδὴ τῶν ἀποκρύφων ἐπιστημῶν ἐδαπάνησε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του.

Δὲν ἀπώλεσε μὲν τὴν ἔμφυτον αὐτῷ εὐθυμίαν, ἀλλὰ παρετηρήθη ὅτι ὅσω μᾶλλον προέβαιεν εἰς τὸ νέον αὐτοῦ στάδιον, τοσοῦτον ἐγίνετο προσεκτικώτερος περὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἀγνότητος τῆς ψυχῆς του. Ἐπηγρύπνει δὲ τόσῳ ἐπιμελέστερον ὅσῳ μᾶλλον ἐβλεπεν ἀποζοφουμένην τὴν ἀρχαίαν κοινωσίαν εἰς ἣν ἀνήκεν, ἡ δὲ διάνοιαν αὐτοῦ ἀσκηθεῖσα περὶ τὴν διάγνωσιν τοῦ μέλλοντος προέβλεπεν ἤδη τὴν καταιγίδαν ἧτις ἐμελλε νὰ ἐκραγῇ...

Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ γαλλικὴ κοινωσία προησθάνετο ἀμυδροῶς, ὅτι πρᾶγμα τι νέον ἀγνωστον καὶ φοβερόν ἤγγιζε. Ἡ προαισθησις αὕτη ἐπλήρου τὰς καρδίας πάντων καὶ ἦν τὸ ἀντικείμενον πασῶν τῶν συναναστροφῶν ὠμίλου δὲ περὶ αὐτῆς ἐν ταῖς ὁδοῖς, εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους καὶ εἰς τὰς εὐθυμοτέρας συνδιαλέξεις. Λόγος δὲ ἐγένετο προσέτι καὶ εἰς δεῖπνον ὅπερ προσέφερεν ὁ Σιαμφὸρ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1788 ἐν ᾧ παρήσαν πολλοὶ μεγάλοι κύριοι καὶ μεγάλα κυρίαι. Ὁ οἶνος τῆς Μαλβουζίκης ἔρρευσε ποταμῆδόν, κατὰ δὲ τὰ ἐπιδόρπια ἡ εὐθυμία ἐπεκράτει γενικῇ γελῶντες ὠμίλου περὶ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως ἣν πάντες ἠσθάνοντο προσεγγίζουσιν καὶ μέλλουσιν ὅσον οὕτω νὰ ἐκραγῇ, ἕκαστος δὲ πύχετο νὰ ἴδῃ πρὶν ἀποθάνῃ. Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῶν συνδιατημῶν εἰς μόνον εἰσῆγα, ὁ Καζώττης ἀπέτεινον αὐτῷ τὸν λόγον, ἐκεῖνος δὲ μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς εἶπε:

«Κύριοι! θὰ ἴδῃτε πάντες τὴν μεγάλην ταύτην ἐπανάστασιν! νὰ ἴδῃτε..... Ὑμεῖς κύριοι Δε Κοντορὸς θὰ ἐκπνεύσητε ἐπὶ πλακῶν εἰρηκτῆς! θὰ ἀποθάνητε ἐκ δηλητηρίου ὅπερ θὰ λάβῃτε ἵνα διαφύγητε τὸν δῆμιον. Ὑμεῖς κύριοι Δε Σιαμφὸρ θὰ κόψητε τὰς φλέβας σας δι' εἰκοσι καὶ δύο πληγῶν ξυροῦ. Ὑμεῖς κύριοι Βελλῦ θὰ ἀποθάνητε ἐπὶ τοῦ Ἰκρίωματος. Ὑμεῖς κύριοι Μαλεζέρβυ ἐπὶ τοῦ Ἰκρίωματος ἐπίσης»... — «Ἡμεῖς αἱ γυναῖκες εἶπε τότε ἡ Δούκισσα Δε Γραμμῶν ἐσμὲν εὐτυχεῖς ὡς μὴ σημαίνουσαι οὐδὲν κατὰ τὰς ἐπαναστάσεις»... — «Ὑμεῖς κυρία Δούκισσα θὰ ὀδηγηθῆτε εἰς τὸ ἰκρίωμα, ὑμεῖς καὶ πολλαὶ ἄλλαι κυρίαι μεθ' ὑμῶν, δεδεμέναι τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν νώτων». — «Θὰ ἴδῃτε ὅτι δὲν θὰ μοὶ ἀφήσῃσιν οὔτε ἓνα κἄν πνευματικόν».

— Ὁχι Κυρία, ὁ τελευταῖος κατὰδικος ὅστις κατὰ χάριν ἔξει ἓνα, ἔσται ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας!

Ὅτε ἡ ἐπανάστασις ἦν προεῖδεν ἐξερράγη ὁ Καζώττης ἐτήρησε πιστῶς καὶ τὰς ἀρχαίας σχέσεις του καὶ τὰς ἀρχαίας φίλις του, κα-

τεπολέμησε τὴν ἐπανάστασιν πάσῃ δυνάμει, ἐδήλωσε δὲ τὴν ἔνεκα τούτης θλίψιν του εἰς τε τοὺς φίλους καὶ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἃς ἔγραψε πρὸς τὸν ἑφορον τοῦ πολιτικοῦ Καταλόγου. Εἰς δὲ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν προσέφερε τὰ κτήματα καὶ τὴν περιουσίαν του ὡς καὶ τὴν συνδρομὴν τοῦ τε καλάμου καὶ τῶν πλεονεκτημάτων του.

Ἀλλ' ἡ ἀλληλογραφία αὕτη προῦξενεσε τὴν ἀπώλειαν τοῦ γέροντος. Διότι μετὰ τὴν 10 Αὐγούστου ἀνευρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἐφόρου, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ τῆς κοινῆς σωτηρίας διέταξε τὴν σύλληψιν τοῦ τε Καζώττου καὶ τῆς θυγατρὸς του Ἐλισάβετ, διότι αὕτη διεκήρυξεν ἀπροσδοκῆτως ὅτι ἔγραψε τὰς ἐνόχους ἐπιστολάς. Ἡ ἐλπίς τῆς γενναίας κόρης δὲν ἐψεύσθη, διότι ἐκλείσθη εἰς τὴν εἰρηκτὴν τῆς Μονῆς (Abbaye) μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἠδυνήθη νὰ μείνῃ παρ' αὐτῷ.

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς ὁ Καζώττης προσήχθη ἐνώπιον τοῦ ἀγγρίου Μιαγιάρ, ὅστις ἐπικληθεὶς κ ὁ π α ν ο ς, εἶχε φονεύσει πολυαριθμοὺς τὴν προῖαν ἐν τῇ Μονῇ τῶν Καρμηλιτῶν, καὶ ἤδη ἐξετέλει καθήκοντα δικαστοῦ τῆς Μονῆς. Πάντας τοὺς προσκαγομένους ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου του κατεδικάζεν ἀνυπερθέτως, ἡ δὲ ἐκτέλεσις ἐπηκολούθει ἀμέσῳ εἰς τὴν ἀπόφασιν. Διότι δραττόμενοι τοῦ θύματος ὄθιον αὐτὸ εἰς τὴν αὐλὴν, ἡ δὲ στραγγαλισταὶ τὸ κατεκρεῦρουν.

Εἰσέτι δὲ ἠκούοντο οἱ στόνοι τοῦ τελευταίου θύματος ὅτε ὁ Καζώττης προσήχθη ἐνώπιον τοῦ Μιαγιάρ. Ἀλλ' αἴφνης φωνὴ φρικώδης ἀντήχησεν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἡ φωνὴ τῆς Ἐλισάβετ καλοῦσης τὸν πατέρα καὶ διαπερώσης τὸ πλῆθος. ἀνέωξεν ἑαυτῇ διάβασιν καὶ ὠχρὰ λυσικόμος καὶ πνευσιπῶσα περιέβαλε διὰ τῶν βραχιόνων αὐτῆς τὸν γηραιὸν πατέρα.

Ὁ Μιαγιάρ ἀπήγγειλε τὴν ὀλεθρίαν ἀπόφασιν καὶ ἤδη ἠνοίγετο ἡ τῆς αὐλῆς θύρα, ἀλλ' ἡ νέα συσφίγγουσα ἐν ταῖς ὠλένοις αὐτῆς τὸν πατέρα «φονευσάτέ με, ἐφώναζε, ἀλ-

λά φείσθητε τοῦ πατρὸς μου, τοῦ καλοῦ πατρὸς μου.»!

Πρὸς τὸ θέημα ὁ λαὸς κάμπτεται καὶ αὐτοὶ οἱ δῆμιοι συγκινοῦνται. ἀναστείλαντες δ' ἐπὶ μικρὸν τὸ αἰμοδόρον ἔργων τῶν πλησιάζουσι· αἱ σύζυγοι αὐτῶν τέως ἰστάμεναι ἀπαθεῖς θέαται τῆς σφαγῆς τοσοῦτων θυμάτων, συμπηθοῦσι τῷ γηραιῷ καὶ θέλουσι νὰ τὸν σώσωσιν. Περιπτύσσονται τὴν νέαν οἱ δὲ ἄνδρες σφίγγουσι διὰ τῶν καθημαγμένων χειρῶν τὴν χεῖρα τῆς. Ἐπεφημοῦσι τὸν γέροντα καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τοὺς ἀπελευθεροῦσι παρὰ τὰς ἐνστάσεις τοῦ μαινομένου Μιαγιάρ καὶ τοὺς ὀδηγοῦσιν ἐν Θριάμβῳ οἴκαδα.

Ἀλλὰ φεῦ ἡ ἐλευθερία αὕτη μικρὸν διήρκεσε! διότι προσήχθη ἐκ νέου ὁ Καζώττης κατηγορούμενος ὡς συνομώσας κατὰ τοῦ ἔθνους αἱ ἐπιστολαὶ αὐτοῦ ἀνεγνωσθησαν ἅπασαι, ὡς δὲ εἶπομεν ἤδη περιεῖχον ἀναμφισβητήτους ἀποδείξεις τῆς πρὸς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν ἀφοσιώσεως αὐτοῦ.

Ἡ δίκη διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας καὶ ἴσα, νύκτας. Μίτην ὁ Δικηγόρος αὐτοῦ συνεκίνησε δικαστὰς καὶ ἀκροατήριον· μάτην ἀέμνησεν ὅτι ὁ λαὸς ἠρώσεν ἤδη τὸν κατηγορούμενον· αἱ κατ' αὐτοῦ ἀποδείξεις ἦσαν ὑψηλωτέρας. Ἐὰν τὸ ἀγαπᾶν τὸν Βασιλέα καὶ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ ἦν ἐγκλημα, ὁ Καζώττης ὤρειλε ν' ἀποθάνῃ. Τοῦ Δικαστηρίου προίστατο ὁ Λαβῶ, ὅστις ἀφοῦ ἀπήγγειλε τὴν θανατικὴν ἀπόφασιν, προσέθηκε. «Ἦ γέρον, ἀτένισον πρὸς τὸν θάνατον ἀπόβως καὶ οἰκτερον ἐκείνους οἵτινες εἰσὶν ἠναγκασμένοι νὰ σε καταδικάσωσι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἦ τις υἱὸς ἀγαθός, σύζυγος ἀγαθός, καὶ πατὴρ φιλόστοργος, προσπαταεῖται νὰ ἦ καὶ πολίτης ἀγαθός· ὑπῆρξας με μ υ η μ ε ν ο ς ὁ δὲ θάνατος δὲν δύναται νὰ τρομάξῃ ἄνθρωπον οἷος σύ. Ὁ Καζώττης ἐζήτησε χάρτην καὶ γραφίδα καὶ ἔγραψεν: Ἦ σύζυγέ μου, ὦ τέκνα μου, μὴ μελησμονήσητε. καὶ ἐπορεύθη μεθ' ἑῶν σταθερὸν πρὸς τὸ Ἰκρίωμα. Οἱ κυανοὶ τὸ χρῶμα ὀφθαλμοῦ τοῦ διετή-

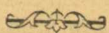
ρησαν άπασαν τήν γλυκύτητά των, ή πολιά κόμη του κατέπιπτε βοστρυχηδόν επί των ώμων του, επί δε του ώραιού προσώπου ήν έξωγρημένη άιρα γαλήνη, άποθηήσκω είπεν άνερχόμενος τήν κλίμακα, «άποθηήσκω ώς και έξησα πιστός είς τόν θεόν και τόν βασιλέα και ή κεφαλή του κατέπετε».

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΥ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥ

Του Πατρού

ΟΙΚΟΝΟΜΟΓΟΥΛΟΥ

Διασημότατος τής αρχαιότητος γεωμέτρης, άκμάσας περί τό 300 έτος Π. Χ. Η ιστορία ουδέν άναφέρει περί τής πατρίδος και των γονέων αυτού, ούτε περί των του βίου του λεπτομερειών. Οί δε άραβες, οίτινες μετέφρασαν τά περί γεωμετρίας βιβλία του, και παρεσκευάσαν ούτως αύτῳ δημοτικότητα και φήμη μεγάλην, προήλθον είς άναπλήρωσιν τής έλλείψεως τής ιστορίας, και, κατά παράδοσιν ώς φαίνεται, παρέστησαν τόν Εύκλειδην ώς Τύριον και υιόν κατοίκου τινός τής Δαμασκού. άλλ' ο ίσχυρισμός ούτος υπ' ουδενός δεδομένου ιστορικού υποστηρίζεται. Άλλοι πάλιν θέλουσιν αυτόν Γελῶν, και άλλοι Άλεξανδρέα. Φαίνεται όμως βέβαιον, ότι ούτος κατόκησεν έν Έλλάδι, και εφοίτησεν είς τās σχολάς αύτής· άλλ' άγνοείται παρά τίνος διδασκάλου παρέλαθε τās πρώτας γνώσεις τής επιστήμης, ής ήν προωρισμένος να καταβάλη τās βάσεις τής επιστήμης κατά τρόπον, ως είπειν, άπόλυτον. Είς τοσοούτον δέ σκότος ύπήρχε βεβυθισμένος ο βίος του διασήμου τούτου γεωμέτρου, ώστε διά μακροῦ συνεχέετο μετά Εύκλειδου του Μεγαρέως, του Σωκρατικού.

Είτε δε Τύριος, είτε Γελῶς, είτε και Άλεξανδρεὺς άν ήτο ο Εύκλειδης, έξεπαιδεύθη έν Έλλάδι, ίδίχ δ' έν Αθήναις, και, κατά

Πρόκλον τόν Διάδοχον, τόν υπομνηματισήν του, διάσημος ήδη ών ώς γεωμέτρης εκείσε, μετεκλήθη είς Άλεξάνδρειαν υπό Πτολεμαίου του Λάγου, και ήνοιξεν αύτόθι σχολήν, έν ή θυμασίως έδίδασκε τά μαθηματικά, αριθμῶν, ως φαίνεται, και αυτόν τόν βασιλόπαιδα, Πτολεμαίον τόν Φιλάδελφον μετὰ τῶν μαθητῶν του.*

Έν έλλείψει δε βιογραφικῶν εϊδήσεων θετικῶν περί του ένδοξοτάτου τούτου άνδρός μεταγράφομεν τήν ήθικην αύτου εικόνα, οίαν έγραψεν αύτήν ο Πάππος έν ταις έαυτου Μαθηματικαίς Συλλογαίς. Έργατικός, λέγει ούτος, γλυκὺς και μετριοπαθής, ήγάπα ειλικρινῶς πάντα δή ποτε, οστις συνετέλει είς τής επιστήμης τήν πρόοδον, λίαν διάφορος ών κατά τούτο του Άπολλωνίου, οστις ήτον άνυποφόρος μάταιος και ήγάπα να ταπεινώη τους συγχρόνους του. Ο Εύκλειδης τούναντίον ουδέποτε εδειξε φθόνον διά τά έργα των αντιπάλων του, και ουδέποσῶς εσκέπτετο να ιδιοποιηθῆ ταύτα, οπως άρπάση τήν άξίαν και τήν φήμην αύτός. Τά ήθικά ταύτα χαρακτηριστικά επαρκῶς μαρτυροῦσι τήν εὐθύτητα και τήν έμφυτον του άνδρός ειλικρίνειαν, ως εξ άλλου ή ευγενής και άξιοπρεπής άπάντησις αύτου προς τόν μαθητήν του Πτολεμαίον τόν Φιλάδελφον, καταδεικνύει τὸ ύφος τής διαγοίας και τὸ ακατάπτωπον του φρονήματός του· διότι, άποκαμῶν, ο βασιλόπαις εκ τής συντόνου ένασχολήσεως, ήν ήναγκάζετο να καταβάλλη έν τή σπουδῆ των μαθηματικῶν, ήρώτησέ ποτε τόν Εύκλειδην, άν δέν τῳ ήτο δυνατὸν να συντάμη και διευκολύνη τουλάχισον δι' αυτόν τήν ὁδὸν τής σπουδῆς ταύτης, και έλαβε παρ' αύτου τήν άξιομνημόνευτον ταύτην άπάντησιν. «Μή εϊναι βασιλικήν άτραπὸν προς γεωμετρίαν (Πρόκλ. είς Εύκλ. Στοιχ., Β', κ').»

Κατά τους πρώτους τής ιδρύσεως τής έν Άλεξανδρεία σχολῆς χρόνους δέν ύπήρχον ή συγγράμματα είδικά γεωμετρίας, ουδεμίαν

έχοντα μέθοδον ή συναρμογήν προς άλληλα· διὸ και άκανθωδεστάτη ήτο των μαθηματικῶν ή σπουδῆ τότε, και, ίνα διακλυθῆ ή ὁδὸς αύτῆς, έπρεπε να συνδιατεθῶσι πάσαι αί μέχρις εκείνου κατεχόμεναι γνώσεις κατά τινα μεθοδικήν τούτων από τής πρώτης αρχῆς των μέχρι του σημείου, είς δ είχον έως τότε προβῆ. Τοιούτον δε τινά επακριβῶς σκοπὸν τροτίθεται και ο Εύκλειδης έν τοίς έαυτου Στοιχείοις, και ο τίτλος του έργου τούτου δηλοῖ, ότι ο συγγραφεὺς ήνώει να συλλέξη και συνδιατάξη έν αύτῳ ύπαξιαπάσας τās αρχάς, εφ' ὧν εδασίζοντο τότε, τά καθαρά μαθηματικά. Τὸ σύγγραμμα τούτο, οίον έχομεν αύτὸ νῦν, σύγκειται εκ 15 βιβλίων· αλλά τά δύο τελευταία εξ αύτων αποδίδονται είς τόν Ύψικλῆ, μαθηματικὸν τής Άλεξανδρινῆς σχολῆς, και φαίνονται προσαρτηθέντα είς τὸ έργον του Εύκλειδου υπό Θεωνος του Άλεξανδρέως, οστις, πρώτος υπομνηματίσας τά Στοιχεία, επήνεγκεν είς αυτά συμμεταθέσεις και προσέθηκε πολλάς σημειώσεις.

Ο Εύκλειδης δέν επενόησεν αυτός πάν ὄ,τιπεριέχει τὸ σύγγραμμά του, και εϊναι γνωστὸν, ότι άλλοι προγενέστεροι αύτου γεωμέτραι είχον πραγματευθῆ λίαν επιτυχῶς τὸ στοιχειῶδες τής επιστήμης μέρος· άλλ' άνεχώνευσεν αυτός και επηύξησε τά έργα των προγενεστέρων του, έτελειοποίησε τās αποδείξεις, και έμόρφωσε σύνολον επιστημονικόν, ὕπερ δι' αὐστηροτέρων τύπων συλλογισμού και ακριβεστέρως συναρμολογήσεως επεσκίασε πάντα τά προγενέστερα μοιοειδῆ έργα, και κατέστη ὁ κώδιξ τής διδασκαλίας τής γεωμετρίας, μέχρι τής σήμερον χρησιμεῦον έν Άγγλίᾳ και άλλαχού ως βιβλίον διδασκτικὸν διά τήν γεωμετρίαν. Μεγάλην δ εκτήσατο φήμην τὸ βιβλίον τούτο έν τῆ Άλεξανδρινῆ σχολῆ, άλλ' όμως φαίνεται, ότι διέμεινεν άγνωστον είς τους Ρωμαίους, οίτινες ελάχιστον ήσχολήθησαν περί τήν γεωμετρίαν, ώστε και κατά τόν μεσαίωνα αί μι-

και περί τήν επιστήμην ταύτην προσκτώμεναι γνώσεις έν Εύρώπη εξήγοντο εκ του Βοηθίου (Anicius Boethius), De arithmetica libri II, και De geometria libri II, και εκ του αποδιδόμενου τῳ Άγ. Αύγουστίνῳ έργῳ De principiis geometriae.

Κατά τόν 16. αἰῶνα ο Alebardo di Bath, Γότθος μοναχὸς έν Άγγλίᾳ, μετέφρασε τόν Εύκλειδην είς τήν λατινικήν γλώσσαν εκ των άραβικῶν μεταφράσεων, των γενομένων υπό τους Καλίφας Άρουν-Έλ-Ρασιδ και Έλ-Μαΐαμουν κατά τόν 9. αἰῶνα. Ένα δ' αἰῶνα μετά ταύτα ο Ιωάννης Καμπάνος εκ Νοβάρας επλούτισε τήν μετάφρασιν ταύτην διά πολυτίμων υπομνηματισμῶν, προστιθείς και τήν θεωρίαν των άνίσων χωρῶν, εξαχθεΐσαν εκ των συλλογῶν του Πάππου, διόπερ ένομίσθη και ώς ο συγγραφεὺς τής ειρημένης λατινικῆς μεταφράσεως. Έφεξῆς δε μετεφράσθησαν πολλάκις τά Στοιχεία εκ του πρωτοτύπου Έλληνικῆς κειμένου είς ὄλας τὰν γλώσσας τής Εύρώπης, και, πολλαπλασιασθέντα διά του τύπου, ήχησαν να εισάγονται είς τά σχολεία, και, τουλάχιστον έν μέρει, χρησιμεύουσιν ακόμη σήμερον μετά τās τηλεκαύτας των μαθηματικῶν προόδους, είς τήν πρώτην τής γεωμετρίας διδασκαλίαν.

Δέν παραδέχεται δε ο Εύκλειδης άλλο μηχανικὸν βοήθημα έν τῆ γεωμετρίᾳ ή τήν διαγραφὴν εὐθείας γραμμῆς, άωρίστου μήκους τήν επ' άόριστον παράτασιν οίως δήποτε εὐθείας, και τήν διαγραφὴν κύκλου επί δεδομένου κέντρου και διά δεδομένου σημείου διερχομένου. Παρατηρητέον δ' ότι έν τῆ πρακτικῆ κατασκευῆ των γεωμετρικῶν σχημάτων κανὼν δέν εϊναι άναγκαίος, και ο Μασκορόνης αποδεικνύει έν τῆ έαυτου Γεωμετρίας του Δικῆτου (Pavia, 1799), ότι πάσαι αί θεμελιῶδες γεωμετρικαί κατασκευαί δύνανται να εκτελώνται, χωρὶς να ήγε άνάγκη, προς διορισμὸν των διαφόρων αύτων σημείων, διατομῶν εὐθειῶν γραμμῶν,

διότι επαρκούσι πρὸς τούτο οἱ κύκλοι.

Τὸ ὅλον τοῦ Εὐκλείδου σύγγραμμα δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ἀποτελούμενον ἐκ 4 μερῶν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος περιέχει ἐξ βιβλίων ὧν ἐν τοῖς πρώτοις τέσσαρα πραγματεύεται περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν ἐπιπέδων σχημάτων· ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ τῶν ἀναλογιῶν ἐν γένει, καὶ ἐν τῷ ἕκτῳ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τοιαύτης θεωρίας εἰς τὰ ἐπιπέδα σχήματα. Τὸ δεύτερον μέρος δύναται νὰ περιλαμβάνῃ τὰ βιβλία ζ'. ἢ καὶ θ'. καλούμενα ἀριθμητικά, διότι πραγματεύονται περὶ τῶν ἰδιοτήτων τῶν ἀριθμῶν. Τὸ τρίτον δύναται ν' ἀποτελῆται ἐκ τοῦ δεκάτου βιβλίου, ὅπερ περιέχει τὴν θεωρίαν τῶν ἀσυμμέτρων ποσοτήτων, ἐκτεθειμένων ἐν αὐτῷ τῶν ἀληθειῶν, εἰς ἃς δύναται τις νὰ φθάσῃ διὰ μόνης τῆς γεωμετρίας καὶ ἀνευ τῆς συνδρομῆς τῆς ἀλγέβρας. Ἐνταῦθα δεόν ν' ἀναφέρωμεν τὴν παρατήρησιν τοῦ Flauti, ὅστις νομίζει, ὅτι τὰ 4 ταῦτα βιβλία (ζ', ἢ θ'. καὶ ι.) τοῦ Εὐκλείδου δὲν ἀνήκον ἴσως εἰς τὰ Στοιχεῖα, ἀλλ' ἀπετέλουν ἔργον χωριστὸν καὶ διακεκριμένον, ὅπερ ἐδιδάσκετο κατ' ἰδίαν ἢ πρὸ τῆς διδασκαλίας τῆς γεωμετρίας, ἢ καὶ συγχρόνως ταύτη. Τὰ ἐν αὐτοῖς ὄντως πραγματευόμενα ἀντικείμενα καὶ τὸ ἄσχετον αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων βιβλίων καθιστῶσι πιθανωτάτην τὴν γνώμην ταύτην. Τὸ τέταρτον τέλος μέρος πραγματεύεται περὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν στερεῶν, καὶ αὐτῶν κατὰ πρῶτον παραπηρεῖ τις, ὅτι ὁ Εὐκλείδης ποιεῖται χρῆσιν τῆς μεθόδου τῆς ἀπαυξήσεως, ἥτις ὁμοῦ μετὰ τῆς θεωρίας τῶν ἀναλογιῶν καθιστᾷ τὸ μέρος τοῦτο τὸ σπουδαιότατον τοῦ ὅλου συγγράμματος, ἀπῆρτιζόμενον ἐκ τοῦ ια', ιβ', καὶ ιγ'. βιβλίων.

Τὰ βιβλία ιδ'. καὶ ιε', ἀποδιδόμενα, ὡς προεῖπομεν, τῷ Ὑψικλεῖ, πραγματεύονται περὶ τῶν σχετικῶν ἀναλογιῶν τῶν πέντε κωνικῶν στερεῶν, ἅτινα εἶνε τὸ τετραέδρον, τὸ ὀκτάεδρον, τὸ δωδέκαεδρον καὶ τὸ εἰκοσάεδρον, καὶ περὶ

τῆς ἀμοιβαίας ἐγγραφῆς αὐτῶν, τοῦ ἐνὸς ἐν τῷ ἄλλῳ.

Εἰ δὲ καὶ τὴν φήμην αὐτοῦ πᾶσαν ὀφείλει ὁ Εὐκλείδης εἰς τὰ Στοιχεῖα, συνέθετο δ' ὅμως καὶ ἄλλα ἔργα σπουδαία, ὧν τινὰ διεσώθησαν καὶ μέχρις ἡμῶν. Τὸ περὶ Δεδομένων βιβλίον του εἶνε τὸ σπουδαιότατον τῶν δειγμάτων, ἅπερ ἔχομεν, τῆς γεωμετρικῆς ἀναλύσεως τῶν Ἑλλήνων, καὶ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς συλλογὴ γεωμετρικῶν προβλημάτων, ἐν οἷς συζητεῖται μᾶλλον ἢ ἐπάρκεια ἢ ἀνεπάρκεια τῆς υποθέσεως πρὸς συναγωγὴν πορίσματος τινος, παρὰ ἢ μεθόδος πρὸς εὔρεσιν αὐτοῦ. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο, ὅπερ περὶ πολλοῦ εἶχεν ὁ Νεύτων, καὶ ὅπερ ὁ Μοντούκλας καλῶς πρῶτον ἐτίμα πρὸς τὴν ὑψηλὴν γεωμετρίαν, ἐδημοσιεύθη ὑπὸ A. Hardy ἐν Παρισίοις τῷ 1625.

Εἰς τὸν Εὐκλείδην ἀποδίδεται καὶ ἄλλο ἔργον, ἐπιγραφόμενον Βιβλίον περὶ Διαίρεσεων, πραγματευόμενον περὶ τῶν διαίρεσεων τῶν πολυγώνων. Ἀλλὰ τούτου δὲν ἔχομεν ἀπόδειξιν ἄλλην πλὴν τῆς ἀόριστου μαρτυρίας τοῦ Πρόκλου, λέγοντος ἀπλῶς, ὅτι ὁ Εὐκλείδης ἔγραψε περὶ τοιοῦτου ἀντικειμένου. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐδημοσίευσεν ὁ Gregory ἐν τέλει τῆς τοῦ Εὐκλείδου ἐκδόσεώς του, ὁμοῦ μετ' ἀποσπάσματος οὐδεμιᾶς ἀξίας, ἐπιγραφόμενου περὶ ἐλαφροῦ καὶ βαρέως.

Διηγεῖται προσέτι ὁ Πρόκλος, ὅτι ὁ Εὐκλείδης ἔγραψε καὶ περὶ μουσικῆς, διὸ καὶ ἀποδίδονται εἰς αὐτὸν τὰ δύο νῦν ὑπάρχοντα βιβλία, τὰ ἐπιγραφόμενα Κατατομὴ κανόνος καὶ Ἀρμονικὴ εἰσαγωγή. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πρῶτον εἶνε γεωμετρικὴ ἀνασκευή τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ παραδεδομένων ἀρχῶν, ἀπίθανον εἶνε ὅτι ἀμφοτέρω εἶναι ἔργα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

Ἐπάρχει καὶ ἄλλο σύγγραμμα, ἐπιγραφόμενον φαινόμενα, ὅπερ, εἰ καὶ τυγχάνει

διεσθρόος ὑπὸ τοῦ χρόνου, εἶνε ἀνκντιρρήτως ἔργον τοῦ Εὐκλείδου. Ὁν δὲ ἐκθεσις τῶν ἀστρονομικῶν προσόψεων, τῶν παραγομένων ἐκ τῆς εἰς τὴν οὐράνιον σφαιρὰν ἀποδιδουμένης κινήσεως ἐδημοσιεύθη τὸ σύγγραμμα τοῦτο λατινιστὶ ὑπὸ τὸν τίτλον Euclidis Phaenomena post Zamberti et Maurolyci editionem illustrata et in Latinum conversa a Jos. Auria (Romae, 1591)

Ὁ Πρόκλος καὶ ὁ Μαρτίνος ἀποδίδουσι τῷ Εὐκλείδῃ καὶ τὰ ἐξῆς δύο βιβλία. Ὁπτικὰ καὶ Κατοπτρικά. Ἀλλὰ τὰ μέχρις ἡμῶν διασωθέντα χειρόγραφα αὐτῶν περιέχουσι πλάνας, εἰς ἃς ἀδύνατον ἦτο νὰ ὑποπέθῃ ὁ Εὐκλείδης, ὥστε δὲν δύνανται λογικῶς νὰ ὑποτεθῶσιν ἔργα τοιολοῦτου γεωμέτρου.

Ἀπόλλωντο δὲ τὰ ἐξῆς τοῦ Εὐκλείδου ἔργα: Ψευδαρίων τρόποι, Κωνικά, περὶ τόπων πρὸς ἐπιφανείαν, περὶ τόπων ἐπιπέδων, πορίσματα. Τὸ ψευδαρίων τρόποι ἦτον εἰσαγωγή εἰς τὸν γεωμετρικὸν συλλογισμόν. Ἐκ τῶν Κωνικῶν ἰδιοποιήθη κατὰ Πάππον, πολλὰ ὁ Ἀπολλώνιος· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Πάππος πάντοτε φαίνεται δυσμενῆς τῷ Ἀπολλωνίῳ, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν λέγει περὶ τούτου ὁ Πρόκλος, τὸ πρᾶγμα λίαν ἀμφιβάλλεται. Τὸ περὶ τόπων πρὸς ἐπιφανείαν περιεῖχε πολλὰ προβλήματα περὶ ἐκτάσεως καὶ ἀπέτελε ἴσως εἶδος τι γεωμετρίας περιγραφικῆς. Τῶν πορίσματων δὲν γνωρίζομεν ἐπικριδῶς τὸ περιεχόμενον. Ὁ Ροβέρτος Τίμψων ὅμως, βασιζόμενος ἐπὶ ἀόριστων τινῶν δεδομένων τοῦ Πάπου καὶ τοῦ Πρόκλου, ἐπεχείρησεν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ δημοσιεῦθαι ἐν Γλασκῶθι τῷ 1776.

Τὰ Στοιχεῖα τοῦ Εὐκλείδου τοσαύτην ἔσχον ἐπιτυχίαν, ὥσθη οὐδὲν ἄλλο βιβλίον οὐδέποτε ἐδιδάχθησαν διὰ πολλῶν αἰῶνων ἀποκλειστικῶς ἐν ὅλῃς ταῖς μαθη-

ματικαῖς σχολαῖς καὶ ὁ συγγραφεὺς αὐτῶν ἐκαλεῖτο ὁ κύριος στοιχειωτῆς, καὶ σήμερον δ' ἔτι θεωροῦνται ὡς βιβλίον κλασσικὸν ἐν ὅλοις τοῖς πανεπιστημείοις τῆς τε Μεγάλῃς Βρεττανίας καὶ ἄλλων χωρῶν. Καὶ πολλὰ μὲν ἐγένοντο τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ ἐπικρίσεις, οὐδεὶς ὅμως ἠδυνήθη ν' ἀρνηθῆ τὰς ἐξόχους αὐτοῦ ἀρετάς. Ἀληθὲς μὲν, ὅτι αἱ τῶν νεωτέρων συγγραφαὶ κατέστησαν τὴν ἐπιστήμην εὐπροσιτοτέραν· ἀλλὰ παρατηρητέον, ὅτι αἱ συγγραφαὶ αὐταὶ πάντοτε χάσιν ἔχουσι τὰ Στοιχεῖα τὸ πολῦτιμον τοῦτο λείψανον τῆς τῶν ἀρχαίων ἐπιστήμης, οὐτινος ἢ ἀξία ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου ἐμειώθη ὑπὸ τῶν σημερινῶν γνώσεων, καὶ ὅπερ ἐς ἀεὶ θὰ κατέχη διακεκριμένην μεταξὺ τῶν τῆς μαθηματικῆς συγγραμμάτων θέσιν. Ἀπόδειξις δὲ τῆς μεγάλῃς ὑπολήψεως, ἧς ἀείποτε ἀπελάμβανον τὰ τοῦ Εὐκλείδου Στοιχεῖα, εἶνε καὶ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς γενόμενα τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐπ' αὐτῶν ἐργασία, ὥστε δύναται τις εἰπεῖν, ὅτι δὲν ὑπάρχει σύγγραμμα, ὅπερ ἐμελέτησαν οἱ σοφοὶ μετὰ τοσαύτης ἐπιμελείας, μετ' ὅσης τοῦτο.

Μετὰ τοῦς ἀρχαίους τοῦ Θέωνος καὶ τοῦ Πρόκλου ὑπομνηματισμοὺς αὐτῶν, τὰ Στοιχεῖα ἐσηματογραφήθησαν, ἀπεμειώθησαν ἢ ἄλλως πως ἀνεπτύχθησαν ὑπὸ τῶν περιφημωτέρων πάντων τῶν ἐθνῶν γεωμετρῶν. Πολυπληθεῖς δὲ εἶνε αἱ μεταφράσεις αὐτῶν εἰς πάσας τὰς νεωτέρας γλώσσας, μετ' αὐτῆς τῆς Ταρταρικῆς ἐξαιρουμένης, εἰς ἣν μετέφρασαν αὐτὰ κατὰ τὸν 17. αἰῶνα οἱ Ἰησουῖται ἱεραπόστολοι τῆς Κίνας πρὸς χρῆσιν τοῦ αυτοκράτορος Χάγκ-Χῦ, ἐνθουσιώδους γενομένου ἐκ τῆς ἀκριθείας τῶν ἐν αὐτοῖς ἀποδείξεων. Διακρεῦσαι δ' ὅμως τὸν σκοπὸν τοῦ παρόντος περιοδικοῦ συγγράμματος ἡ λεπτομερὴς ἐκθεσις καὶ βιβλιογραφικὴ ἀνάλυσις τῶν ἔργων τούτων τῶν κατὰ καιροὺς σοφῶν ἐπὶ τῶν Στοιχείων τοῦ Εὐκλείδου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Γ. Ρ. Φ. ΗΛΔ

Πρό τριῶν μηνῶν ὁ τηλεγράφος ἀνείγη-
γειλεν ἡμῖν, ὅτι χεῖρ δολοφόνος θεσιθήρα τι-
νὸς μαινομένου Γιώ, ἐπετόλμησε νὰ ρίψῃ
ἐν τῷ σιδηροδρομικῇ τῆς Οὐασινγκτόν στα-
θμῷ φοινικὴ σφαίρας κατὰ τοῦ προέδρου τῶν
Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Γκάρ-
φηλδ Τρεῖς μῆνας ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ λαοῦ ἐπά-
λαιε πρὸς τὸν θάνατον, καίπερ ἐνόησε δεικνύων
στιγμὰς τινὰς βελτιώσεως τῆς πολιτικῆς
αὐτοῦ ὑγείας καθ' ἑκάστην δὲ τὰ τηλεγρα-
φικὰ σύρματα τοῦ ἄλλου ἠφισφαιρίου ἀνήγ-
γελλον τὴν κατὰστασιν αὐτοῦ, πολλοὶ δὲ
ἤλπισαν, ὅτι ἐπὶ τέλους θὰ ὑπεριχύσῃ ἡ κρα-
τερὰ τοῦ προέδρου φύσις καὶ ὑγιὴς θὰ ἀα-
λάβῃ αὐτῆς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων
τῆς μεγάλης πατρίδος του, ἢν τῷ ἀνέθηκεν ἡ
ψῆφος τῶν συμπολιτῶν του. Ἀλλὰ μάτην ἀ-
πέβησαν αἱ ὑπὲρ ἀναρρώσεως αὐτοῦ ἐλπίδες
τῶν συμπολιτῶν του, μάτην αἱ ἐλπίδες τῶν
φίλων τῆς δημοκρατίας, μάτην αἱ ἐλπίδες τῶν
τιμῶντων τὰς ἀρετὰς τοῦ Γκάρφηλδ Αἰ δολο-
φόνου σφαῖραι ἐκαρφώθησαν ἐπὶ τοῦ σώμα-
τος τοῦ ἀτυχικοῦ προέδρου καὶ μετ' ἀγωνιώδη
πρὸς τὸν θάνατον πάλιν ἀπέθανε πενθοῦντος
ὀλοκλήρου εὐγενοῦς ἔθνους. Ἀμα ἠκούσθη ἡ
δολοφονία καὶ ὀλοκλήρος ἡ Ἀμερικὴ παντοιο-
τρόπως ἐξεδήλωσε τὴν πρὸς τὸ ἐγκλημα ἀπο-
στροφὴν τῆς, ὀλοκλήρος ἡ Εὐρώπη ἐναγώως
περιέμενε νὰ μάθῃ, ὅτι ὁ πολίτης Γκάρφηλδ
ἐσώθη ἐκ τῶν πληγῶν του. Ἐνεκα τοῦ ἐγκλή-
ματος τούτου δὲν πρέπει νὰ ἐπιρριφθῇ ἡ μου-

φὴ κατὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅτι καὶ
ἐκεῖ βασιλεύει ἡ δολοφονία, διότι τὸ ἐγκλη-
μα προήλθεν οὐχὶ ἐκ συνωμοσίας, ἀλλ' ἐξ ἐμ-
μανοῦς αἰτοβουλίας. Δυσπρὸν, ὅτι ἄνδρες αἰ-
ος ὁ Γκάρφηλδ, πίπτουσιν ὑπὸ πῆν σφαῖραν
τοῦ δολοφόνου καὶ δυστυχῶς εἶναι ὁ δεύτερος
πρόεδρος τῆς Ἀμερικῆς, ὁ πίπτων ὑπὸ τὰ
κτυπήματα δολοφόνου ἐνιθὺς δέκα καὶ πέντε
εἰσῶν. Ὁ Λίγκολν ἔπεσεν ὑπὸ τὴν δολοφόνον
χεῖρα τοῦ Βούθ, ἀλλ' ἔπεσε μετὰ τὸν ἐμφύ-
λιον ἐκεῖ ὄν καταστρεπτικὸν πόλεμον τῶν
βορείων πρὸς τοὺς νοτίους Ἀμερικανούς καὶ
ἔπεσεν ἐν ᾧ εἰσέτι τὰ πολιτικὰ πάθη δὲν
εἶχον καταπαύσει, ὁ δὲ Γκάρφηλδ ἔπεσεν ἐν
πλήρει εὐερίᾳ καὶ ἡσυχίᾳ.

Ἡ ἀ' Ἐπιθεώρησις ἐδημοσίευσε μετὰ τῆς
εἰκόνης τοῦ Γκάρφηλδ ὀλίγας τινὰς βιογραφι-
κὰς σημειώσεις, ὅπως γνωρίσῃ τοῖς ἀναγνώ-
στασις αὐτῆς τὸν ἄνδρα, ὃν ὀλοκλήρον θερνεῖ
ἔθνος. Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις, καθὼς
καὶ ἐν πάσῃ δημοκρατικῇ χώρῃ, ἐνθα δὲν
ὑπάρχουσιν οἰκογενεακὰ ὀνόματα καὶ τίτλοι
εὐγενείας, ὁ ῥγάτης, ἐάν ἔχῃ ἰκανότητα,
ἀνέλθῃ ἐκεῖ ὅπου ἐμπέπει εἰς τὴν ἰκανότητά
διὰ τοῦτο εἰδομέν ὅτι ξυλοκόπος, ὁ Λίγκολν,
ἐγένετο πρόεδρος καὶ ἐκλεκτὸς τοῦ δημοκρα-
τικοῦ τῆς Ἀμερικῆς λαοῦ, διὰ τοῦτο καὶ
τὸν Γκάρφηλδ εἶδομεν πρόεδρον, αὐτὸν τὸν
ἄλλοτε κωπηλάτην καὶ ἐργάτην. Ἀλλὰ τιμὴ
εἰ τὴν ἐργασίαν καὶ δόξα εἰς τὸ πολίτευμα,
ὅπερ ἀναβιβάζει ἐκ μικρῶν εἰς μεγάλα ἀξιώ-
ματα τοὺς ἔχοντες δ' αὐτῶν τὴν ἰκανότητα
ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίας εἰς τὰ μοναρχικὰ πολιτεύ-
ματα ὁ ἐργάτης θὰ μείνῃ ἐργάτης, ὁ υἱὸς δὲ
τοῦ πλουτοῦ, ὁ υἱὸς τοῦ εὐγενοῦς θὰ κληρο-
νομήσῃ καὶ ἐν τῷ πλούτῳ τὸν πατέρα του
καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ τὴν θέσιν ἐκείνου. Διὰ τοῦ-
το εἰς τὰ ἔθνη ἰκεῖνα γεννῶνται δούλοι καὶ
δούλοι ἀποθνήσκουσιν, ἐν ᾧ εἰς τὴν Ἀμερικὴν
γεννῶνται ταπεινοὶ καὶ ἀνέρχονται ἐκεῖ ἐνθα
ᾧρεῖον νὰ ἀνέλθωσι.

Κάλλιστα νοοῦμεν τὴν δολοφονίαν ἐνὸς βα-

σιλέως, ἐνὸς αὐτοκράτορος, μιᾶς ἐστεμμένης
κεφαλῆς, ἀλλ' ἐνὸς, ἐλαττοῦ ἐν τῇ ἐλευθεσίᾳ
τοῦ λαοῦ ψήφῳ! τοῦτο εἶναι μυστήριον. Πάν-
τοτε πρέπει τις νὰ ἦναι κατὰ τῆς δολοφονίας
οἰσθηπότε, εἴτε κατ' ἰδιώτου, εἴτε κατ' ἐ-
στεμμένης κεφαλῆς, ὅτι τὸ αἷμα ὄντως
προξενεῖ φρίκην. Ἐάν ὁ δολοφόνος ὑψόνῃ χεῖ-
ρα κατὰ τῆς ἐστεμμένης κεφαλῆς, τίς εἶδεν
ἐάν αὐτὴ ἡ κεφαλὴ δὲν ἐτυράνητε λαὸν ὀλο-
κλήρον, ἐάν εἰς τὰς φυλακὰς δὲν στενάζωσιν,
ἢ δὲν ἔπεσαν ὑπὸ τῆς λαίμαργίας ἢ δὲν ἀ-
πηχονίσθησαν, συγγενεῖς, ἀδελφοί, γυνεῖς
τέκνα τοῦ δολοφόνου τούτου! Ἄν λαὸς ὅλος
δὲν στενάζῃ ὑπὸ τὴν τυραννικὴν πίεσιν τῆς
ἐστεμμένης ἐκείνης κεφαλῆς! Καὶ ἀ' ὅλα ταῦ-
τα ἀποτροπιάζομεθα τὴν δολοφονίαν καὶ
κατὰ τοῦ τυράννου, ἐν ᾧ δ' ἀκινολογούμεν καὶ
ἐπικρατοῦμεν μίαν κατ' αὐτοῦ ἐπανάστασιν,
ἐν ᾧ ὡς εἴπομεν, δολοφονίαν κατὰ τοῦ ἐκλε-
κτοῦ τοῦ λαοῦ, κατ' ἀνθρώπου, ὁ ὅστις εἰς
τὸν λαὸν θὰ πικνέσθῃ μετὰ τέσσαρα ἔτη, εἶ-
ναι μυστήριον ἀκατανόητον!

Ὁ James Γκάρφηλδ ἐγεννήθη ἐν Συαγη-
ga-County τῆς ἐπαρχίας Ὀχίου τὴν 19 Νο-
εμβρίου τοῦ 1831. Ἦτο περίπου δύο ἐτῶν
ὅτε ἀπέθανεν ὁ πατήρ του, οἷτις ἀνῆκεν αὐ-
τὸν εἰς τὴν φροντίδα καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς
ἐνεργητικῆς ὄντως καὶ ἀκατάστου μητρὸς του.
Ἐν τῷ πραγματικῷ σχολείῳ ἀνεγίνωσκε
μετὰ μανίας τὰς περιπλανήσεις τοῦ Ρ. Βιντσῶ-
νος Κρόστου καὶ ἐφθόνει οὕτως εἰπεῖν τὰς
περιπετείας ἐκείνου καὶ ἐπόθει καὶ αὐτὸς νὰ
ταξιδεύσῃ. Τὸ βιβλίον ἐκεῖνο ὑπέξεν ἴσως ἡ
πρώτη ἀφορμὴ ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρί-
δα του, ἐν ἡλικίᾳ δέκα καὶ ἐπτὰ ἐτῶν, καὶ
ἀπέλθῃ εἰς Ἐλιβεράνδρον ὡς ὑπηρέτης ἰππο-
κόμου κατ' ἀρχάς, κατόπιν ὡς κωπηλάτης
μεταφορικῷ πλοιαίου, αεταζέροντος κάρδου-
να καὶ σίδερα εἰς Πιτσβούργην. Ἀλλ' ἡ ἐπι-
σφαλὴς αὐτοῦ ὑγεία δὲν ἐπέτρεπεν αὐτῷ νὰ
ἐξικολουθήτῃ τὸ ἔργον, τὸ ὄντως σκληρὸν
καὶ δυσχερὲς, τοῦ ναυτικοῦ ἀσθενήσας ἤναγ-
κάσθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν μητρικὴν του κα-

τοικίαν ἐκ τοῦ πρώτου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ
ταξιδίου του. Τρίμηνος ἀσθέεια ἡ ἀγκασεν
αὐτὸν νὰ πεισθῇ ἐπὶ τέλους, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ
ναυτοῦ δὲν ἦτο δι' αὐτὸν καὶ νὰ ζητήσῃ ἐν
ἄλλο τινὶ οἰσθηπότε ἐπαγγέλματι ἐργασίαν.
Δέκα καὶ ὀκτώ ἐτῶν ἠέλεισε νὰ λάβῃ μείζο-
να ἀνατροφὴν καὶ νὰ σπουδάζῃ συγχρόνως
καὶ ἐργάζηται ἀνάπτων τὸ πῦρ καὶ σκρόνων
τὰς αἰθούσιαις, ἐπειδὴ πέντε ὧν δὲν εἶχε νὰ
πληρώσῃ διὰ τὴν σπουδὴν του. Κατὰ τὸ
1851 κειώρθωτε νὰ σπουδάσῃ κάπως εἰς
τινὰ ἀκαδημίαν, καὶ μετὰ τρεῖς ἔτη νὰ ἐξα-
κολουθήτῃ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐνασχολού-
μενος καὶ εἰς τὰς ξέναις γλώσσαις, ἰδίως δὲ
εἰς τὴν γερμανικὴν, ἐντροφῶν εἰς τὰ ἀνάνα-
τα ἔργα τοῦ Σίλλερ καὶ τοῦ Γκαίτε. Τῷ
1856 ἔτει ἐπέστρεψεν ὁ Γκάρφηλδ εἰς τὴν
πατρίδα του καὶ διορίθη καθηγητὴς εἰς τι-
νεὺς νεώτατον σχολεῖον, μετὰ ἐν ἔτος δὲ ἐγένε-
το ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου τούτου.
Ἐκεῖ ὁ Γκάρφηλδ εὗρε τὴν οἰκογενεακὴν του
εὐρήνην συμπαθήτρια, μετ' ἧς ἐν Χορὰι συ-
νεπιπύδαζε καὶ ἡ μελοποιήσας τότε ὧν ἤρρα-
θωνίτην, ἐγένετο ἡ σύζυγος αὐτοῦ. Δὲ ἀνε-
πίθη δάμας ἐν τῷ τυζυριῷ βίῳ, ἀλλ' ἤρ-
ξοτο καταγινόμενος περὶ τὴν σπουδὴν τοῦ
δικαίου καὶ τὴν πολιτικὴν.

Ἐν μέσῳ τῶν νέων σπουδῶν αὐτοῦ, εὗρεν
αὐτὸν ὁ μνημιωδέστερος τῶν ἐλφυλίων πολέ-
μων. Ἐκεῖ ἐν Ὀχίῳ ὁ Γκάρφηλδ ἀμέσως ἐ-
σκέφθη νὰ λάβῃ μέρος ἐν τῷ ἐμφυλίῳ τῶν
βορείων κατὰ τῶν νοτίων Ἀμερικανῶν πολέ-
μῳ. Ὁ ἐμφύλιος ἐκεῖνος πόλεμος ἐστέφθη
διὰ τῆς ἐπικρατείας τοῦ δικαίου ἐπρόκειτο
νὰ ὑπερισχύτῃ ἡ ἰδέα, ἂν ἐν τῷ νέῳ κόσμῳ
θὰ ἐπικρατήσῃ ἡ δουλεία ἢ οὐ. Οἱ βόρειοι ἐ-
μάχοντο ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δού-
λων, διότι ἐγνώριζον ὅτι οἱ πάντες ἐν τῷ κό-
σμῳ τούτῳ εἰσὶν ἴσοι καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει
δούλος, ἀλλ' ἡ ἐλευθερία βασιλεύει παντα-
χοῦ, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς δημοκρατοῦμένας πολι-
τείας. Οἱ βόρειοι ἐπὶ τέλους ἐνίκησαν καὶ ἡ

δουλεία κτηργήθη εν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις. Ὁ Γκάρφηλδ δὲν ἠδύνατο νὰ μείνη ἀμέτοχος, ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, καὶ ἐσχημάτισε σῶμα ἐθελοντῶν ἐκ τῶν μαθητῶν του. Πάσαυτα ἀνεκηρύχθη συνταγματάρχης τοῦ 42 συντάγματος τοῦ Ὀχίου καὶ ἐκέρδησε περιφανῆ νίκην παρὰ τὸ Πικετόν, μεθ' ἣν προσεβιάσθη στρατηγός. Κατὰ τὸ 1863 ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ τότε προέδρου Λίγκολν ἀρχηγὸς ὀλοκλήρου μοιραρχίας.

Ὁ ἐμφύλιος ἐκεῖνος πόλεμος κατέπαυσεν, ὁ δὲ Γκάρφηλδ ἐπεσκέφθη ἐν ἔτει 1838 ἐπὶ μικρὸν χρόνον τὴν Εὐρώπην, ἐνθα ἐστάλη ὡς ἀπεσταλμένος εἰς Ἀγγλίαν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1879 ἦτο ἀρχηγὸς τῆς ρεπουβλικανικῆς μεριδος ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Νέας Ὑόρκης, κατὰ τὴν ἐκλογὴν δὲ τὴν λαβοῦσαν χώραν τὴν 4 Μαρτίου ε. ε. πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ πρώην προέδρου Hayes, ἐπέτυχε διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας, ἀποτυγχόντως τοῦ δημοκρατικοῦ υποψηφίου Χαγγόκ. Ἀλλὰ τὴν 2 Ἰουλίου ἡ δολοφόνος χεὶρ ἀπέκοπτε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς του, μετὰ τρίμηνον δὲ βράσανον ἀφῆκε τὸν κόσμον τοῦτον.

Ἡ Ἀμερικὴ ὅλη συνησθάνθη τὸν θάνατόν του καὶ αὐτὴ δὲ ἡ φρουρὰ ἡ φυλάττουσα τὸν δολοφόνον, ἀπεφάσισε νὰ τὸν φονεύσῃ καὶ ὁ κληρὸς ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ λοχίου Mason, ὅστις ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος. Τὸν Γκάρφηλδ, οὗ τὴν σκιαγραφίαν τοῦ Βίου σήμερον ἐθέξαμεν, διεδέχθη εἰς τὴν προεδρικὴν ἀρχὴν ὁ ἀντιπρόεδρος Ἀρθούρος. Εἶθε ὁ χρόνος νὰ ἐπουλώσῃ τὰς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Γκάρφηλδ ἀνοιχθείσας πληγὰς, αὐτὸς δὲ νὰ ἦναι ὁ τελευταῖος πρόεδρος δημοκρατίας, ὁ πίπτων ὑπὸ τὴν σφαίραν δολοφόνου.

NEON ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ

Τὸ νέον τηλεγραφικὸν σύστημα ὀφειλόμενον τοῖς ἀμερικανοῖς κ. κ. Φούτ, Ρομδάτ

καὶ Ἀνδερσον ἐνεκκινίσθη ἐπὶ τῆς ἀπὸ Βοστώνης εἰς Νέαν Ὑόρκην ἐπὶ ἐκτάσεως 400 χιλιομέτρων. Τὸ σύστημα τοῦτο πραγματοποιεῖ πρόοδον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ταχύτητος τῆς μεταβιβάσεως. Συνίσταται εἰς τὴν ἐπιταίνων γραφὴν τοῦ τηλεγραφήματος ἐν σημείοις Morse, οὐχὶ διὰ γραφίδος ἀλλὰ διατετρυπημένους διὰ γλωσσιδώματος ὁμοίω τῷ τοῦ κλειδοκουβάλου. Αἱ ταινίαι αὐταὶ διέρχονται κατόπιν μεταξὺ τροχῶν καὶ συναρπτομένων ἐκ πλατίνης μάκτρων, ἅτινα διὰ μέσου τῶν διατρήσεων ἀποτελοῦσι ἐπαυτὰς ἀναλόγους καὶ ποράγουσι ρεύματα ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὰ σημεία. Ὁ ἀποστολεὺς καὶ ἀποδέκτης φέουσι μοχλὸν στρεφόμενον διὰ τῆς χειρὸς, οὗτινος ἡ ταχύτης μόνη, περιορίζει τὴν διάβασιν τῶν ταινιῶν. Ἡ μεταβίβασις ποικίλλει μεταξὺ 1000 καὶ 1200 λέξεων κατὰ λεπτόν, εἰς τρόπον ὥστε μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Βοστώνης κατ' ὄρθωσαν δι' ἑνὸς σύρματος νὰ μεταβιβάσῃ καὶ διανέμωσι ἐν μιᾷ ὥρᾳ 1200 κοινὰ τηλεγραφήματα τῇ βοήθειᾳ 15 διατρυπητῶν, 15 ἀντιγραφῶν καὶ 2 καλῶν ὑπαλλήλων ἐν' ἐκάστου ἄκρου. Ἴνα δὲ ταχύτερον γείνη ἡ μεταβίβασις ἀφῆκαν τὴν διατρυπήσιν αὐτοῖς τοῖς τηλεγραφεῦσι διὰ μηχανημάτων ἀπλοστάτων, οὕτω δὲ στέλλονται ταῖς ἀποδέκταις οὐχὶ ἀντιγεγραμμένα τὰ τηλεγραφήματα ἀλλὰ τὸ κείμενον αὐτὸ, σημειωμένον διὰ σημείων Morse, ἅτινα οὗτοι μεταφράζουσι. Τοιοῦτοτρόπως τῇ ἐταιρίᾳ ἀνατίθεται μόνη ἡ μεταβίβασις, ὅπερ ἀπλοποιεῖ ἔτι τὸ προσωπικὸν καὶ ἐπιτρέπει τοῖς πελάταις αὐτῆς νὰ τηλεγραφῶσι ἐν μυστικῇ γλώσσῃ διὰ μεταξὺ αὐτῶν συμπεφωνημένων σημείων.

ΜΕΓΑΛΗ ΦΑΛΑΙΝΑ.

Μεγάλῃ φάλαινα ἀποπλανηθεῖσα πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς νήσου Wals ἐγένετο, καθὰ γράφουσι τῇ Σημαίξ, ἡ ἡρωὶς πα-

ραδύξου συμβάντος, ἀνκμιννήσκοντος τὰς ἰστορίας τῶν γιγάντων τοῦ Ἰωανᾶθαν Swift τοῦ περικλεοῦς ἄγγλου σατυριστοῦ. Τῆς φιλίας μὴ δυναμένης πλέον νὰ κινηθῇ, ἄνδρες, γυναικες καὶ παῖδια τῆς νήσου ὤρμησαν πρὸς τὸ μέρος, ἐνθα ἠγωνίζετο χωρὶς νὰ δύνηται νὰ ἀποσπασθῇ τῆς φοβερᾶς θέσεως. Ἄλλοι ἦσαν ὠτλισμένοι διὰ μαχαιρῶν, περονῶν καὶ ἄλλοι δι' ὄπλων μᾶλλον πρωτογενῶν. Ἐπληρίαταν πρὸς τὸ θαλλάτιον τέρας, τῷ ἔριψεν τοὺς κάμακάς των καὶ τὸ κατεκερμάτισαν διὰ τρόπον φρικώδους, μέχρις οὗ ἐπίστευταν, ὅτι ἡ ζωὴ ἐσβέθη ἐν αὐτῷ. Διὰ σχοινίων ἐδέθη τὸ σῶμα καὶ διὰ λέμβων ἤρξαστο νὰ ρυμουλκῶσιν αὐτὴν πρὸς τὸν λιμένα. Ἀλλὰ προχωρούσης τῆς παλιρροίας ἡ φάλαινα ἐπανεῦρε τὰ προσήκοντα αὐτῇ ὕδατα καὶ καθ' ἣν στιγμὴν αἱ λέμβοι ἀνεχώρουν θριαμβευτικῶς με ἀνεπεπταμένα ἰστίαι μετὰ τῆς ἀνελπίστου λείας των, ἡ φάλαινα ἐπινῆθεν αἴφνης εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἤρξαστο κλιμβῶσα μετ' ἀρκετῆς δυνάμεως, ἵνα παρασύρῃ τὰς λέμβους εἰς πλήρη ὠκεανόν. Τοιοῦτοτρόπως τὰς ἐρυμούλκῃεν ἤδη καὶ αὐτῆς εἰς ἀπόστασιν 3 μιλίων περίπου. Οἱ ἀλιεῖς κατ' ὄρθωσαν νὰ ἀποκόψωσι τὰ σχοινία καὶ νὰ σωθῶσι.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ.

Πρωτότυπος καὶ πρωτοφανὴς ἔθεσις ἠνοίχθη ἐν τῇ γεωργικῇ ἀγορᾷ ἐν Λονδίῳ. Εἶναι διεθνῆς ἔθεσις ἐγκρατείας, ἀπευθυνομένη τῷ οὐρανικῷ μᾶλλον ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἥτις θλ' καταπίση καὶ τὰ σκοπετικώτερα πνεύματα ὅτι, ἐὰν οἱ θιασῶται τῆς ἀπὸ τῶν πνευματῶδων ποτῶν ἀπυγῆς δὲν ἔχωσιν εἰς τὴν διαθέσιν των ποτῶν εὐερέστον τῇ γούττει καὶ κατάλληλον ὡς τὰ διάφορα συνήθη ποτᾶ, τοῦτο δὲν προσερχετικὴ ἀπὸ ἑλλειψιν ἐνεργητικότητος, ζήλου καὶ ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Ἀπὸ πολλῶν ἔθων ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἀμερικανικὴ τῆς ἐγκρατείας ἐταιρία εἰσὶν ἐπὶ τὴν ἀνα-

ζήτησιν ποτοῦ δυναμένου νὰ ἀντιμετωπισθῇ πρὸς τὰ πνευματῶδη ποτᾶ. Ἐργάζονται μετὰ τσαύτης ζήσεως, μεθ' ὅσης οἱ ἀλχημισταὶ τοῦ μεσαιῶνος ἐπὶ τῇ ἀναζητήσῃ τοῦ φιλοσοφικοῦ λθου ἢ τῆς μαγικῆς μετατροπῆς τῶν κοινῶν μετᾶλλων εἰς χρυσόν καὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι εὖρον ἦδη ἀληθεῖς ἀνταγωνιστὰς τοῦ οἴνου, μὴ πικρυσιάζοντας ὡς ἐκεῖνος τὸν κίνδυνον τοῦ μεθύσκεσθαι.

Ἡ ἔθεσις, περὶ ἣς πρόκειται, προρυσιάζει περὶ στασιν πρὸς ἐξαρκίβωσιν τῆς ἀξιώσεως ταύτης διότι ἕκαστος ἐπισκέπτῃς δικαιούται, προσκαλεῖται μάλιστα, νὰ γευθῇ δωρεὰν τὰ ἐκτιθέμενα προϊόντα. Ἐν τῷ κέντρῳ διάφορα ἐταιρῖαι φέρουσαι διπλώματα διὰ ποτᾶ ἀφρώδη ἔχουσι πυρομίδας ἐκ φιαλῶν ἀνερχομένας μέχρι τῆς ὀροφῆς τῆς ἐκθέσεως.

Ἀλλαχοῦ φαίνονται ποτᾶ ἐγκεκλεισμένα ἐν τῶς γιγαντωδῶν φιαλῶν, ὑψηλῶν ὡς πύργων, περιβεβλημένων ἐν χάρτῃ ἀργυρῶ ἢ ἄλλων ζωηρῶν χρωμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται αἱ ποικιλώτεροι ὀνομασίαι. Βασίλισσα τῶν ὑδάτων, πρωτογενῆς σαμπάνια, Γλυκὺ ποτῆν κεκτημένον ὅλα τὰ προσόντα τῆς σειρήνος ἄνευ τῆς ἀπιστίας τῆς πεπτικῆς ἢ ἀπόβραμα κριθῆς πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πέψεως, Λακουλάδα καὶ Ἀβενάδα, Ὑγεία.

Αἱ τονικαὶ σκευασαὶ ἐν αἷς ἐμπεριέχεται εἰ σίδηρος, ὁ φώσφορος ἢ γλυκερίνη εἶναι πολυάρθμοι, ὡς καὶ αἱ σαμπάνιας ἐκ ζυμοῦ λεμονίου, φραγκοσταφυλῆς, βρωμίας κτλ. κτλ. Τὰ μεταλλικὰ ὑδάτα, μελίκρατα, σοκολάται, τέικ, καφ' ἑδες, σοῦπαι, ἐκχυλίσματα κρεάτων εἰσὶν ἄρθρα ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ. Ἰσχύει μάλιστα μηλίτης παρασκευασμένος ἐκ ζυμοῦ μήλων μὴ ζυμωθέντος. Κομῖς ἦτοι ποτὸν ἐκ γάλακτος φρεβῶδων ὁμοιον πρὸς ἐκεῖνο, οὗτινος ποιοῦνται χρῆσιν οἱ Βασκίροι Ἰσοκούτσι, Καλμουκοὶ καὶ ἄλλαι φυλαὶ νομαδικαὶ τῆς Ἀσίας ἀλλὰ κατασταθὲν οὐχὶ μεθυστικόν.

ΤΟ ΚΑΝΚΑΝ.

Ἀπὸ τοῦ 1800=1885 δὲν ἐδημοσιεύθη

φυλλάδιον καὶ λιβελλος πολιτικός ὅπως δὴ ποτε
 δηκτικός, μὴ φέρων τὸν τίτλον Κ α ν κ α ν
 (cancans). Ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία γράφει
 q u a n q u a n καὶ δίδει τὴν ἐξῆς ἐτυμολογίαν
 Ἐπὶ τὴν βσιλείαν τοῦ Καρόλου ΙΧ ἐν τῷ
 Πανεπιστημίῳ τῶν Παρισίων ὑπῆρχε μεγάλη
 βυζαντινὴ συζήτησις ἐπὶ τῆς προφορᾶς τῶν λα-
 τινικῶν λέξεων q u a n q u a n, q u i s q u i s, q u o d -
 q u o d, τινὲς ἤθελον νὰ προφέρωσι k a m k a m,
 k i s k i s, k o d k o d, ἄλλοι ἐπρωτίμων τὴν προφο-
 ρὴν k o u a n k e u a n k u i s k u i s k o u d k u o d.
 Ἡ κριτικὴ γνώμη ἐγγελοιογράφησε τοὺς ἐρίζον-
 τας καὶ ὠμίσατο τὰς ἐξοχὰς τῶν c a n c a n s
 (κ a n k a n). Αἱ νῆτσι καὶ αἱ χλῆνες παρέσχον ὀνό-
 ματεπωνυμίαν δριμυμίαν ἐν τῇ ἀπαύστῳ καὶ
 ἀηδῆ κρυφῇ τῶν πτηνῶν τούτων. Ἐν τῇ προ-
 σεγγίσει μετὰ τοῦ θορύβου τοῦ κ a n κ a n κ a n
 τῶν χλῆνων καὶ τῶν λήνων, οἱ νες φέρονται ἀπὸ
 στόματος εἰς στόμα, καθιστῶν μετ' ὀλίγον ἢ
 λέξις κ α ν κ α ν ἐν τῇ σημερινῇ ἐννοίᾳ τῆς
 ἤ οι, μάστιξ, θορύβος, φλυαρία, ὑποσχέσεις
 πρῶτολογος, κακολογία κτλ. Τὸ κ α ν κ α ν
 διέπρεψεν ἰδίως ἐν τῇ πολιτικῇ κοινότητι. Ἐπὶ
 τῇ Παλινορθωτικῇ ἰδίως ἀνεπτύχθη τὸ εἶδος
 τούτου τῆς συζητήσεως καὶ ἐπικρῶσεως Δεκρί-
 νοντο πολλὰ εἶδη αὐτοῦ. Τὸ ἐν τοῖς ἀγγελί-
 αῖς κανιάν, τὸ ἐφημεριδογραφικὸν κανιάν, τὸ
 δραματικὸν κ α ν κ α ν. Τὸ τελευταῖον τούτου
 ἔρχετο μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐν τῇ σκηνῇ τῆς
 Port—Saint—Martin καὶ τῶν Varietés.
 Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου κατὰ τὸ 1831 ἐ-
 γένετο ἐπιθεώρησις τις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους
 τιτλοφορηθεῖσα Κ α ν κ α ν καὶ μετὰ τῶν
 ὀδῶν τῶν Παρισίων, εἰς ἣν ἐδρόμο ὅλοι οἱ
 Παρισιοί. Τὰ πολιτικὰ κ α ν κ α ν ἐζητοῦντο
 ἀπλήτως καὶ αὐστηρῶς καὶ ἐδίδοσαντο. Ἀναφέ-
 ρεται ὡς πρότυπον τοῦ εἶδους τούτου ὁ κατὰ
 τὸ 1831 δημοστραφικὸς λιβελλος ὑπὸ τοῦ Βε-
 ρνὰ ἀρχαίου ἀξιωματικοῦ, ἀποβληθέντος διὰ
 τὰ λίαν ἐκτρωθῆναι νομιμῶν οὐκ αἰσθημά-
 τά του. Βερνερ τ. τ. λ. (Ἀκόμη Κ a n k a n) καὶ
 ἤρχετο ἀπειθόμενος πρὸς τὸν Δουλοβύκον Φι-

λιππον ἀκαλημέρα παπποῦ τῶν δύο κόσμων,
 τί κάμει ἢ μικρά σης ἐπανάστασις; Ὁ δυ-
 στυχὴς οὗτος ἐδέχθη εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ 16
 ἐτῶν φυλάκισιν καὶ 15,100 φράγκων πρόστι-
 μον. Ἐπὶ τὴν δυναστείαν τοῦ Κ a n k a n ἡ τέχνη
 τῆς λοικῆς χοροδ.δασκαλίας, ἀενέωσε καὶ
 κατέστησε γενικὸν χορὸν ἐλευθεριάζοντα, χο-
 ρευόμενον μετὰ τὸ 1840 ἐν τοῖς κήποις καὶ
 ἐν τοῖς χοροῖς τοῦ μελοδράματος. Ὁ χορὸς οὗ-
 τος, φιντασιώδης κατὰ τι συωλεύετο ὑπὸ χει-
 ρονομιῶν καὶ κινήσεων ἀπαισιωμένων τὸ θά-
 δισμα τῆς νήσις ἐξ αὐτοῦ δὲ ἔλαβε καὶ τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ Κ α ν κ α ν.

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΤΩΜΑΤΑ.

Τὰ πτώματα τῆς βασιλείας τοῦ Σιάμ καὶ
 τῶν τέκνων αὐτῆς ἐξελθόντα ἐκ τοῦ ἐν ᾧ
 ἐπιγίγσκον ποταμοῦ Μενάν μετεβλήθησαν εἰς
 σποδόν, κατὰ ἐκθεσίαν τινα, μετὰ τελευτῶν δι-
 αρκεσιῶν δύο ἡμέρας. Ἡ πόλις Βιγγιέ ἐγε-
 με πλήθους αἰετῶν προσελθόντων ἐκ τῶν ἐρχα-
 τιῶν τοῦ βασιλείου παρὰ τὴν καταπληκτικὴν
 θερμότητα καὶ τὴν καταστρεπτικὴν ἐπιδημίαν
 τῆς εὐφλογίας. Αἱ τελευταὶ λαμπρότητος πρωτο-
 φανούς, ἐτελέσθησαν πλέον τῶν 500,000
 δολαρίων Περιλαμβάνον μυστηγωγίας κατὰ
 τὸν νόμον τοῦ Μουδζ, λιτνεσις ἵπποδρόμου, γυ-
 μνικῶν ἰγώνων, θεατρικῆς παρετάσεως πυρο-
 τεχνήματα κ.τ.λ. κ.τ.λ. Καθ' ἐκείστην ὁ βα-
 σιλεὺς διέειπε τῷ πλήθει κέριατα χρυσᾶ καὶ
 ἀργυρᾶ σικμικοῦ νομίσματος καὶ γραμματῆα λα-
 χεῶν, πάντες δὲ ἐσπεύθηον πίπτοντες νὰ συν-
 θροῦσιν αὐτά. Τὰ λεψίνα τῆς βασιλείας
 καὶ τῆς μικρᾶς προκηχέστης κατετίθησαν ἐν-
 τὸς φερέρων, μετεφέρθησαν ἐν μεγάλῃ πομπῇ
 εἰς τὴν ἀνακτόρων εἰς τὸ δ' ἄ τὴν καῦσιν προ-
 ωρισμένον κατάστημα. Ὁ βασιλεὺς αὐτοπροσώ-
 πως ἔθετο τὸ πῦρ διὰ λαμπάδος ἐν τῷ μέσῳ
 τῶν ὀλοφρῶν, τῶν μυρολογιστριῶν, τῶν παι-
 δίων καὶ τῶν ἱερίων. Ἡ Α. Μ. ἦτο προφανῶς
 ἠλιθιωμένη καὶ ἐπεδείκνυε μεγάλην θλίψιν.

Τὴν ἐπιούσαν ἡ τέφρα συνελέγη καὶ ἐφρίθη
 εἰς τὸν ποταμὸν Μενάν. Τὰ μὴ κρέντα ὅσα
 ἐνέθησαν ἐν χρυσαῖς κάλπαις καὶ κατετίθησαν
 μετὰ τῶν νεκρωσίων λεψίων τῆς βσιλικῆς
 οἰκογενείας. Το διπλωματικὸν σῶμα προσε-
 κλήθη ἰδιαιτέρως ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ ἐτο-
 ποθετήθη τοῖς φροντιστῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτε-
 ρικῶν ὑπουργῶν ἐν ἀρσταις τέξεσιν, ὅθεν ἠδύ-
 ναντο τὰ πάντα νὰ ἐλεπωσιν.

Ἡ ΚΟΜΗ ΤΩΝ ΣΙΝΩΝ.

Πρόσφατον διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος
 τῆς Κίνας, ἀφορῶν τὴν κόμωσιν τῶν κατοί-
 κων τοῦ Οὐρχίου Κράτους, ἐγείρει τὴν προ-
 σοχὴν ἡμῶν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, τοῦ δικαστικοῦ
 τούτου χαρακτῆρος τοῦ σινικοῦ λαοῦ. Παρά-
 δοξον εἶναι, ὅτι ἡ κόμωσις αὕτη, ἥτις ἄλλο-
 τε ἦτο σημεῖον κατακτῆσεως ἐγένετο ἀπο-
 δεκτὴ καὶ ἤδη ἐπέχει τοιοῦτον τύπον ἐν τῷ
 ἐθνικῷ τῶν Σινῶν βίῳ, ὥστε δὲν δύναται
 ἤδη νὰ καταργηθῇ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κυβέρνησις
 μεταχειρισθῇ πρὸς τοῦτο βιαίας ἀπειλᾶς.
 Πρὸ τῆς κατακτῆσεως Μανσχοῦ, καθ' ἣν ἐ-
 ποχὴν ὁ θρόνος κατεῖχετο ὑπὸ τῶν μεγάλων
 τῆς ἀρχαιότητος δυναστειῶν, οἱ Σίνοι ἔφερον
 κόμην ὡς πάντες καὶ τινες μάλιστα τῶν γει-
 τόνων αὐτῶν ἀπεκάλουν αὐτοὺς κομοτρόφους.
 Ἄλλ' ὅταν ὁ μέγας πολεμιστὴς Νουρχώ-
 Τσου ἐπροχώρησε πρὸς μεσημβρίαν τοῦ μου-
 κδει, ἵνα κατακτῆσθαι τὴν Κίνα καὶ νὰ θε-
 μελιώσῃ τὴν δυναστείαν Μανσχοῦ, διέταξε
 τοὺς ἀξιωματικούς του νὰ ἐξαναγκάσωσι
 τοὺς πληθυσμούς, οὓς ὑπέτασσον νὰ κείρωσι
 τὴν κεφαλὴν εἰς σημεῖον ὑποταγῆς. Οὕτως
 οἱ Μανσχοῦ ἠδύναντο νὰ διακρίνωσι διὰ μι-
 ας ριπῆς ὀφθαλμοῦ τοὺς νικηθέντας καὶ τοὺς
 μὴ νικηθέντας μετὰ τῶν Σινῶν καὶ ὁ θρί-
 αμβος τῶν ἐθεβχιούτο δι' ἐπίσημοτάτου τρό-
 που. Ἡ συνθήκη αὕτη, ἥτις ἐγένετο ἀποδε-
 κτὴ πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν Ταρ-
 τάρων, οἵτινες ὑπεκατέστησαν τοὺς ἀναρι-

θμήτους κατοίκους Κίνας, διαωνίσθη καὶ
 κατέστη ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ κυβερνη-
 τικοῦ συστήματος τῆς δυναστείας Μανσχοῦ.
 Τὸ ἀποτέλεσμα κατέδειξε τὴν φρόνησιν τῶν
 θεμελιωτῶν τῆς δυναστείας ταύτης. Ἀκρι-
 βῶς δὲν εἶναι γνωστὴ ἡ γνώμη τῶν Σινῶν
 ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς κομώσεως· ἀλλὰ παρετρήθη,
 ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ ὅλων τῶν ἐπαναστάσεων τῶν
 τελευταίων εἰκοσιν ἐτῶν εἶχον τὴν πρόθεσιν
 τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνθήκης ταύτης ἢ ἐ-
 πώρουν ὡς σημεῖον κατακτῆσεως. Τὰ πάντα
 ἤδη δεικνύουσιν, ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται συ-
 νθήκη θὰ διαωνισθῇ.

Ἡ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ.

Ἐν Εὐρώπῃ ἡ μονομαχία εἶχε κατακτῆ-
 σει ὑποχρεωτικὴν κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα. Ἡ το
 ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ.
 Ἡ ἐκκλησία ἐπεκύρωσε τὴν προληπτικὴν
 ταύτην ἰδέαν, παραδεχομένη, ὅτι ὁ νικώμε-
 ἦτο ἕνοχος, ἤρειτο δὲ νὰ εὐλογήσῃ τὸ σῶμα
 ἐν παρομοίᾳ περιστάσει.
 Ἐν Παρισίοις τὰ παιδιά τοῦ Saint-Mar-
 tin des Champs καὶ τοῦ Saint Germain
 des Priès ἦσαν ἐλεύθερα εἰς τοὺς μονομα-
 χουντας, ἀντὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς. Ὁ Ἰάκωβος
 Λεγρὸ καὶ ὁ Ἰάκωβος Καροῦς ἐμονομάχησαν
 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Καρόλου VI καὶ τῆς αὐ-
 λῆς του. Ὁ Ἰάκωβος Λεγρὸ κατηγορεῖτο ὡς
 ἐξαπατήσας τὴν σύζυγον τοῦ Καροῦς ἐν ἀ-
 πουσίᾳ του.
 Ὁ Λεγρὸ ἐνίκηθη καὶ ἐφρονεύθη· οὐχ' ἦτ-
 τον ἐχειροκροτήθη ἀπὸ τῶν κυριῶν τῆς αὐ-
 λῆς αἵτινες μεγάλως ὑπελήπτοντο αὐτόν.
 Κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα ἐμονομάχουν μετὰ
 πολλοῦ θορύβου. Ἡ σκηνὴ ἐξετίθετο μετὰ
 μεγίστης πομπῆς. Μονομαχία δὲ τις μετὰ
 τοῦ Φραγκίσκου Πεδῶν καὶ Γουδ δὲ Καβάτ
 ἔλαβε χώραν εἰς Sai n t - g e r m a i n ἐπὶ παρο-
 σίᾳ Ἐρρίκου τοῦ δευτέρου καὶ τῆς αὐλῆς
 του.
 Ὅθεν ἡ μονομαχία εἶχε κατακτῆσει τοῦ
 συρμού μετὰ τῶν εὐγενῶν, καὶ ἐν μέσῃ ὁδῷ ἐν

Παρισίους, ἐντὸς αὐτῆς τινος, ἢ εἰς σκοτεινὴν τινα διάβασιν τὰ ξίφη δισταυροῦντο διὰ τὴν παραμικρὰν αἰτίαν.

Ἄλλ' ὁ ἀρχικαγγελάριος προεκάλεσε διάταγμα ἐπὶ Καρόλου τοῦ IX, δι' οὗ ἐπεβάλλετο ποινὴ θανάτου εἰς τοὺς μονομαχοῦντας. Ἡ ποινὴ οὐχ ἤττον αὐτῇ συνετέλεσεν τούναντιον εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν μονομαχιῶν. Ἐπὶ Ἐρρίκου III ἔλαβε χώραν ἡ διάσκησις μονομαχίᾳ τῶν Mignons ἐπὶ γειτνιαζομένη, πεδίου τῆ βασιλικῆς πλατείας. Μέχρι τέλους δὲ τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως τούτου ἀριθμοῦνται 8,000 εὐγενεῖς ἐν μονομαχίᾳ φθνευθέντες.

Ἐπὶ Λουδοβίκου 13ου τὸ κακὸν δὲν ἐμετρίασθη ποσῶς, ἀν καὶ ὁ Ρισχελιὸς δεινῶς ἐπέπεσε κατὰ τῶν μονομαχοῦντων· ἡ αὐστηρότης του ὑπῆρξεν ἀνωφελής.

Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐκκλησίας ἐλάμβανον οἱ ἴδιοι τὸ βραχβεῖον παρὰ τῶν ἀκαδημιῶν τῶν ὄπλων. Ὁ Ραναῆ, ὁ περίφημος μεταρρυθμιστὴς τῆς Frappe, διήρξατο ἡμέρας ὀλοκλήρους ἐν ταῖς ἀκαδημίαις, ὁ δὲ καρδηνάριος Ρετζ ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Βασωμπιέρ.

Λουδοβίκος ὁ XIV ἐφάρμοσε ποινὰς αὐστηροτάτας, ὅπως καταργήσῃ τὴν μονομαχίαν, πλὴν τὰ πάντα ἀπέβαινον εἰς μάτην, διότι ἡ κολλητικὴ αὐτῇ νόσος μετεδόθη καὶ εἰς τὰς γυναῖκας. Τέλος ἡ συνέλευσις κατήργησε πάντα τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ληφθέντα μέτρα ἐναντίον τῆς μονομαχίας.

— Τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν Scientific Repoitier ἀναγράφει τὰ ἑξῆς, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται, ὅτι αἱ μυῖαι ὀμιλοῦσιν. Κατὰ παρατηρήσεις ἀγγλοῦ φυσιοδίφου, ἡ γλῶσσα αὐτῶν μυῶν δὲν εἶνε αἰσθητὴ εἰς τὸ ἀνθρώπινον οὖς, αἱ μυῖαι ὅμως μεταξὺ αὐτῶν ἀντιλαμβάνονται αὐτῆς ἄριστα. Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ τοῦ βόμβου ὃν συχνάκις ἀκούομεν παρὰ τῶν μυῶν παραγόμενον. διότι οὗτος προέρχεται ἐκ ταχείας τῶν πτερυγῶν κι-

νήσεως, ἀλλὰ περὶ ἰδιαιτέρων ἤχων οὓς μεταχειρίζονται καὶ δι' ὧν συνεννοοῦνται. Οἱ ἤχοι οὗτοι ἐγένοντο αἰσθητοὶ διὰ τοῦ μικροφώνου. Μυῖα τεθεῖσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὄργάνου, παρήγαγεν ἤχους καταληπτοὺς εἰς τὸν πρακτηρητὴν καὶ προσομοιάζοντας πρὸς τὸν χρεμετισμὸν τοῦ ἵππου.

Ἀρχαῖος ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐν Λειψία διατρίβων διενοήθη τὴν κατασκευὴν μεταλλικοῦ θώρακος πρὸς χρῆσιν τοῦ πεζικοῦ, θώρακος καθιστῶντος ἀβλαβὲς τὸ σῶμα ἐκ τῶν σίμερον ἐν χρήσει σφαιρῶν. Τὸ σχέδιον ὑπέβαλεν εἰς ἄριστον μηχανουργὸν ὅστις καὶ κατασκεύασε τὸν θώρακα κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀξιωματικοῦ· ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἐκτίθεται ἡ περιγραφὴ τοῦ μηχανουργήματος· ἐγένοντο δοκιμαίαι διὰ διαφόρων σφαιρῶν, φαίνεται δὲ ὅτι τὸ ἔργον παρέχει ἐλπίδας ἐπιτυχίας, διὸ καὶ ἐξακολουθεῖ ὁ ἐφευρέτης τροποποιῶν καὶ βελτιῶνων τὸ ἔργον, ἔχων πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν.

Ἐν Κρεμλίῳ πρόκειται νὰ ἐγερθῇ μνημεῖον εἰς τὸν Τσάρον Ἀλέξανδρον Β'. Μειοδοτικὴ δημοπρασίαι ἐπροκηρύχθη πρὸς τοῦτο. Αἱ προτάσεις δέον νὰ ὑποβληθῶσι μέχρι τῆς 12 7θρίου ε. ε. Εἰδοποιήθησαν οἱ καλλιτέχναι ὅλου τοῦ κόσμου, ὅπως ποιήσωσι προτάσεις. Τὸ μνημεῖον θὰ γείνη μεγαλοπρεπὲς καὶ θαυμάσιον.

Νέος Μεσσίας ἐπεφάνη εἰς τὰ νοτιοδυτικὰ τῆς Κεντουκίας μέρη. Οἱ ὄπαδοί του ἀποδίδουσιν αὐτῷ πολλὰ θαύματα, ἰδίως θεραπείας διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν. Ὁ ἀνὴρ οὗτος ὀνομάζεται Γεώργιος Βάρυ καὶ ἦν ἱερεὺς τῆς προσβυτερικανῆς ἐκκλησίας, εἶναι πολυμαθής, διότι γνωρίζει τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν, τὴν Ἑβραϊκὴν, τὴν Σανσκριτικὴν καὶ διαφόρους νεωτέρως γλώσσας.